

Text těla emailové zprávy z podání 6698/2020

30Si38 / 2020

Komu:

Kopie:

Předmět: Žádost o informace ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Vážení,

na základě ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, si vás tímto dovoluji požádat o poskytnutí textů všech meritorních rozhodnutí, ve kterých 1) bylo rozhodováno o trestní odpovědnosti státních podniků coby obviněné právnické osoby ve smyslu zákona č. 418/2011 Sb., jakož i v souvislosti s ustanovením § 6 odst. 2 tohoto zákona či 2) bylo rozhodováno v trestním řízení, ve kterém státní podnik vystupoval v postavení poškozené osoby coby subjektu trestního řízení.

Zároveň si dovoluji připomenout skutečnost, že dle zákona o svobodném přístupu k informacím, zejména dle ustanovení § 11 odst. 4 písm. b), má dotázaný subjekt povinnost poskytnout i nepravomocný rozsudek. K tomu lze odkázat i na ustálenou judikaturu Ústavního soudu (nález ve věci sp. zn. Pl.US 2/10), jakož i obecných soudů (rozsudek Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 29 A 55/2013). Zároveň je na místě odkázat na čl. 96 odst. 2 Ústavy, podle kterého se rozsudek vyhlašuje vždy veřejně. Samotný rozsudek je pak v podstatě písemným vyhotovením toho, co již veřejně vyhlášeno bylo. Pro poskytnutí informací tedy není důležité, zda rozsudek nabyl právní moci, či nikoli.

Dále si vás dovoluji požádat o zaslání předmětných rozsudků elektronickou formou na mou e-mailovou adresu [redacted], a to v anonymizované podobě.

Děkuji a jsem s pozdravem

[redacted]

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy:	6698 / 2020	Ev. číslo:	f91d355c-25f0-4d26-ab25-d58eb3974545
Druh podání:	Elektronická pošta	ID zprávy:	
Věc:	Žádost o informace ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím		

Odesílatel:

ID schránky:

Typ datové schránky:

Osoba:

Adresa:

Doručeno do emailové schránky dne:**10.02.2020 23:28:21**

Č.j. příjemce:

Č.j. odesílatele:

Sp.zn. příjemce:

Sp.zn. odesílatele:

Lhůta končí:

K rukám:

Ne

Číslo zákona:

Paragraf v zákoně:

Odstavec paragrafu:

Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky:

Podpis není připojen (žádný podpis)

Podepsal:

Vystavil:

Sériové číslo certifikátu:

Platnost:

Antivirový test:

Proběhl v mailovém systému

Obsah podání:

OK

Elektronický podpis:

Nepřipojen

Časové razítko:

Nepřipojeno

Certifikát:

Datum a čas autom. ověření: 10.02.2020 23:35:13

Počet podaných příloh:0

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

From: Koppanová Zuzana Bc.

Sent: Monday, February 24, 2020 3:01 PM

Subject: FW: 30 Si 38/2020

Vážen[REDACTED]

sděluji Vám, že systém ISAS Okresního soudu v České Lípě nevykazuje žádné meritorní rozhodnutí, ve kterém by bylo rozhodováno o trestní odpovědnosti státních podniků coby obviněné právnické osoby ve smyslu zákona č. 418/2011 Sb., vykazuje však dvanáct meritorních rozhodnutí, ve kterých státní podnik vystupoval v postavení poškozené osoby, coby subjektu trestního řízení, ta Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě.

JUDr. Alena Procházková
místopředsedkyně okr. soudu



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 11.10.2011
samosoudcem Mgr. Milanem Venclem **t a k t o :**

Obžalovaný:

[REDACTED]

nar. [REDACTED] bytem [REDACTED] t.č. [REDACTED]
[REDACTED]

podle § 226 písm. c) tr. řádu se zprošťuje obžaloby, že

1.
v přesně nezjištěné době od 25.8.2007 do 27.9.2007 v prostoru tzv. Na Stráži revíru Ortel
v lesním prostoru mezi obcemi Sloup v Čechách a Svojkov, neoprávněně pokácel, vytěžil
a odcizil 166 ks různých rostoucích stromů (borovice, duby, buky, břízy), o různých průměrech
kmenů od 20 cm do 45 cm, a takto získanou dřevní hmotu prodal různým zájemcům, čímž
poškozené společnosti Lesy České republiky s.p., Lesní správa Česká Lípa způsobil škodu
odcizením dřevní hmoty ve výši 166.917,-- Kč, a následnou škodu neoprávněnou těžbou ve výši
40.400,-- Kč,

t e d y

že by si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak škodu nikoli malou,

č í m ž m ě l s p á c h a t

trestný čin krádeže podle § 247 odstavec 1, 2 trestního zákona účinného do 31.12.2009,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný,

a podle § 226 písm. b) tr. řádu se zprošťuje obžaloby, že

2.

v přesně nezjištěné době od měsíce srpna 2007 nejméně do 27.9.2007 opakovaně řídil po veřejných komunikacích v Libereckém kraji, a to v České Lípě, v Bukovanech, ve Sloupu v Čechách a ve Svojkově, nákladní vozidla zn. [REDAKCE] barvy nezjištěné registrační značky, a osobní automobil zn. [REDAKCE] barvy nezjištěné registrační značky, přesto, že měl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 4 T 323/2006 ze dne 5.2.2007, který nabyl právní moci dne 30.5.2007 uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu tří let,

t e d y

že by mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla zakázána

č í m ž m ě l s p á c h a t

trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 171 odstavec 1 písmeno c) trestního zákona účinného do 31.12.2009,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se Lesy ČR, s.p. se sídlem Hradec Králové, Přemyslova 1106, Lesní správa Česká Lípa, Pod Holým vrchem 3247, odkazují s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Po provedení hlavních líčení dospěl soud k závěrům, které jsou popsány ve výrocích tohoto rozsudku.

Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v zásadě popřel, že by se dopustil trestné činnosti, která je mu kladena za vinu. K věci uvedl, že není pravda, že by řídil motorové vozidlo v době, kdy mu byl uložen zákaz této činnosti. Dále vypověděl, že pokud se jednotliví svědci vyjadřovali k práci v lese, tak šlo o práce v roce 2006, nikoli v roce 2007. Dále obžalovaný vypověděl, že pro kácení dřeva na Svojkově měl povolení pro prořez, pro zlomy a ohyby a rozhodně nemohl vytěžit 122 kubíků dřeva za jeden měsíc s technikou a pilou, kterou v té době vlastnil. Obžalovaný zdůrazňoval, že takové množství dřeva jsou čtyři velká lesácká vozidla a on sám disponoval pouze jedním automobilem s nosností do 5 tun. Obžalovaný také vypověděl, že byl pravidelně kontrolován při práci v lese hajným, na práci měl vždy povolení a sám upozorňoval vyšetřující policisty na své podezření, které mělo vést k odhalení skutečných pachatelů krádeže dřeva. Na svou obhajobu obžalovaný rovněž vypověděl, že v lese jako brigádníci s ním pracovaly většinou děti ve věku 15-16 let, se kterými proto nemohl naložit takové množství dřeva. Pokud byla obžalovanému ve smyslu § 207 odst. 2 tr. řádu přečtena jeho výpověď z přípravného řízení a byl

dotázán na rozpory, uvedl, že pokud v minulosti vypovídal, že řídil vozidlo [REDAKCE] tak to je pravda, ale řídil jen do doby, než mu začal zákaz řízení. Vozidlem [REDAKCE] vůbec nejezdil, protože neměl peníze na jeho splátky.

Před soudem byl dále proveden výslech svědků. Svědek [REDAKCE] uvedl, že pracuje jako revírník a zjistil, že v revíru Ortel došlo k neoprávněné těžbě dřeva. Svědek konkrétně vypovídal, že nemohl přesně určit, kdy skutečně došlo k odcizení dřeva, protože kontroly provádí jen v rámci pochůzek. Svědek vypovídal, že v době, kdy zjistil krádež, byla zpracovávána kalamita v lese a na místě, kde došlo k neoprávněné těžbě, byl následně proveden úklid větví, které zde zbyly, a pak se prostor znovu zalesňoval. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že obžalovaného [REDAKCE] zná, protože občas v rámci samovýroby měl obžalovaný možnost zpracovat v lese dřevo. Obecně svědek uvedl, že po sepsání smlouvy a zaplacení dostane zájemce úsek, kde má nějakým způsobem označeno, co může na místě odtěžit. K dalším dotazům svědek uvedl, že škoda, která vznikla v lese, byla vyčíslena tak, že podle mapy byl zjištěn konkrétní porost, podle pařezů bylo spočítáno množství stromů a podle příslušných lesnických tabulek určena hodnota odcizené dřevní hmoty. K dotazům obžalovaného svědek potvrdil, že je pravda, že obžalovaný měl v roce 2006 povoleno těžit v oblasti obce Svojkov. K dotazu soudu svědek rovněž vypovídal, že neměl žádné podezření, že by se posuzované trestné činnosti měl dopustit právě obžalovaný a nemůže rozhodně vyloučit, že po zjištění krádeže se obžalovaný podílel na nějakých úklidových pracích v posuzované lokalitě. K manipulaci s odcizeným dřevem svědek vypovídal, že záleží na tom, jak dlouhé se nařezou kusy. Pokud by kusy byly dlouhé, muselo by se s nimi manipulovat těžkou technikou, nicméně pokud by byly kusy velmi krátké, daly by se nakládat také ručně. Svědek [REDAKCE] vypovídal, že zná obžalovaného [REDAKCE] a občas s ním byl v lese na dřevu. Konkrétně svědek uvedl, že v jednom případě byl v lese mezi obcemi Sloup v Čechách a Svojkov společně se svým bratrem a zde do vozíku naložil borové soušky. V té době zde obžalovaný [REDAKCE] byl s nějakými kamarády a dokonce telefonoval s hajným. Svědek uvedl, že byl přesvědčen o tom, že obžalovaný má na svou činnost povolení. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že na místě viděl některé stromy označené oranžovým proužkem, přičemž se jednalo o borovice. Svědek zdůraznil, že obžalovaného neviděl řídit motorové vozidlo, přičemž v lese, kde obžalovaný s dalšími lidmi pracoval, byl zaparkovaný skříňový nákladní vůz [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] uvedl, obdobně jako jeho bratr [REDAKCE] že společně s bratrem byl na dřevu někde pod obcí Svojkov, ale bližší podrobnosti si nepamatuje. Svědek dále vypovídal, že obžalovaného neviděl řídit žádné auto. Svědek [REDAKCE] vypovídal, že obžalovaného [REDAKCE] zná řadu let a v jednom případě se za obžalovaným zastavil poblíže Svojkova, když pracoval v lese. Svědek zdůraznil, že nedovede setkání s obžalovaným blíže časově zařadit. Dále svědek vypovídal, že obžalovaný mu v té době ukazoval nějaké povolení, protože věděl o svědkovi, že pracuje jako policista. K dotazu svědek vypovídal, že v lese v té době bylo zaparkované vozidlo typu [REDAKCE] – [REDAKCE] a v lese také viděl pokácené stromy – borovice a duby o rozměrech zhruba 20-25 cm v průměru. Svědkyně [REDAKCE] vypovíдалa, že v minulosti v letech 2006, 2007, možná i 2008 pomáhala obžalovanému při práci v lese. Konkrétně uvedla, že obžalovaný ji vyzvedl vozidlem [REDAKCE] a pak jeli společně do lesa, kde pracovali. Svědkyně vypovíдалa, že se jednalo o typ vozidla se skříní. Pokud byla svědkyně dotazována na konkrétní období roku 2007, uvedla, že v létě 2007 obžalovanému určitě pomáhala, protože s sebou brala i děti svého bývalého přítele, které si také přivydělaly. Podle svědkyně to bylo určitě v době prázdnin. Jednalo se o dva víkendy a pak děti normálně zahájily školní rok. Pokud byla svědkyni předestřena jména [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] bratři [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že jména jí nic neříkají, jediné pokud [REDAKCE] [REDAKCE] je kluk, co hraje divadlo, tak připouští, že ten obžalovanému také pomáhal. Podle svědkyně obžalovaný kácel vzrostlé stromy i stromy náletové, vždy tak do průměru 20 cm. K dotazu

svědkyně uvedla, že policii ukazovala v lese místa, kde měla pracovat, ale rozhodně nebyla přítomna tomu, že by obžalovaný kácel takovou část lesa, kterou pak s policií viděla vykácenu. Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného zná zhruba 6 let a jako brigádník mu pomáhal v lese zřejmě v letech 2005 nebo 2006, případně i v roce 2007. Svědek uvedl, že si nedovede vybavit, do kterého ročníku střední školy chodil, ale pokud pracoval v lese, tak to bylo pouze o prázdninách, případně krátce před prázdninami. Svědek vypověděl, že do lesa jezdili vozidlem [REDAKCE] provedení, které řídil obžalovaný. V lese pracovali se stromy o různých průměrech od 20 až do 40 cm, případně i do 50 cm. K dotazům svědek uvedl, že při výslechu na policii byl vyzván, aby společně s policií jel na místo, kde byl policií následně fotografován. K dalším dotazům svědek uvedl, že se nedovede blíže vyjádřit k průměrům jednotlivých stromů a pokud jde o počet stromů, tak se jednalo řádově o jednotlivé kusy stromů. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že zná obžalovaného a pracoval s ním v lese asi 5 nebo 6 let zpětně od data hlavního líčení. Svědek uvedl, že pro obžalovaného pracoval pouze 1 rok někdy od léta do podzimu. Do lesa přijeli nákladním vozidlem, zde se kácelo dřevo a pak dřevo pomáhal nakládat a uklízel větve. Svědek vypověděl, že společně s policií byl na místě, kde se dřevo těžilo, a policii odsouhlasil, že se jedná o místo, kde pracoval. Svědek zdůraznil, že místo poznal bezpečně, protože na místě byl v průběhu několika měsíců od léta do podzimu opakovaně. Svědek dále vypověděl, že na místě společně s obžalovaným pracovaly další tři nebo čtyři osoby a dřevo bylo nakládáno buď na vozidlo [REDAKCE] s korbou pomocí hydraulické ruky nebo ručně na jiné vozidlo [REDAKCE] opatřené skříní. K vozidlům dále svědek vypověděl, že je obě řídil obžalovaný. Dále vypověděl, že obžalovaný řídil ještě osobní vozidlo, které parkovalo v Bukovanech, kde přesedli do vozidla nákladního. Svědkyně [REDAKCE] využila s ohledem na blízký vztah k obžalovanému svého práva a k věci nevypovídala.

Z provedených listinných důkazů vyplynulo, že v revíru Ortel došlo k vytěžení 166 ks stromů – borovice, dub, buk a bříza v různé kvalitě. Odcizením dřevní hmoty vznikla škoda 166.917,-Kč. Další škoda vznikla vynuceným zalesněním ve výši 9.500,-Kč a předčasným smýcením ve výši 30.900,-Kč. Proto celková škoda v posuzované lokalitě vznikla ve výši 207.317,-Kč. Spisový materiál dále obsahuje kopie dokladů Lesů ČR č. 345778 a č. 234461 ze dnů 13.1.2009 a 7.6.2006, které byly vystaveny ve prospěch obžalovaného [REDAKCE]. Spisový materiál rovněž obsahuje plánek místa činu a protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací. Z protokolu je zřejmé, kde se nachází vykácená část lesa mezi obcemi Sloup v Čechách a Svojkov. Na fotografiích je zřetelné, že došlo k vykácení části lesního porostu. Z protokolu o ohledání místa činu nebyly zjištěny žádné důkazy svědčící o konkrétním pachateli. Spisový materiál rovněž obsahuje úřední záznamy policie o šetření na místě činu včetně fotodokumentace. Na fotografiích jsou zachyceni na místě činu svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] škola v České Lípě k dotazu soudu uvedla, že [REDAKCE] byl žákem školy od 1.9.2004 do 21.6.2007. Z listinných důkazů vztahujících se k osobě obžalovaného bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] má 12 záznamů v rejstříku trestů, které počínají v roce 1992. V rejstříku trestů má obžalovaný zachyceny také tresty, které mu byly ukládány rozhodnutími Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 4T 323/2006 a sp.zn. 3T 74/2006. Z připojených trestních spisů bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] byl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 5.2.2007 sp.zn. 4T 323/2006 uznán vinným trestným činem řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona a za to mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 400 hodin a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 3 let. Rozsudek nabyl právní moci dne 30.5.2007. Tento rozsudek byl ve výroku o trestu zrušen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 17.9.2008, sp.zn. 3T 74/2006. Konkrétně bylo rozhodnuto tak, že obžalovanému byl za trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 2 tr. zákona a

sblíhající se trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 3 let. Současně byl ve výroku o trestu zrušen rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 5.2.2007 sp.zn. 4T 323/2006, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 14.4.2010 sp.zn. 3T 74/2006 bylo rozhodnuto tak, že ve smyslu § 419 tr. zákoníku obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] nevykoná trest zákazu činnosti a dále mu byl poměrně zkrácen nepodmíněný trest odnětí svobody o tři měsíce. V evidenční kartě řidiče má obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jeden záznam odpovídající rozsudku Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 4T 323/2006.

Na základě provedeného dokazování a po jeho zhodnocení dospěl soud k závěru, že v průběhu hlavního líčení byly provedeny všechny dostupné důkazy, které mohly objasnit skutkový stav věci. Tyto důkazy však nemohou vést k bezpečnému a jednoznačnému závěru, na jehož základě by mohl být obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] uznán vinným jednáními, které mu byly obžalobou kladeny za vinu. Soud má za to, že nebyla bezpečně vyvrácena obhajoba, kterou obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] uplatnil. Obžalovaný od samého počátku trestního řízení uváděl, že na všechny práce v lese měl vždy příslušná povolení a rozhodně popíral, že by se dopustil skutku, který je popsán tak, že mezi obcemi Sloup v Čechách a Svojkov došlo v období od 25.8.2007 do 27.9.2007 ke krádeži celkem 166 ks různých stromů (borovice, duby, buky a břízy) o průměrech kmenů od 20 do 45 cm. Obžalovaný se hájil tím, že nebyl schopen sám, resp. společně se svými pomocníky takové množství dřeva vůbec vytěžit a odvézt z lesa s ohledem na své technické možnosti, protože disponoval pouze běžnou motorovou pilou a jedním nákladním vozidlem do nosnosti 5 tun. Obhajoba obžalovaného je přitom potvrzována výpovědí svědků [REDAKCE] [REDAKCE] i svědka [REDAKCE] kteří shodně potvrdili, že obžalovaný v lese kácel stromy velmi malých průměrů a stromy nakládal pouze ručně na vozidlo typu [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] nebyl vůbec schopen označit blíže časové období, kdy obžalovaného v lese viděl, nicméně svědek [REDAKCE] uvedl, že se jednalo právě o rok 2007. Obžaloba v zásadě vycházela z výpovědi svědků [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] které byly zachyceny formou úředních záznamů. Tito svědci po zákonném poučení sice před soudem uvedli, že pomáhali obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] při práci v lese, nicméně ani jeden z těchto svědků nebyl schopen blíže specifikovat, zda se práce v lese účastnili také v přesně vymezeném období od 25.8.2007 do 27.9.2007. Konkrétně svědek [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že v lese pracoval pouze jedno léto mezi lety 2005-2007. Svědek rovněž uvedl, že když byl policií přiveden na místo činu, byl velice zmatený, nicméně je možné, že v období, kdy v lese pracoval, práce probíhala vždy na jednom místě. Svědek v každém případě uvedl, že v lese pracoval pouze v období prázdnin, maximálně v květnu před prázdninami. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] nejprve ve své výpovědi nebyl schopen blíže specifikovat období, kdy pomáhal obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] v lese, nicméně na základě opakovaných dotazů období specifikoval tak, že se mělo jednat o léto roku 2007. Svědek vypověděl, že obžalovanému pomáhal nakládat pokácené stromy a uklízet větve, přičemž na místě, které ukázal policii, byl s obžalovaným v průběhu několika měsíců od léta do podzimu, zřejmě roku 2007, opakovaně. Svědek na závěr své výpovědi přitom připustil, že s obžalovaným se nerozešel v dobrém, protože obžalovaný mu dluží peníze. O výpověď tohoto svědka se soud nemohl opřít, neboť výpověď neodpovídá popisu skutku v tom směru, že ke krádeži mělo dojít na jednom konkrétním místě v období maximálně jednoho měsíce a svědek přitom popisuje, že na místě, které označil policii, byl s obžalovaným [REDAKCE] opakovaně po řadu měsíců od léta až do podzimu roku 2007. Obdobně nelze podle názoru soudu bezpečně vyjít ani z výpovědi svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která sama uvedla, že obžalovanému pomáhala v lese řadu let v období roku 2006-2008. Pokud byla

svědkyně směřována k období uvedenému v obžalobě, vypověděla, že když ji kontaktovala policie, byla s policií na místě, kde obžalovanému pomáhala, ale nedovede se vyjádřit k tomu, zda mohl obžalovaný odcizit množství 166 stromů. Svědkyně v každém případě setrvala na tom, že obžalovanému pomáhala v období letních prázdnin roku 2007, protože s sebou měla dvě nezletilé děti, které normálně nastoupily k 1.9.2007 do školy. Ani z této výpovědi proto nelze bezpečně dovodit, že by se obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] dopustil posuzované krádeže dřevní hmoty. Z dalších důkazů, konkrétně z výpovědi svědka [REDAKCE] [REDAKCE] a protokolů o ohledání místa činu bylo sice zjištěno, kdy a kde došlo ke spáchání trestného činu, nicméně tyto důkazy nepřinesly poznatek o osobě, která tento čin měla spáchat. Soud proto dospěl k závěru, že existují výrazné pochybnosti o tom, zda to byl právě obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] kdo se dopustil posuzovaného jednání kvalifikovaného jako trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zákona, tak jak byl tento trestný čin popsán pod bodem 1 obžaloby. Proto byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v tomto bodě obžaloby zproštěn podle § 226 písm. c) tr. řádu, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal. Ohledně druhého bodu obžaloby kvalifikovaného jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] obžaloby zproštěn podle § 226 písm. b) tr. řádu, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Pro své rozhodnutí byl soud veden úvahou spočívající v tom, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] byl sice v minulosti odsouzen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 5.2.2007 sp.zn. 4T 323/2006, mj. k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 3 let. Citovaný rozsudek byl ve výroku o trestu zrušen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 17.9.2008 sp.zn. 3T 74/2006, přičemž i tímto rozsudkem byl obžalovanému uložen opět mj. stejný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 3 let. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] proto nepochybně vykonával uložený trest zákazu činnosti rovněž v roce 2007, tak jak je uvedeno ve skutkové větě obžaloby. V této souvislosti nicméně nelze přehlédnout skutečnost, že od 1.1.2010 nabyl účinností zákon č. 40/2009 trestní zákoník, podle kterého přestalo být trestným činem jednání pachatele, který řídil motorové vozidlo bez příslušného řidičského oprávnění (podle dřívější právní úpravy trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona). Proto také Okresní soud v České Lípě usnesením ze dne 14.4.2010 sp.zn. 3T 74/2006 rozhodl ve smyslu § 419 tr. zákoníku tak, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] mj. nevykoná trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 3 roky, který mu byl uložen jako souhrnný rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 5.2.2007 sp.zn. 4T 323/2006. S ohledem na tyto právní úvahy proto dospěl Okresní soud v České Lípě k závěru, že jednání popsané ve skutkové větě obžaloby pod bodem 2 nemůže být trestným činem a rozhodl o zproštění obžaloby ve smyslu § 226 písm. b) tr. řádu.

V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojily Lesy ČR, s.p. Vzhledem k tomu, že soud rozhodl o zproštění obžaloby, nezbylo než poškozeného s takto uplatněným nárokem odkázat ve smyslu § 229 odst. 3 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 tr.řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady

jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 11. října 2011

Mgr. Milan Vencel, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lenka Hoffmanová



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem JUDr. Mgr. Pavlem Křížem při hlavním líčení konaném dne 19. dubna 2018 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

■■■■■

narozený ■■■■■

**podle § 226 písm. b) trestního řádu se
zprošťuje obžaloby, která mu kladla za vinu, že měl**

v době od 11. 11. 2017 do 12. 11. 2017 ve Skalici u České Lípy, okres Česká Lípa, v úmyslu zmocnit se dřevní hmoty, na Skalickém kopci odcizil z porostu ■■■■■ tři smrky a z porostu ■■■■■ čtyři smrky a vršek borovice, čímž způsobil společnosti Lesy České republiky, s. p., IČO: 42196451, se sídlem Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové, odcizením stromů škodu v celkové výši 11 538 Kč,

tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

čímž měl spáchat

přechin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hloušková.

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená společnost Lesy České republiky, s. p., IČO: 42196451, se sídlem Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění, neboť po jeho vyhlášení se státní zástupce a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Podle § 229 odst. 3 byla poškozená společnost Lesy České republiky, s. p., IČO: 42196451, se sídlem Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové, odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a to z toho důvodu, že obžalovaný byl zproštěn obžaloby a o jejím nároku tak muselo být obligatorně rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku o náhradě škody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 19. dubna 2018

JUDr. Mgr. Pavel Kříž, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hloušková.



ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v České Lípě vydal dne 6. 4. 2016 v České Lípě podle § 314e odst. 1 trestního řádu následující trestní příkaz:

Obviněný:

██████████

██

j e v i n e n, ž e

v přesně nezjištěné době od 16:00 hod. dne 7.3.2016 do 17:50 hod. dne 9.3.2016 v katastrálním území obce Ralsko, podél cesty vedoucí na letiště Hradčany, odcizil nejméně 25 m hliníkového kabelu, který následně zpeněžil ve sběrně druhotných surovin za částky 133,- Kč, 126,- Kč a 7,- Kč, kdy tímto jednáním způsobil poškozené společnosti Vojenské lesy a statky ČR, s.p., IČ 00000205 nejméně škodu ve výši 266,- Kč,

kdy podezřelý ██████████ se tohoto jednání dopustil přes to, že byl trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 41 T 16/2014 ze dne 15.1.2014, právní moc dne 27.2.2014, odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání pěti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, a dále byl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 17 T 107/2014 ze dne 22.6.2015, právní moc dne 22.6.2015, odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin, které dosud nevykonal,

t e d y

prisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a za takový čin byl v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán,

č í m ž s p á c h a l

přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. a) trestního řádu k trestu odnětí svobody v trvání **s e d m i (7) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **d v a n á c t (12) měsíců**.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do **osmi dnů** od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací, ani druhem a výší trestu, obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stává pravomocným a vykonatelným. V případě, kdy obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva projednání věci v hlavním líčení.

V České Lípě dne 6. dubna 2016

JUDr. Mgr. Pavel Kříž
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

Usnesení

Samosoudce Okresního soudu v České Lípě rozhodl dne 24. října 2019 v trestní věci obviněného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] bytem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] stíhaného pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

takto:

Podle § 314c odst. 1 písm. a) trestního řádu a § 188 odst. 1 písm. f) trestního řádu, za použití § 307 odst. 1 trestního řádu, se trestní stíhání obviněného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] pro skutek spočívající v tom, že v době od 16:34 hodin dne 7. 5. 2019 do 07:15 hodin dne 7. 7. 2019 v Dolní Krupě, lokalitě U Liščích nor opakovaně na skládce dřeva odcizil vyrobené jehličnaté palivové dřevo v celkovém množství 10m³, které z místa odvozil ve svém osobním automobilu značky [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] čímž poškozené Vojenské lesy a statky ČR, s. p., IČ: 00000205 způsobil celkovou škodu ve výši 6.560 Kč,

kterým měl spáchat přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

podmíněně zastavuje.

Podle § 307 odst. 3 trestního řádu se obžalovanému stanoví zkušební doba v délce 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 307 odst. 4 trestního řádu se obviněnému [REDAKCE] [REDAKCE] ukládá, aby ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání nahradil zbylou škodu ve výši 4 560 Kč, na účet poškozené organizace Vojenské lesy a statky ČR, s. p., 160848852/0300, variabilní symbol 0000007019.

Odůvodnění

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě podal dne 14. 8. 2019 návrh na potrestání proti osobě obviněného pro skutek, citovaný shora. Ve věci byla požádána o spolupráci Probační a mediační služba Česká lípa (dále jen PMS), která zahájila spolupráci s klientem. Středisko PMS poté zaslalo soudu písemné vyjádření, že byl kontaktován obžalovaný i poškození, obžalovaný projevil lítost nad svým jednáním, přičemž obviněný je ochoten uhradit škodu, přičemž tak již částečně učinil.
2. Podle § 314c odst. 1 písm. a) trestního řádu samosoudce obžalobu a návrh na potrestání předběžně neprojednává, přezkoumá je však z hledisek uvedených v § 181 odst. 1 a § 186. Podle § 188 odst. 1 písm. f) trestního řádu trestní stíhání podmíněně zastaví podle § 307 nebo rozhodne o schválení narovnání podle § 309 odst. 1. Podle § 307 trestního řádu v řízení o přečinu může se souhlasem obviněného soud zastavit trestní stíhání, jestliže se obviněný k činu doznal a nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, nebo s poškozeným o její náhradu uzavřel dohodu, anebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě, a vzhledem k osobě obviněného, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující.

3. V dané věci bylo zjištěno, že trestní sazba posuzovaného přechinu nepřevyšuje 5 let, obžalovaný se ke skutku doznal, přičemž škoda poškozenému byla již částečně uhrazena, což je doloženo zprávou PMS, poškozeným i samotným obviněným. Ze zpráv o osobní pověsti MěÚ Česká Lípa nebyla zjištěna žádná závažná provinění obviněného. V Rejstříku trestů fyzických osob nemá obžalovaný žádný záznam.
4. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že byly naplněny podmínky institutu podmíněného zastavení. Obžalovaný se k trestné činnosti doznal a posléze se postavil k celé záležitosti kladně, když spolupracoval s PMS a škodu částečně poškozenému zaplatil a přislíbil ve splátkách její celé uhrazení. K osobě obžalovaného nebylo stran trestního řízení výhrad, v Rejstříku trestů fyzických osob nemá obžalovaný záznam, ke kterému by bylo možno přihlížet. Lze důvodně předpokládat, že se jednalo o ojedinělé vybočení z jinak řádného vedení života obžalovaného, proto soud rozhodl o podmíněném zastavení jeho trestního stíhání se stanovením zkušební doby na 12 měsíců, což soud považuje za adekvátní s ohledem na způsob provedení, právní kvalifikaci, rozsah škody a osobu obžalovaného. V případě, že se v této zkušební době obžalovaný nedopustí žádné další trestné činnosti, vyhne se trestnímu postihu v podobě pokračování v trestním stíhání a může být posléze rozhodnuto o jeho osvědčení, což je podmíněno celkovou úhradou škody, kterou poškozené organizaci způsobil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno do tří dnů od jeho oznámení podat stížnost, a to prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. O stížnosti by rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci.

Česká Lípa 24. října 2019

JUDr. Mgr. Pavel Kříž, v.r.
samosoudce

2) v přesně nezjištěné době od 19,00 hod. dne 12. 11. 2017 do 06:05 hod. dne 13. 11. 2017 v obci Cvikov na parkovišti u trafostanice v ul. Vančurova u domu č. p. [REDACTED] po rozbití skleněné výplně trojúhelníkového okna levých zadních dveří vnikli do zde zaparkovaného a řádně zajištěného motorového vozidla zn. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ve vozidle vše prohledali a odcizili autorádio s navigací zn. [REDACTED] model 701 v hodnotě 9.424 Kč a flash-diskem s 2 micro SD kartami v hodnotě 490 Kč, ze zavazadlového prostoru odcizili klíč na kola v hodnotě 200 Kč, prošivanou deku v hodnotě 140 Kč, autožárovky v hodnotě 200 Kč, svinovací 5 metr v hodnotě 50 Kč, různé nářadí a to šroubováky a imbusové klíče v hodnotě 150 Kč, zimní řetězy v hodnotě 2.000 Kč, tažné lano v hodnotě 500 Kč, startovací kabely v hodnotě 500 Kč, hasící práškový přístroj v hodnotě 350 Kč, a poškodili elektrický svazek kabelů od rádia, čímž

poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] způsobili škodu na odcizení ve výši 14.004 Kč a škodu na poškození zařízení ve výši 8.100 Kč,

3) v přesně nezjištěné době od 11,00 hod. dne 11. 11. 2017 do 08,50 hod. dne 13. 11. 2017 v obci Cvikov v ul. Potoční u domu č. p. [REDAKCE] po rozbití skleněné výplně trojúhelníkového okna pravých zadních dveří vnikli do zde zaparkovaného a řádně zajištěného motorového vozidla zn. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] ve vozidle vše prohledali, ale nic neodcizili, čímž poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] způsobili škodu na poškození vozidla ve výši 2.600 Kč,

4) v přesně nezjištěné době od 11,00 hod. dne 23. 12. 2017 do 14,45 hod. dne 30. 12. 2017 v obci Cvikov v ul. Komenského u č. p. [REDAKCE] po přestřižení oka visacího zámku přesně nezjištěným předmětem vnikli do samostatně stojící zděné stodoly, sloužící jako externí skladiště prodejny "Beruška" Cvikov, uvnitř vše prohledali a odcizili sněžnou frézu zn. [REDAKCE] [REDAKCE] barvy v hodnotě 18.500 Kč, přívěsný vozík za čtyřkolku zn. [REDAKCE] [REDAKCE] barvy v hodnotě 8.250 Kč, benzinovou sekačku zn. [REDAKCE] [REDAKCE] barvy v hodnotě 6.750 Kč, a vnitřní závaží do kol na [REDAKCE] převodovku v hodnotě 1.980 Kč, čímž poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] způsobili škodu na odcizení ve výši 35.480 Kč a škodu na poškození zámku ve výši 200 Kč,

5) po předchozí vzájemné domluvě v přesně nezjištěné době od 19,45 hod. dne 3. 1. 2018 do 07,55 hod. dne 4. 1. 2018 v obci Cvikov na odstavném parkovišti v ul. Sídliště nedaleko domu č. p. [REDAKCE] po rozbití skleněné výplně okna posuvných pravých dveří vnikli do zde zaparkovaného a řádně zajištěného motorového vozidla zn. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] barvy, uvnitř vše prohledali a odcizili autonomní navigaci zn. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] barvy s poškozením přírodního kabelu k této navigaci v hodnotě 53.404 Kč, svazek 10 ks klíčů FAB od domu v hodnotě nejméně 115 Kč, napájecí adaptér s kabelem k telefonu zn. [REDAKCE] v hodnotě 500 Kč, a mobilní tlačítkový telefon zn. [REDAKCE] v hodnotě 300 Kč, čímž poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] způsobili škodu na odcizení ve výši 54.319 Kč a škodu na poškození zařízení vozidla ve výši 19.000 Kč,

6) v přesně nezjištěné době od 19,00 hod. dne 9. 1. 2018 do 08,00 hod. dne 10. 1. 2018 v obci Pihel na parkovišti před Restaurací s penzionem Golf Resort č. p. [REDAKCE] po rozbití skleněné výplně okna zadních pravých dveří vnikli do zaparkovaného a řádně zajištěného motorového vozidla zn. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] barvy, uvnitř vše prohledali a odcizili svazek různých klíčů od bytu a rodinného domu (1 ks generální klíč, 2 ks bezpečnostních klíčů s kartičkou, 2 ks FAB, 1 ks k domovní schránce), zavírací kapesní nožík s dřevěnou rukojetí nezj. značky v hodnotě 100 Kč, klíče od nosiče na kola v hodnotě 300 Kč a dále se pokusili odcizit autonomní navigaci zn. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v hodnotě 93.240 Kč v majetku pošk. ŠkoFIN s.r.o., IČ: 45805369 s demontováním rámečku, kdy však k odcizení ani poškození nedošlo, čímž poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] způsobili škodu na odcizení věcí ve výši 400 Kč a k/ke škodě poškozené společnosti ŠkoFIN s.r.o., IČ: 45805369, škodu na poškození vozidla ve výši 45.600 Kč,

7) v přesně nezjištěné době od 19,00 hod. dne 9. 1. 2018 do 08,00 hod. dne 10. 1. 2018 v obci Pihel na parkovišti před Restaurací s penzionem Golf Resort č. p. [REDAKCE] po rozbití skleněné výplně okna zadních pravých dveří vnikli do zde zaparkovaného a řádně zajištěného motorového vozidla zn. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] barvy, uvnitř vše prohledali a odcizili přenosný chladicí box na 12 V nezj. značky v hodnotě 1.200 Kč, doklady od vozidla, dioptrické sluneční brýle zn. [REDAKCE] v hodnotě 3.000 Kč, vstupní kartu do firmy [REDAKCE] ku škodě poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] dále vytrhli zadní roletu oddělující zavazadlový prostor od interiéru vozu a odtud následně odcizili kufr na nářadí zn. [REDAKCE] s obsahem různého nářadí jako 6 ks kleště zn. [REDAKCE] 2 ks stahovák dvouramenný, montážní kleště zn. [REDAKCE] digitální měřicí jednotka tzv. refraktometr nezj. značky, různé ruční nářadí zn. [REDAKCE] tiskový manometr zn. [REDAKCE] 2 ks strojní závitník zn. [REDAKCE] [REDAKCE] 2 ks ráčna a sada nástrčkových klíčů zn. [REDAKCE] sada

očkoplochých klíčů a ráčny zn. [REDAKCE] sada závitových redukcí zn. [REDAKCE] pracovní nářadí (montážní klíče, nástrčky a nástrčkové klíče) vše zn. [REDAKCE] akuvrtačka zn. [REDAKCE] sada bitů, set šroubováků a další nářadí v hodnotě 54.000 Kč, dále odcizili kufr na elektromateriál zn. [REDAKCE] s obsahem 2 ks ochrana zn. [REDAKCE] měřič kabelů nezj. značky, lineární síťový zdroj nezj. značky, 2 ks konektor kabelu Opol 6, digitální multimetr zn. [REDAKCE] LED lampa zn. [REDAKCE] 4 ks digitální multimetr zn. [REDAKCE] a další různý elektromateriál v hodnotě 27.550 Kč, čímž poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] způsobili škodu na odcizení ve výši nejméně 4.200 Kč a dále ku škodě pošk. firmy [REDAKCE] Švýcarsko, způsobili škodu na odcizení ve výši nejméně 81.550 Kč a škodu na poškozeném zařízení ve výši 13.200 Kč,

a tohoto jednání se [REDAKCE] nar. [REDAKCE] měl dopustit přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 2. 2005 č. j. 2 T 10/2015-92, který nabyt vůči němu právní moci dne 23. 9. 2015, odsouzen pro přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 8 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 6. 12. 2016,

8) v dosud přesně nezjištěné době kolem 00,20 hod. dne 4. 12. 2017 v obci Cvikov v ul. Slovanka v zadní části zahrady sešlápnutím pletivového oplocení vnikli na soukromý oplocený pozemek zahrady rodinného domu č. p. [REDAKCE] s úmyslem neoprávněného užívání zde zaparkovaného motorového vozidla zn. [REDAKCE] RZ [REDAKCE] v hodnotě 355.000 Kč od kterého měl [REDAKCE] ve svém držení klíč, kdy poté u dvoukřídlé elektricky ovládané brány v přední části zahrady odšroubovali čep z ramene elektrického zavírání brány, který drží bránu na motoru, přičemž byli vyrušeni majitelem, který na ně zakřičel s výzvou, že má zbraň a který následně na výstrahu vystřelil dvakrát do vzduchu z plynové pistole, v důsledku čehož oba z místa utekli, čímž poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] způsobili škodu na poškození zařízení brány ve výši nejméně 2000 Kč,

tedy

[REDAKCE]

ad 1) až 7)

- úmyslným společným jednáním dvou osob, dílem jednáním, které směřovalo k dokonání trestného činu, si присvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním, byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a činem způsobil větší škodu,

ad 1) až 8)

- úmyslným společným jednáním dvou osob poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

ad 8)

- úmyslným společným jednáním dvou osob se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že se zmocní cizího motorového vozidla v úmyslu jej přechodně užívat,
- úmyslným společným jednáním dvou osob neoprávněně vnikli do obydlí jiného a při činu překonali překážku, jejímž cílem je zabránit vniknutí,

čímž měl spáchat

[REDAKCE]

ad 1) až 7)

- pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

ad 1) až 8)

- pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

ad 8)

- přečin neoprávněné užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
- přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tyto skutky spáchal obžalovaný.

Naproti tomu obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

[REDACTED] společně s dosud neustanovenou osobou

1) v přesně nezjištěné době od 20,00 hod. dne 28. 10. 2017 do 06,30 hod. dne 29. 10. 2017 v obci Cvikov u domu v ul. Sídliště č. p. [REDACTED] po rozbití skleněné výplně trojúhelníkového okna levých zadních dveří vnikli do zde zaparkovaného a řádně zajištěného motorového vozidla zn. [REDACTED] barva [REDACTED] ve vozidle vše prohledali a odcizili autorádio s navigací zn. [REDACTED] v hodnotě 60.645 Kč, a poškodili elektrický svazek kabelů od rádia, čímž poškozené [REDACTED] nar. [REDACTED], způsobili škodu na odcizení ve výši nejméně 20.000 Kč a škodu na poškození zařízení ve výši 8.100 Kč,

2) v přesně nezjištěné době od 19,00 hod. dne 12. 11. 2017 do 06:05 hod. dne 13. 11. 2017 v obci Cvikov na parkovišti u trafostanice v ul. Vančurova u domu č. p. [REDACTED] po rozbití skleněné výplně trojúhelníkového okna levých zadních dveří vnikli do zde zaparkovaného a řádně zajištěného motorového vozidla zn. [REDACTED] ve vozidle vše prohledali a odcizili autorádio s navigací zn. [REDACTED] model 701 v hodnotě 9.424 Kč a flash-diskem s 2 micro SD kartami v hodnotě 490 Kč, ze zavazadlového prostoru odcizili klíč na kola v hodnotě 200 Kč, prošívanou deku v hodnotě 140 Kč, autožárovky v hodnotě 200 Kč, svinovací 5 metr v hodnotě 50 Kč, různé nářadí a to šroubováky a imbusové klíče v hodnotě 150 Kč, zimní řetězy v hodnotě 2.000 Kč, tažné lano v hodnotě 500 Kč, startovací kabely v hodnotě 500 Kč, hasící práškový přístroj v hodnotě 350 Kč, a poškodili elektrický svazek kabelů od rádia, čímž poškozenému [REDACTED] nar. [REDACTED] způsobili škodu na odcizení ve výši 14.004 Kč a škodu na poškození zařízení ve výši 8.100 Kč,

3) v přesně nezjištěné době od 11,00 hod. dne 11. 11. 2017 do 08,50 hod. dne 13. 11. 2017 v obci Cvikov v ul. Potoční u domu č. p. [REDACTED] po rozbití skleněné výplně trojúhelníkového okna pravých

zadních dveří vnikli do zde zaparkovaného a řádně zajištěného motorového vozidla zn. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] ve vozidle vše prohledali, ale nic neodcizili, čímž poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE], způsobili škodu na poškození vozidla ve výši 2.600 Kč,

4) v přesně nezjištěné době od 11,00 hod. dne 23. 12. 2017 do 14,45 hod. dne 30. 12. 2017 v obci Cvikov v ul. Komenského u č. p. [REDAKCE] po přestřižení oka visacího zámku přesně nezjištěným předmětem vnikli do samostatně stojící zděné stodoly, sloužící jako externí skladiště prodejny "Beruška" Cvikov, uvnitř vše prohledali a odcizili sněžnou frézu zn. [REDAKCE] [REDAKCE] barvy v hodnotě 18.500 Kč, přívěsný vozík za čtyřkolku zn. [REDAKCE] [REDAKCE] barvy v hodnotě 8.250 Kč, benzinovou sekačku zn. [REDAKCE] [REDAKCE] barvy v hodnotě 6.750 Kč, a vnitřní závaží do kol na [REDAKCE] převodovku v hodnotě 1.980 Kč, čímž poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] způsobili škodu na odcizení ve výši 35.480 Kč a škodu na poškození zámku ve výši 200 Kč,

5) po předchozí vzájemné domluvě v přesně nezjištěné době od 19,45 hod. dne 3. 1. 2018 do 07,55 hod. dne 4. 1. 2018 v obci Cvikov na odstavném parkovišti v ul. Sídliště nedaleko domu č. p. [REDAKCE] po rozbití skleněné výplně okna posuvných pravých dveří vnikli do zde zaparkovaného a řádně zajištěného motorového vozidla zn. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] barvy, uvnitř vše prohledali a odcizili autonavigaci zn. [REDAKCE] [REDAKCE] černé barvy s poškozením přívodního kabelu k této navigaci v hodnotě 53.404 Kč, svazek 10 ks klíčů FAB od domu v hodnotě nejméně 115 Kč, napájecí adaptér s kabelem k telefonu zn. [REDAKCE] v hodnotě 500 Kč, a mobilní tlačítkový telefon zn. [REDAKCE] v hodnotě 300 Kč, čímž poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] způsobili škodu na odcizení ve výši 54.319 Kč a škodu na poškození zařízení vozidla ve výši 19.000 Kč,

6) v přesně nezjištěné době od 19,00 hod. dne 9. 1. 2018 do 08,00 hod. dne 10. 1. 2018 v obci Pihel na parkovišti před Restaurací s penzionem Golf Resort č. p. [REDAKCE] po rozbití skleněné výplně okna zadních pravých dveří vnikli do zaparkovaného a řádně zajištěného motorového vozidla zn. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] barvy, uvnitř vše prohledali a odcizili svazek různých klíčů od bytu a rodinného domu (1 ks generální klíč, 2 ks bezpečnostních klíčů s kartičkou, 2 ks FAB, 1 ks k domovní schránce), zavírací kapesní nožík s dřevěnou rukojetí nezj. značky v hodnotě 100 Kč, klíče od nosiče na kola v hodnotě 300 Kč a dále se pokusili odcizit autonavigaci zn. [REDAKCE] [REDAKCE] v hodnotě 93.240 Kč v majetku pošk. ŠkoFIN s.r.o., IČ: 45805369 s demontováním rámečku, kdy však k odcizení ani poškození nedošlo, čímž poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] způsobili škodu na odcizení věcí ve výši 400 Kč a k/ke škodě poškozené společnosti ŠkoFIN s.r.o., IČ: 45805369, škodu na poškození vozidla ve výši 45.600 Kč,

7) v přesně nezjištěné době od 19,00 hod. dne 9. 1. 2018 do 08,00 hod. dne 10. 1. 2018 v obci Pihel na parkovišti před Restaurací s penzionem Golf Resort č. p. [REDAKCE] po rozbití skleněné výplně okna zadních pravých dveří vnikli do zde zaparkovaného a řádně zajištěného motorového vozidla zn. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] barvy, uvnitř vše prohledali a odcizili přenosný chladicí box na 12 V nezj. značky v hodnotě 1.200 Kč, doklady od vozidla, dioptrické sluneční brýle zn. [REDAKCE] v hodnotě 3.000 Kč, vstupní kartu do firmy [REDAKCE] ku škodě poškozeného [REDAKCE] nar. [REDAKCE] dále vytrhli zadní roletu oddělující zavazadlový prostor od interiéru vozu a odtud následně odcizili kufr na nářadí zn. [REDAKCE] s obsahem různého nářadí jako 6 ks kleště zn. [REDAKCE] 2 ks stahovák dvouramenný, montážní kleště zn. [REDAKCE] digitální měřící jednotka tzv. refraktometr nezj. značky, různé ruční nářadí zn. [REDAKCE], tiskový manometr zn. [REDAKCE] 2 ks strojní závitník zn. [REDAKCE] 2 ks ráčna a sada nástrčkových klíčů zn. [REDAKCE] sada očkoplochých klíčů a ráčny zn. [REDAKCE] sada závitových redukcí zn. [REDAKCE] pracovní nářadí (montážní klíče, nástrčky a nástrčkové klíče) vše zn. [REDAKCE] akuvrtačka zn. [REDAKCE] sada bitů, set šroubováků a další nářadí v hodnotě 54.000 Kč, dále odcizili kufr na elektromateriál zn. [REDAKCE] s obsahem 2 ks ochrana zn. [REDAKCE] [REDAKCE] měřič kabelů nezj. značky, lineární síťový zdroj nezj. značky, 2 ks konektor kabelu Opol 6, digitální multimetr zn. [REDAKCE] [REDAKCE] LED lampa zn.

4 ks digitální multimetr zn. a další různý elektromateriál v hodnotě 27.550 Kč, čímž poškozenému nar. způsobili škodu na odcizení ve výši nejméně 4.200 Kč a dále ku škodě pošk. firmy Švýcarsko, způsobili škodu na odcizení ve výši nejméně 81.550 Kč a škodu na poškozeném zařízení ve výši 13.200 Kč,

8) v dosud přesně nezjištěné době kolem 00,20 hod. dne 4. 12. 2017 v obci Cvikov v ul. Slovanka v zadní části zahrady sešlápnutím pletivového oplocení vnikli na soukromý oplocený pozemek zahrady rodinného domu č. p. s úmyslem neoprávněného užívání zde zaparkovaného motorového vozidla zn. v hodnotě 355.000 Kč od kterého měl ve svém držení klíč, kdy poté u dvoukřídlé elektricky ovládané brány v přední části zahrady odšroubovali čep z ramene elektrického zavírání brány, který drží bránu na motoru, přičemž byli vyrušeni majitelem, který na ně zakřičel s výzvou, že má zbraň a který následně na výstrahu vystřelil dvakrát do vzduchu z plynové pistole, v důsledku čehož oba z místa utekli, čímž poškozenému, způsobili škodu na poškození zařízení brány ve výši nejméně 2000 Kč,

9) v dosud přesně nezjištěné době od 21,00 hod. dne 12. 11. 2017 do 03,30 hod. dne 13. 11. 2017 v obci Cvikov v ul. Slovanka na ulici před oplocením domu č. p. po rozbití skleněné výplně okna pravých zadních dveří vnikl do zde zaparkovaného a řádně uzamčeného motorového vozidla zn. barva uvnitř prohledal příhrádku spolujezdce, ze které vyházel zde uložené věci a poté se pokusil odcizit autorádio s navigací zn. v hodnotě 65.496 Kč, které páčením za pomoci dosud nezjištěného předmětu povytáhl z úchyty rámečku, ale k odcizení nedošlo, pouze poškodil funkčnost navigace a čímž poškozenému způsobil škodu na poškození vozidla ve výši 33.700 Kč,

10) v dosud přesně nezjištěné době od 21,00 hod. dne 12. 11. 2017 do 03,30 hod. dne 13. 11. 2017 v obci Cvikov v ul. Slovanka vnikl na soukromý oplocený pozemek zahrady rodinného domu č. p. přes dvoukřídlou, elektricky ovládanou bránu oplocení tak, že přetlačil křídlo brány, čímž přelomil hliníkové rameno pohonu a poškodil elektrickou řídicí jednotku brány, následně využil skutečnosti, že z venkovní strany je klíč v zámku vchodových dveří do rodinného domu a dveře jsou odemčeny, vnikl do verandy domu, ze které z věšáku odcizil klíč s přívěškem od motorového vozidla zn. které bylo zaparkováno na zahradě domu, následně z domu vyšel na zahradu, kde čekal spolupachatel a následně byli oba vyrušeni majitelem domu, který na ně z okna začal křičet, uzamkl vchodové dveře do domu zvenčí a z místa poté oba utekli, čímž poškozenému nar. způsobili škodu na odcizení ve výši 2.181 Kč,

obžalovaný sám

11) v dosud přesně nezjištěné době od 15,30 hod. dne 1. 4. 2018 do 13,00 hod. dne 3. 4. 2018 v obci Zahrádky u České Lípy po rozbití skleněné výplně okna vedoucího k lesu vnikl do stodoly u rodinného domu č. p. uvnitř vše prohledal, zpreházel zde uložené věci a odcizil motorovou pilu zn. v hodnotě 1.850 Kč, plastový kanystr o obsahu 10 litrů s obsahem 8 litrů benzínu NATURAL 95 v hodnotě 296 Kč, akuvrtáčku zn. v hodnotě 2.350 Kč, akuvrtáčku zn. v hodnotě 1.350 Kč, el. okružní pilu tzv. mafl zn. v hodnotě 1.100 Kč, el. přímočarou pilu zn. v hodnotě 350 Kč, el. úhlovou brusku zn. v hodnotě 1.450 Kč, el. úhlovou brusku zn. typ 125 v hodnotě 400 Kč, el. leštičku zn. v hodnotě 750 Kč, el. frézu zn. v plastovém kufříku v hodnotě 900 Kč, el. příklepovou vrtačku zn. v hodnotě 400 Kč, el. ruční vrtačku s příklepem zn. v hodnotě 1.100 Kč, akušroubovák zn. s ohebnou rukojetí v plastovém kufříku v hodnotě 900 Kč, 2 ks petrolejových lamp nezjištěné značky v hodnotě 200 Kč, plynový hořák na PB lahev délky 120 cm s černou rukojetí a regulací v hodnotě 850 Kč, čímž poškozenému nar.

██████████ způsobil škodu na odcizení ve výši 14.246 Kč a škodu na poškození zařízení ve výši 3.000 Kč a dále zde odcizil motorovou pilu zn. ██████████ typ ██████████ v. č. ██████████ ██████████ barvy, délka lišty 45 cm v hodnotě 10.500 Kč, ku škodě poškozené Povodí Ohře, státní podnik, IČ: 70889988,

a uvedených jednání se ██████████ dopustil přesto, že rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 4. 2017 č. j. 50 T 2/2017-91, který nabyt právní moci dne 31. 5. 2017, byl uznán rozsudek Okresního soudu Bautzen, SRN ze dne 6. 1. 2015 sp. zn. 40 Ls 420 Js 6718/14, kterým byl uznán vinným trestným činem krádeže v jedenácti věcně konkurujících případech podle § 242 odst. 1, § 243 odst. 1 věty 2 č. 1 a 3, § 25 odst. 2 a § 53 trestního zákoníku SRN a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož zbytek vykonal v ČR ve věznici s ostrahou dne 19. 8. 2017,

12) v dosud přesně nezjištěné době od 1. 4. 2018 do 2. 4. 2018 řídil po veřejných komunikacích nejméně z obce Česká Lípa do obce Bukovno, okr. Mladá Boleslav a dále z obce Bukovno, okr. Mladá Boleslav přes obec Zahradky u České Lípy do obce Česká Lípa a dále do obce Rumburk osobní motorové vozidlo zn. ██████████ barva ██████████ vin ██████████ bez přidělené RZ s neoprávněně opatřenou RZ ██████████ a to přesto, že věděl, že mu byl rozhodnutím Městského úřadu Rumburk ze dne 4. 12. 2017, č. j.: ██████████ které nabylo právní moci dne 24. 1. 2018, byl mimo jiné vysloven správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 24 měsíců ode dne nabytí právní moci,

tedy

obžalovaný ██████████ společně s dosud neustanovenou osobou (skutky pod body č. 1-10) a zčásti sám (skutky pod body č. 11 a 12)

pod body 1. až 7.:

- dílem úmyslným společným jednáním dvou osob či dílem sám, dílem jednáním, které směřovalo k dokonání trestného činu, si присвоil cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním, byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a činem způsobil větší škodu,

pod body 1. až 8.:

- úmyslným společným jednáním dvou osob poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

pod bodem 8.:

- úmyslným společným jednáním dvou osob se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že se zmocní cizího motorového vozidla v úmyslu jej přechodně užívat,
- úmyslným společným jednáním dvou osob neoprávněně vnikli do obydlí jiného a při činu překonali překážku, jejímž cílem je zabránit vniknutí,

pod body 9. až 11.:

- присвоil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním, byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a činem způsobil větší škodu,
- poškodil cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

pod body 10. a 11.:

- neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu překonali překážku, jejímž cílem je zabránit vniknutí,

pod bodem 12.:

- mařil výkon rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci než soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] společně s dosud neustanovenou osobou (skutky pod body č. 1-10) a zčásti sám (skutky pod body 11 a 12)

pod body 1. až 7. a 9. až 11.:

- pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný dílem sám, dílem formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

pod body 1. až 11.:

- pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný dílem sám, dílem formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

pod bodem 8.:

- přečin neoprávněné užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

pod body 8., 10. a 11.:

- pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku spáchaný dílem sám, dílem formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

pod bodem 12.:

- přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE]

podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se dále ukládá trest **propadnutí věci**, a to kovového šroubováku s plastovou modrou rukojetí o délce 27,5 cm.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným:

- [REDAKCE], částku ve výši 20.000 Kč,
- [REDAKCE], částku ve výši 15.486 Kč,

- Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození:

- odkazují se zbytky svých uplatněných nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

1. Obžalovaní jsou na základě obžaloby doručeni soudu dne 15. 11. 2018 stíhání pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku a další. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině pouze u obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] před soudem využil svého zákonného práva a k věci odmítl vypovídat. Podle § 207 odst. 2 trestního řádu tak byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení, kdy se doznal k jednání pod body 1 až 7, tak jak jsou uvedeny ve výroku rozsudku. Podrobně popsal místa, kde krádeže prováděl, způsob jakým je provedl a popsal odcizené věci (čl. 108 – 113) a poté již odmítl vypovídat (čl. 119-120).
3. Obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] se k hlavnímu líčení nedostavil, ačkoli měl předvolání a obžalobu řádně doručeny, soud tedy v souladu s § 202 odst. 2 trestního řádu jednal v jeho nepřítomnosti. Podle § 207 odst. 2 trestního řádu byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, kde uvedl, že využívá svého zákonného práva a vypovídat nechce a nebude.
4. Svědek [REDACTED] [REDACTED] před soudem uvedl, že už si přesně není jistý, kdy se to stalo, asi v lednu nebo v listopadu. Přišel ráno do auta před 6 hod., protože chtěl jet do práce. Jednalo se o vozidlo [REDACTED] [REDACTED]. Zjistil, že má u auta rozbité malé trojúhelníkové okénko u pátých dveří a stažené zadní okno u těchto dveří, auto bylo kompletně vykradené. Bylo mu odcizeno rádio s navigací, dále ze středového panelu v opěrce autonabíječka, z kufru mu byla odcizena deka a bedýnka s věcmi – měl tam hasicí přístroj, žárovky do auta, sněhové řetězy, tažné lano, startovací kabely, žárovky a takovéhle potřebné věci. Hodnota odcizených věcí odhadem byla kolem 10.000 Kč až 15.000 Kč, a to rádio bylo v hodnotě 8.000 Kč nebo 9.000 Kč. Česká pojišťovna mu z pojištění uhradila cenu rádia kolem 9.000 Kč, plus mu byla ještě uhrazena škoda na autě, což byla oprava toho rozbitého okénka, dohromady od pojišťovny obdržel kolem 12.000 Kč. Svědek

██████████ před soudem vypověděl, že si nepamatuje, co to bylo za den, ale bylo to v noci, asi v jednu hodinu, slyšel bouchnout kus železa, tak vstal, podíval se a brána měla utržený madlo. Ven nešel, stál za oknem, ale to už pachatelé byli u nich v baráku, oni tehdy nezamykali, měli velkého psa. Čekal u okna, zahlédl je, až když odcházeli, a to na ně zařval a oni utekli. Podezřelý viděl, ale nemůže se k popisu blíže vyjádřit, protože měli oba kapuce. Byli dva. Byly mu odcizeny veškeré klíče a ještě synovi poškodili ██████████ která stála venku před plotem. Škodu měl malou, jen ulomili madlo na bráně, trošku to zohýbali, to si opravil a madlo si objednal nový. Takže měl škodu asi 1.200 – 1.400 Kč, už neví přesně. Neměl žádný pojištění. Asi po třech týdnech nebo po měsíci tam šli znova. To už hlídal, zase tam přišli, ale to je chytil včas, začali odkolíkovávat madla na bráně. Odkolíkovali to, otevřeli jednu půlku křídla a v tom je asi vyrušil. To si šli pro ██████████ ke které ukradli klíče poprvé. Poprvé před těmi týdny si vzali klíče na verandě a podruhé si šli buď pro to auto, nebo ho chtěli vybrat, tím, že měli klíče. V tom druhém případě také viděl dvě osoby, ale už nepřišly bránou předem, ale přišly zezadu plotem. Vlezly tam, šly na bránu a zevnitř vyndávaly jisticí kolíčky, které zajišťují motory, které otevírají bránu. Osoby nedokáže identifikovat ani v tomto druhém případě, měli kapuci, ale výškově by to asi odpovídalo stejně. Svědek ██████████ před soudem vypověděl, že spal, slyšel ránu, jak brána cvakla. Vylítl, táta začal s tou svou plynovkou, tak utekli. Já už si to přesně nepamatuju. Měl venku auto, stálo za bránou, tak ho napadlo, že se do něj podívá a bylo tam vzadu rozbité okýnko. Okno bylo rozbitý a navigace byla vytržená. Vznikla mu škoda asi 37.000 Kč, bylo to kryto pojištěním. Oni mu nedali peníze, ale dal vozidlo opravit do autorizovaného servisu a tam už všechno zařídili. Plnila mu Česká pojišťovna. Nikoho z pachatelů neviděl. Svědek ██████████ před soudem vypověděl, že byl u doktora, a když se vrátil, tak chtěl uklidit auto a když otevřel stodolu, tak zjistil, že tam je bordel, rozházený věci. Po chvíli mu došlo, když zjistil, že je rozbité okno, že se mu ztratily veškeré ty věci, jako elektronářadí. Byla tam velká flexa, nebo úhlová bruska 230. Pak tam byla úhlová bruska 150 značky ██████████ nebo něco takového. Vrtačky od ██████████ akuvrtačky od ██████████ pak tam byly ještě nějaký přímočarky, baterky na ty akumulátorový vrtačky a různé nářadí, i nějaké klíče a kladívka. Škodu nejdříve odhadoval na nějakých 40.000 Kč, ale pak, když to dali dohromady, že zhruba kolem 50.000 Kč, protože tam byly ještě 2 motorový pily, jedna služební a jedna soukromá. Ta služební patřila Povodí Ohře. Musel zaplatit tu služební pilu, ale jen nějaký ten likvidační poplatek 900 Kč musel dopláct. Jinak nic nedostal. Za souhlasu stran podle § 211 odst. 6 trestního řádu byly čteny výpovědi poškozených ██████████ (čl. 152 – 153), ██████████ (čl. 222 – 223), ██████████ (čl. 249 – 250), ██████████ (čl. 288 – 289), ██████████ (čl. 328 – 329) a ██████████ (čl. 377 – 379), kde se jednotliví poškození vyjadřovali k okolnostem, za kterých došlo k trestnému činu, k popisu situace na místě činu, jednotlivým odcizeným věcem a ke škodě, která jim byla způsobena.

5. U hlavního líčení byli dále slyšeni znalci Jiří Zelenka a Ladislav Březina. Znalec Jiří Zelenka před soudem vypověděl, že žádné z těch posuzovaných vozidel, ani z těch věcí neviděl in natura, všechny jen podle spisového materiálu. Pokud se jedná o vytržené navigace ve vozidlech ██████████ nebo ██████████ ty oceňoval jako mimořádnou výbavu. Doklad byl ve spisovém materiálu pouze u ██████████ A u těch ostatních to bylo vybavený přímo asi na objednávku ve výrobním závodě. S ne zcela jasnou historií je pouze jedna navigace u ██████████ – tam bylo původně, když rozkódoval VIN, autorádio ██████████ a ve spise bylo s přehrávačem, a podle spisového materiálu tam byla navigace namontována až dodatečně před 3 lety. Některé navigace třeba nejdou namontovat do starších ██████████ u některých se musí do těch novějších dokupovat nějaké věci, protože ne každý auto má třeba parkovací senzory a tyto moduly a řídicí jednotka se musejí dokupovat. Cena jim stanovená vychází z koncernových ceníků, které byly zjištěny v autorizovaném servisu Gerhard Horejsek v České Lípě. Ceny, které znalec spočítal, tak je počítal podle amortizace toho konkrétního auta, ze kterého byly odcizeny. Jestliže to bylo auto s amortizací 23 %, bral tuto amortizaci. Takže ty obvyklé ceny jsou potom skutečné ceny toho příslušenství a komponentů, který byly z toho konkrétního auta odcizeny s jasným

původem. Trvá na tom a stvrzuje svůj znalecký posudek tak, jak jej podal v písemné formě. Jediné, kde by mohl uhnout je navigace u [REDAKCE] [REDAKCE] protože tam byla navigace montovaná dodatečně. Ve znaleckém posudku je uvedena cena 60.645 Kč, pojišťovací cena je 20.000 Kč. Znalec Ladislav Březina před soudem uvedl, že ocenění věci ke škodě poškozeného [REDAKCE] bylo provedeno podle toho, co bylo dodáno, ty věci neviděl. Pokud ty věci nevidí, při stanovení ceny vychází zejména z výsledku poškozeného. Vycházel z toho, co je - popis nedostatečný, ale věc je nějakým způsobem ztotožněna, ví se, o co jde, technicky je tam nějaký základní popis. Věci se porovnají na základě popisu nebo srovnatelných cen na trhu, musí se tam dát opotřebení nebo amortizace s ohledem na to, co uvádí poškozený. Jestliže neuvádí a je tam jenom rámcově stáří, tak se bere v úvahu, k čemu ta věc slouží, jaké opotřebení asi může mít a jestli už tam byly vyměněny nějaké komponenty. K tomu se většinou poškození nevyjadřují. Obecně – vychází se z obecných kritérií a tam, kde ty popisy jsou strohé a není ani ustanoven přesně typ té věci, tak se vychází z nějaké srovnávací nebo porovnávací ceny nové věci na trhu, která je v nějaké nižší, nebo nejnižší cenové relaci toho daného zatřídění, nebo druhu věci s přiměřenou amortizací, jak ta věc může dál sloužit, nebo jakou může mít funkčnost. To, co řekne poškozený a nezapadá to do toho možného a logického, tak si to vždycky ověřuje, ale hlavně porovnává, protože jinak se to dělat nedá. Pokud se má vyjádřit k věcem odcizeným při vloupání v obci Pihel před penzionem Golfresort (skutek č. 7), tam v podstatě platí stejná metoda stanovení ceny. Měl k dispozici soupis přeložený do češtiny. Myslím, že nadpoloviční většinu těch součástí, náradí a technických pomůcek se mu podařilo ztotožnit a porovnat, kolik to stojí na našem trhu a přímo u některých i typové označení, což tam je. U věcí, kde nebyly, tak tam je to porovnání trochu složitější, protože tam to bylo pořízeno za švýcarské franky, dolary, eura a tak dále, takže tam by to bylo zavádějící, kdyby se to převádělo. To se dělá skutečně jenom v případě, kdy se ta věc prokazatelně nedá na našem trhu sehnat, a objednává se to od distributora, výrobce nebo od dodavatele třeba ze SRN nebo ze Švýcarska a ta cena se tvoří pak převodem, nebo se cena konstruuje tak, že se to převádí na naši měnu z cizí měny. Ale u drtivé většiny je tam srovnatelná cena. Co se mu podařilo ustanovit, dohledat, porovnat, tak tam ta technická specifikace je. Ty věci byly profesionální pomůcky a náradí, které používá servisní technik, takže to nebyly žádné věci, které by se tady daly pořídit v těch nejlevnějších cenových relacích. To byly profesionální pomůcky a spousta věcí tam byla zcela zánovních, tak z toho vycházel. Pakliže se tam uvádí, že ta věc nebyla přesně ustanovena, ale srovnatelná, že se u nás prodává v hodnotě nejméně 5.000 nebo 6.000 Kč, může se ale prodat i za 7.000 Kč, 8.000 Kč, nebo za 9.000 Kč, a tam vycházel z této nejnižší ceny. Pakliže ta věc už byla malinko použitá, nebo to byla zánovní věc, tak jsem tam dal minimální amortizaci a vždycky je tam vycházeno z té nejnižší ceny a porovnáno vzhledem k nejnižší ceně, ale u některých položek se mu to nepodařilo a vyjádřil tam určité pochybnosti. Na druhou stranu - ty věci jsou ohodnoceny s amortizací, nebo u věcí nových, nebo zánovních zejména s ohledem na to, že se jednalo o profesionální kvalitní náradí a věci jsou v podstatných bodech porovnány na našem trhu a z toho vycházel. Stvrzuje svůj znalecký posudek včetně cen.

6. Svědkyňe [REDAKCE] [REDAKCE] před soudem vypověděla, že s obžalovaným [REDAKCE] moc nikam nejezdila, on jí občas vzal někam sebou, ale vždycky seděla v autě, takže o ničem neví. Jednou byl plán, že jí odvezou za rodiči do [REDAKCE] jenomže tam nedojeli, dojeli na benzínu, v autě byla ona, [REDAKCE] řídil [REDAKCE] Svědkyně s [REDAKCE] seděli v autě, takže neví, co se dělo venku, [REDAKCE] z auta odešel, odešel přes silnici, vrátil se asi za 15-30 minut, neví, jestli sebou něco přinesl, pak asi tím autem jeli přes tu silnici, ale už neví. Pak si myslí, že něco naložil do auta, nijak to nekomentoval, myslí si, že nakládal do auta kufr, jednalo se o velký černý kufr (svědkyně ukazuje rozměr zhruba 1m x 0,5 m), [REDAKCE] říkal, že to je těžké. Pak ví, že byli někde v Zahrádkách nebo snad za Cvikovem. Ve Cvikově, svědkyně myslí šlo o auto, svědkyně stála opodál, ale šli někomu na pozemek, stalo se to někde ve Cvikově, neví, kdo byl ten druhý, už si to nevybavuje, vlezli tam pouze jednou, ten pán, co tam bydlí, tak na ně začal hrozně křičet a oni začali utíkat. Rekla by, že tam nic neodcizili. Svědkyni předložen protokol o prověrce ze dne 16.

5. 2018, fotodokumentace na čl. 550, obrázek vpravo nahoře, k tomu svědkyně uvedla, že ona tady u té brány ani nebyla, byla tady (svědkyně ukazuje obrázek č. 1). Co se týče obrázku č. 7, to je v těch Zahrádkách, tam byli u [REDAKCE] [REDAKCE] tam bylo nějaké jezero, tak se tam chtěli jít podívat, a [REDAKCE] říkal, že tam rovnou někde udělá peníze, tam byla nějaká stodola. Obrázek č. 8 – naproti je ta stodola a svědkyně byla na tom místě, kde klečí, do té stodoly šel [REDAKCE] Vrátil se s nějakými věcmi, ale bylo to v taškách, tak neví, co tam bylo. V Zahrádkách byla jenom ona a [REDAKCE] V tom Cvikově nevím, kdo byl s [REDAKCE] ale [REDAKCE] to nebyl. K těm Zahrádkám by uvedla, že to byly Velikonoce nebo někdy po Velikonocích, byli u [REDAKCE] [REDAKCE] si všiml těch skal a té vody, tak jí říkal, jestli se tam chce jít projít a podívat se, tak mu řekla, že jo. Tam, jak stála na tom obrázku, tak tam měli auto a šli se projít. Auto řídil [REDAKCE] Její současný vztah s [REDAKCE] není žádný, necítí vůči němu žádnou zášť, jejich vztah skončil tím, že ho sebrali policajti, neměli před tím žádnou hádku. Ta místa při policejní prověrce svědkyně poznala, jenom u toho jednoho místa, tam svědkyně právě ani na to místo neviděla, jednalo se o tu bránu, tam ani neviděla, protože stála v ulici, kde na tu bránu vidět ani nemohla, svědkyně ukázala ten dům, ale to místo před tou bránou, tam nestála. K postupu podle § 209 trestního řádu soud uvádí následující. Při hlavním líčení dne 14. 3. 2019 (v čase 3:35 minut) pronesl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] před samosoudcem prohlášení, že si je 100% jistý, že soud svědkyni nenajde a může dělat cokoli. Toto prohlášení obžalovaného vyhodnotil soud jako skrytou výhružku k osobě svědkyně, která jej usvědčuje, a proto z důvodu, že hrozila obava, že svědkyně v přítomnosti obžalovaného nevypoví pravdu, a vykázal obžalovaného [REDAKCE] po dobu výsledku svědkyně [REDAKCE] z jednací síně. Při výsledku svědkyně byla přítomna obhájkyne obžalovaného, po výsledku svědkyně byl obžalovaný seznámen s obsahem výpovědi svědkyně, byla mu dána možnost položit svědkyni otázky, čehož po poradě s obhájkyňou nevyužil. Dále byl před soudem vyslechnut svědek [REDAKCE] [REDAKCE] který před soudem uvedl, že [REDAKCE] zná z domova, on si k němu vodil ženy, spával u něj. [REDAKCE] [REDAKCE] také zná, byla to jedna z jeho partnerek, kterou si k němu domů přitáhl. Svědek panu [REDAKCE] a jeho partnerkám poskytoval azyl. Co se týče vztahu mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] byly mezi nimi hádky, [REDAKCE] chodil k němu ještě s jednou - [REDAKCE] a mezi sebou se tam hádali, že když ho nebude mít ona, tak že ho zavrou. Takto se vyjadřovala [REDAKCE] [REDAKCE] že než by ho měla [REDAKCE] radši ho dá do kriminálu. Už si nevzpomíná, kdy se tato hádka odehrála, hádky tam byly každý den. K dotazu soudu svědek uvedl, že je od listopadu 2018 ve výkonu trestu odnětí svobody, nyní ve Stráži pod Ralskem, výstup z VTOS má 25. 6. 2022.
7. Ve věci byly dále provedeny listinné důkazy a to protokoly o ohledání místa činu včetně fotodokumentace (čl. 171-174, 216-220, 234-237, 265-267, 309-313, 366-370, 450-454, 588-591, 611-622, 651-657) ze kterých vyplývá situace na místech jednotlivých skutků. Z protokolu o prověrce na místě (čl. 547-562) soud zjišťuje, že svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] ukazuje k jednotlivým objektům popsaným na straně č. 2 čl. 549 spisu. Z listin (čl. 698 – 765) vyplývají předchozí odsouzení obou obžalovaných.
8. Z osobních výkazů obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] soud zjišťuje, že obžalovaný v opisu z evidence přestupků má 1 záznam. V opisu z evidence Rejstříku trestů má obžalovaný 14 záznamů, ve zvláštní části opisu má obžalovaný 2 záznamy. Ve výpisu z evidenční karty řidiče má obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] celkem 11 záznamů. Z osobních výkazů obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] soud zjišťuje, že obžalovaný v opisu z evidence přestupků nemá žádný záznam. V opisu z evidence Rejstříku trestů má obžalovaný 12 záznamů, ve zvláštní části opisu má obžalovaný 1 záznam.
9. Ke zprošťující části rozsudku ohledně obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že vina obžalovaného není na základě výše provedených důkazů zcela prokázána. Jmenovaný k věci odmítl vypovídat. Spoluobžalovaný

██████████ před soudem pouze uvedl, že ██████████ nemá s celou věcí nic společného a ani nikdy neuvedl, že by měl ve věci nějak figurovat. Slyšená svědkyně ██████████ vypověděla, že ██████████ s nimi byl jednou, na benzíně (skutek č. 6 a 7). Když ██████████ odešel, ██████████ s ní zůstal ve vozidle. V druhém případě ve Cvikově s nimi byl někdo jiný, kdo to byl, neví. Žádný další důkaz však, ani ve spojení s dalšími důkazy nesvědčí o účasti obžalovaného ██████████ na žalovaném jednání, když i obžalovaný ██████████ uvedl, že ██████████ se skutků nedopustil. Proto byl obžalovaný ██████████ pro shora popsané jednání podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn.

10. K odsuzující části rozsudku ohledně obžalovaného ██████████ Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že vina obžalovaného je na základě výše provedených důkazů zcela prokázána. Jmenovaný k věci odmítl vypovídat. V přípravném řízení se však ke skutkům pod body 1) – 7) tohoto rozhodnutí plně doznal, popsal místa a způsob spáchání u jednotlivých skutků a jeho doznání z přípravného řízení plně koresponduje s ohledáním míst jednotlivých skutků a také s tím, co vypověděli svědci-poškození o jednotlivých odcizených věcech, které jim byly odcizeny. Pouze u bodu 4) tohoto rozhodnutí nesouhlasil s tím, že měl odcizit nějaké závaží a sněžnou frézu. V tomto případě však soud vyšel z výpovědi poškozeného, který detailně popsal jednotlivé odcizené věci a není žádného důvodu, aby jeho výpověď soud označil za jakkoliv nevěrohodnou. Dále je pod body 6), 7) a 12) usvědčován svědkyní ██████████ která ve své svědecké výpovědi před soudem popsala chování obžalovaného na místě, přičemž její výpověď je v souladu s výpovědí obžalovaného ██████████ který se k těmto skutkům pod body 6) a 7) v přípravném řízení plně doznal. K jednání pod body 8) až 11) se obžalovaný ██████████ nedoznal. Je však jednoznačně usvědčován svědkyní ██████████ která popsala místa, kde byla provedena jednotlivá vloupání, a která při prověrce na místě (čl. 547-562), popsala jednotlivé objekty, do kterých bylo posléze vniknuto, včetně míst, kde se nacházela svědkyně v době, když k jednotlivým objektům odešel ██████████ Její svědectví je plně v souladu s výpovědí svědka ██████████ (staršího), když svědkyně uvedla, že „vlezli tam pouze jednou, ten pán, co tam bydlí, tak na ně začal hrozně křičet a oni začali utíkat“, což ve své výpovědi pak potvrzuje i poškozený. V návaznosti na toto hodnocení je ve vztahu ke skutkům pod body 8) – 10) nutno uvést následující. Vinu obžalovaného ██████████ soud dovozuje z následujících zjištění. Z výpovědi poškozeného ██████████ vyplynulo, že vloupání do domu se stalo dvakrát. Svědek ve své výpovědi uvedl, že v prvním případě čekal u okna, zahlédl je, až když odcházeli, a to na ně zařval a oni utekli. Byli dva. Byly mu odcizeny veškeré klíče a ještě synovi poškodili ██████████ která stála venku před plotem. Asi po třech týdnech nebo po měsíci tam šli znova. To už hlídal, zase tam přišli, ale to je chytil včas, začali odkolíkovať madla na bráně. Odkolíkovali to, otevřeli jednu půlku křídla a v tom je asi vyrušil. To si šli pro ██████████ ke které ukradli klíče poprvé. Poprvé před těmi týdny si vzali klíče na verandě a podruhé si šli buď pro to auto, nebo ho chtěli vybrat, tím, že měli klíče, z čeho je patrné, že se jednalo o stejné pachatele. Popsat osoby nedokázal, uvedl však, že výškově odpovídaly osobám z prvního případu. Ve spojení s výpovědí svědkyně ██████████ má soud za to, že je dostatečně odůvodněn závěr, že se uvedeného jednání dopustil právě obžalovaný ██████████ společně s dosud neustanovenou osobou. Z jednání uvedeného pod bodem 11) je obžalovaný taktéž plně usvědčován svědkyní ██████████ která popsala místo činu i to jak se k němu obžalovaný ██████████ dopravil, odešel k místu činu, odkud se následně vrátil. Svědkyně uvedla, že ██████████ říkal, že tam rovnou někde udělá peníze, tam byla nějaká stodola, svědkyně po předložení fotodokumentace ukázala na obrázek č. 8 – s tím, že naproti je ta stodola a svědkyně byla na tom místě, kde klečí, do té stodoly šel ██████████ Vrátil se s nějakými věcmi, ale bylo to v taškách, tak neví, co tam bylo. Ve spojení s výpovědí svědka ██████████ má soud za to, že je dostatečně odůvodněn závěr, že se uvedeného jednání dopustil právě obžalovaný ██████████ Soud má svědectví svědkyně ██████████ za plně věrohodné, neboť pod bodem 6)

a 7) se obžalovaný [REDAKCE] doznal a jeho výpověď koresponduje s výpovědí svědkyně, také výpověď svědka [REDAKCE] je plně korespondující s výpovědí, tak jak ji svědkyně před soudem uvedla. Svědkyně po řádném poučení vypověděla, co jí je známo o trestném činu, vypověděla, že nechová jakoukoliv zášť k obžalovanému [REDAKCE] a soud nemá žádnou pochybnost o pravdivosti její výpovědi. Z výpovědi svědka [REDAKCE] soud žádná skutková zjištění neučinil.

11. Co se týče právní kvalifikace, pak obžalovaný shora uvedeným jednáním pod body 1) – 7) a 9) až 11) naplnil znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně majetku tím, že si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a potrestán. Dále pod body 8), 10) a 11) spáchal přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku a jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně domovní svobody. Pod body 1) až 11) spáchal přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně vlastnického práva, neporušenosti věci a její použitelnosti. Pod bodem 8) naplnil svým jednáním skutkovou podstatu přečinu neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku a jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně vlastnického práva, ve stádiu pokusu podle § 23 trestního zákoníku. Pod bodem 12) svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a svým jednáním porušil zájem společnosti na řádném výkonu rozhodnutí státních orgánů.
12. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný byl ohrožen nejprísnejší trestní sazbou podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku, a to v rozpětí 1 rok až 5 let. Jako polehčující okolnost svědčí obžalovanému skutečnost, avšak pouze částečného doznání. Obžalovanému naopak přitěžuje, že již byl pro trestný čin odsouzen, tedy jeho trestní minulost. V minulosti byl již mnohokrát odsouzen za různorodou trestnou činnost, z níž převažuje právě trestná činnost proti majetku, povětšinou do přímého výkonu trestu odnětí svobody. Obžalovaný se opakovaně, v zásadě celoživotně, dopouští trestné činnosti různorodého charakteru, o čemž svědčí jeho 16 záznamů v Rejstříku trestů, z toho 2 záznamy ve zvláštní části. Tresty však na obžalovaného neměly žádný výchovný vliv a nevzal si z nich žádné ponaučení. Po zhodnocení výše popsaných, takřka absentujících polehčujících okolností a přitěžujících okolností dospěl soud k závěru, že obžalovanému nelze za jeho opakovanou trestnou činnost uložit jiný, než přímý, nepodmíněný trest odnětí svobody, neboť jakýkoli jiný druh trestu by zjevně u obžalovaného nevedl k jeho nápravě. Proto byl obžalovanému uložen trest již v horní polovině trestní sazby, kterou byl ohrožen, a ze shora naznačených důvodů mu byl uložen trest ve výměře 4 let.
13. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku splňuje podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice.
14. Dále byl obžalovanému podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložen trest propadnutí věci, a to kovového šroubováku s plastovou modrou rukojetí o délce 27,5 cm, neboť se jednalo o věc, která je nástrojem trestné činnosti, tedy sloužila ke spáchání trestného činu.
15. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným [REDAKCE] částku ve výši 20.000 Kč, [REDAKCE]

částku ve výši 15.486 Kč, částku ve výši 2.600 Kč, částku ve výši 35.680 Kč, částku ve výši 51.700 Kč, částku ve výši 400 Kč, částku ve výši 4.181 Kč, částku ve výši 33.700 Kč, částku ve výši 17.246 Kč, Povodí Ohře, s. p., IČO 708 899 88, částku ve výši 10.500 Kč, jelikož obžalovaný způsobil jinému majetkovou škodu, výše škody je součástí popisu skutku a nebyla uhrazena, vyplynula z provedeného dokazování, případně je doložena listinami a jednotlivý poškození se řádně a včas připojili, proto bylo o nároku na náhradu škody rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

16. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byli poškození

a Povodí Ohře, s. p., IČO 708 899 88, odkázáni se zbytky svých uplatněných nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a to z toho důvodu, že u poškozených byla škoda, kterou způsobil obžalovaný objektivizována odborným vyjádřením v menší částce, než s jakou se poškození přihlásili s nároky na náhradu škody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 25. dubna 2019

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 10. září 2019 v senátě složeném z předsedy Mgr. Františka Jahůdky a soudců JUDr. Zdeňky Mitošinkové a Mgr. Lukáše Korpase v trestní věci obžalovaného: [redacted] narozený [redacted] o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 25. dubna 2019, č.j. 3 T 136/2018 – 888,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), f) trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** ohledně obžalovaného [redacted] ve výroku o vině pod bodem č. 8 a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se v rozsahu zrušení věc vrací soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek ohledně obžalovaného [redacted] **zrušuje** ve výroku o trestu a v celém výroku o náhradě škody a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje** tak, že se obžalovaný [redacted] za pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku dílem dokonaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, které zůstaly v napadeném rozsudku v bodech č. 1 – 7 a 9 - 12 nedotčeny, odsuzuje podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) let a devíti (9) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný [redacted] pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest **propadnutí věci**, a to kovového šroubováku s plastovou modrou rukojetí o délce 27,5 cm.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozeným :

- [REDAKCE] škodu ve výši 14.345 Kč
- [REDAKCE], škodu ve výši 35.680 Kč,
- [REDAKCE] škodu ve výši 42.616 Kč,
- [REDAKCE], škodu ve výši 2.181 Kč,
- Povodí Ohře, s.p., IČ 70889988, škodu ve výši 9.600 Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDAKCE] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] Povodí Ohře, s.p., IČ 70889988, odkazují se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným z pokračujícího přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (skutky ad 1 až 7 a 9 až 11), z pokračujícího přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku (skutky ad 1 až 11), z přečinu neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (skutek ad 8), z pokračujícího přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního (skutky ad 8, 10 a 11) a z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku (skutek ad 12), jichž se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil jednotlivými skutky (útoky) tak, jak jsou popsány ve výroku o vině napadeného rozsudku.
2. Obžalovaný byl za popsané přečiny napadeným rozsudkem podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to kovového šroubováku s plastovou modrou rukojetí o délce 27,5 cm.
3. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla napadeným rozsudkem obžalovanému uložena povinnost uhradit škodu poškozeným [REDAKCE] ve výši 20.000 Kč, [REDAKCE] ve výši 15.486 Kč, [REDAKCE] ve výši 2.600 Kč, [REDAKCE] ve výši 35.680 Kč, [REDAKCE] ve výši 51.700 Kč, [REDAKCE] ve výši 400 Kč, [REDAKCE] ve výši 4.181 Kč, [REDAKCE] ve výši 33.700 Kč, [REDAKCE] ve výši 17.246 Kč a Povodí Ohře, s. p., ve výši 10.500 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byli poškození [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová

Proti výroku o vině i trestu napadeného rozsudku podal odvolání obžalovaný, které prostřednictvím obhájkyne odůvodnil tak, že okresní soud dospěl k závěru, že bylo prokázáno, že se obžalovaný dopustil skutků pod body 1 až 12 tak, jak jsou uvedeny ve výroku napadeného rozsudku. Obžalovaný využil svého zákonného práva a před soudem odmítl vypovídat, proto byla při hlavním líčení čtena jeho výpověď z přípravného řízení, v níž se však doznal toliko k jednání pod body 1. až 7., u bodu 4. popřel odcizení sněžné frézy a závaží.

5. V případě skutku č. 4 obhajoba poukazuje na to, že skutek měl být spáchán v době od 11.00 hodin dne 23. 12. 2017 do 14.45 hodin dne 30. 12. 2017, k vniknutí do samostatně stojící zděné stodoly došlo po přestřižení oka visacího zámku. V této situaci, kdy poškozený o obsahu a stavu garáže neměl přehled prakticky po dobu jednoho týdne, není vyloučeno, že sněžnou frézou i předmětné závaží odcizila jiná osoba, která využila zjištění, že u stodoly je odstřižen visací zámek.

6. I u těch skutků, kde se obžalovaný k jednání doznal, je dle obhajoby nutno se důsledně zabývat vzniklou škodou. Tato úvaha se pak týká zejména určení výše škody ve vztahu k odcizeným či poškozeným navigacím – skutek pod bodem 1, 6, 8, 9. Při stanovení výše škody se vychází z ceny, za kterou se věc, která byla předmětem útoku, v době a místě činu obvykle prodává. Z výpovědi znalce Zelenky vyplývá, že z autonavigací se přes internet obchoduje, že tyto ceny se pohybují kolem 20.000 Kč, a že tuto částku proplácí pojišťovny v případě, kdy poškozený neřeší nákup a montáž autonavigace přes autoservis. Jím uvedené ceny autonavigací vycházejí z koncernových ceníků [REDACTED] nebo [REDACTED]. Obžalovaný prostřednictvím obhájkyne na tuto skutečnost upozorňoval a má za to, že pokud jde o stanovení výše škody v těchto namítaných případech, měla by být za škodu považována částka, za kterou se autonavigace běžně prodávají a to se jedná o částku 20.000 Kč. V tomto směru by tedy měl být v souladu s ustanovením § 137 trestního zákoníku o stanovení výše škody upraven popis skutků pod body 6, 8 a 9, když u bodu 1. námitku obhajoby soud akceptoval, protože z dokazování vyplynulo, že autorádio s navigací nebylo ve vozidle pořízeno jako původní.

7. V další části odůvodnění napadeného rozsudku pak okresní soud uvádí, že v části jednání, uvedeném pod body 8. až 11., je jednoznačně obžalovaný usvědčován svědkem [REDACTED] [REDACTED] a svědkyní [REDACTED] [REDACTED] která popsala místa, kde byla provedena jednotlivá vloupání a která při prověrce na místě popsala i jednotlivé objekty, do kterých bylo posléze vniknuto, včetně míst, kde se nacházela v době, když k jednotlivým objektům obžalovaný odešel. Svědek [REDACTED] [REDACTED] uvedl, že vloupání do domu se stalo dvakrát, v prvním případě čekal u okna, pachatele zahlédl, až když odcházeli, zařval na ně a oni oba utekli. Byly mu odcizeny veškeré klíče a synovi poškodili [REDACTED] [REDACTED] která stála venku před plotem. Asi po třech týdnech nebo po měsíci přišli znova, začali odkolíkovávat madla na bráně, otevřeli jednu polovinu křídla a v tom je vyrušil, šli si pro [REDACTED] [REDACTED] ke které ukradli v prvním případě klíče, nebo šli vozidlo vybrat. Tím, že měli klíče od vozidla, usoudil, že se jednalo o stejné pachatele. Popsat je nedokázal, uvedl však, že výškově odpovídali osobám z prvního případu. V rozporu s tímto závěrem je nutno dle obhajoby poukázat na výpověď [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] který při hlavním líčení uvedl, že v prvním případě viděl dvě osoby, měly na sobě kapuci. Přímou na dotaz soudu k upřesnění jejich popisu a výšky uvedl, že neví, díval se na ně se shora z okna a to se „blbě“ posuzuje. Ve druhém případě dvě osoby vyndávaly jistící kolíčky brány, nedokázal je identifikovat ani v tomto případě, výškově odpovídaly asi stejně. Ve druhém případě strílel z okna plynovou pistolí, jedna osoba utekla směrem přes dvůr a přes plot, druhá branou směrem

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová

nahoru. V prvním případě (body 9. a 10.) se jednalo o noční dobu kolem 03,30 hodiny, ve druhém případě (bod 8.) pak o dobu kolem 00,20 hodin, čímž byly zcela jistě sníženy pozorovací možnosti svědka a jak i sám uvedl, nedovedl výšku obou osob posoudit zejména s ohledem na pozorování celé situace z horního patra domu. Okresní soud na základě výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] ve spojení s výpovědí [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] však má za to, že je dostatečně odůvodněn závěr, že se uvedeného jednání dopustil právě obžalovaný. Okresní soud se však ve svém odůvodnění řádně nevypořádal ani se svědectvím [REDAKCE] [REDAKCE] která uvedla, že z místa, kde čekala, viděla a slyšela pouze “křik pána, co tam bydlí a oni začali utíkat“. Jednak jak sama potvrdila, na dům poškozeného neviděla, nemohla tedy vědět, kam konkrétně obžalovaný odešel, zda křik pochází od majitele domu, jaký byl důvod takového křiku a jaký byl jeho obsah. Pokud si na křik pamatuje, je přinejmenším zvláštní, že si nevzpomíná na výstřely z plynové pistole, kterou svědek použil a které musely být s ohledem na noční dobu značně výrazné oproti křiku poškozeného. Svědkyně se pak zcela jistě s takovou situací nesetkává každodenně, aby ji zejména takový moment neutkvěl v paměti a následně jej sama nechtěla reprodukovat před soudem. Pokud svědkyně rovněž tvrdí, že viděla obžalovaného a druhou neustanovenou osobu z místa utíkat, nelze než opětovně připomenout, že svědkyně na dům a bránu neviděla. I v tomto momentu se výpověď svědkyně [REDAKCE] i výpověď svědka [REDAKCE] [REDAKCE] rozcházejí. Pokud dle svědka [REDAKCE] [REDAKCE] jedna osoba utíkala otevřenou branou směrem nahoru, tedy do ulice na opačnou stranu od svědkyně, a druhá přes plot, nemohla svědkyně [REDAKCE] z místa, kde čekala, vidět obžalovaného ani druhou osobu od domu poškozeného utíkat. Tím je jednoznačně prokázána nedůvěryhodnost svědkyně [REDAKCE] a to i ve spojení s narušeným osobním vztahem k obžalovanému.

8. Okresní soud se při svém rozhodování rovněž nevypořádal se způsobem provedení prověrky výpovědi se svědkyní [REDAKCE] Jak sama při hlavním líčení uvedla, „směr cesty určoval policista“, naproti tomu je v protokole o prověrce na místě uvedeno, že svědkyně naviguje policisty a dle zaprotokolovaného textu prověrky je naviguje i v odlehlých uličkách Cvikova až do místa, kde vozidlo bylo zaparkováno a kde na obžalovaného měla údajně čekat. Z místa, označeného na fotografii č. 1) fotografické dokumentace, je pak zcela vyloučena možnost vidět, a to i za denních podmínek, na dům čp. [REDAKCE] vjezdovou bránu i samotnou zahradu. Prověrka výpovědi, jak již bylo uvedeno v závěrečné řeči při hlavním líčení dne 25.4.2019, nese známky zmatečnosti zejména v procesním postavení [REDAKCE] [REDAKCE] Ačkoliv v průběhu celého řízení vystupovala v procesním postavení svědka se všemi právy a zejména povinnostmi, před započítáním prověrky její výpovědi byla poučena jako osoba podezřelá a zcela zde absenteje poučení podle § 158 odst. 8) tr. řádu o povinnosti vypovídat pravdu. Takto získaný důkaz je zcela nepoužitelný a okresní soud při svém rozhodování neměl k jeho obsahu přihlížet. Za tohoto stavu pak nelze obžalovaného vést ani k odpovědnosti ze spáchání skutku, označeného bodem č. 11., kde jediným usvědčujícím důkazem je rovněž toliko výpověď svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE]
9. Ke způsobu provedení výpovědi svědkyně před okresním soudem měla a má obhajoba obžalovaného námitky spočívající v tom, že k provedení výslechu svědkyně v nepřítomnosti obžalovaného nebyl žádný důvod. Okresní soud výpověď svědkyně v nepřítomnosti obžalovaného provedl, jak sám uvádí, proto, že sdělení obžalovaného o tom, že soud svědkyni nenajde a může dělat cokoli, považoval za skrytou výhrůžku. S tímto hodnocením se nelze ztotožnit, šlo o sdělení obžalovaného, kterým jistě okresnímu soudu vyhrožováno nebylo a není zřejmé, jak by toto sdělení mohlo působit výhrůžně vůči nepřítomné svědkyni, když obžalovaný je již několikátý měsíc ve výkonu trestu. Samotná [REDAKCE] [REDAKCE] pak v rámci své svědecké výpovědi na otázku obhajoby uvedla, že strach z [REDAKCE] nemá a nebojí se před ním vypovídat. Dále je nutno poukázat na to, že obžalovaný nebyl s výpovědí svědkyně seznámen postupem dle

trestního řádu. Přesto, že výpověď svědkyně byla nahrávána, obžalovaný byl s jejím obsahem seznámen prostřednictvím předsedy senátu tak, že mu tato výpověď byla pouze parafrázována.

10. Pokud jde o důkazní situaci u skutků 8 – 10, tak okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku poukazuje na výpověď svědka [REDAKCE] ale z této výpovědi nelze dovodit ani žádnou spojitost s osobou obžalovaného [REDAKCE] ani to, že by obžalovaný měl v úmyslu zmocnit se osobního vozidla [REDAKCE] [REDAKCE]. Sám tento svědek uvedl, že buď šly osoby pro auto a nebo ho šly vybrat, přičemž toto si vydedukoval na základě té skutečnosti, že v případě prvního napadení jeho nemovitosti došlo k odcizení klíčů nacházejících se ve verandě domu.
11. Vzhledem k tomu, že provedené důkazy, na které okresní soud odkazuje, jsou důkazy nepřímými a netvoří uzavřený celek, nelze obžalovaného uznat vinným ze žalovaných přečinů, uvedených pod body 8 až 11. Maximálně u bodu 12 lze z kusé a strohé výpovědi svědkyně [REDAKCE] před soudem dovodit, že obžalovaný v inkriminovaný den (svědkyně hovoří o loňských Velikonocích) řídil vozidlo po veřejných komunikacích přes to, že měl zákaz řízení.
12. Protože je odvoláním obžalovaného napadán výrok o vině, je odvolání důvodem i pro přezkoumání výroku o trestu. Ten s ohledem na jeho výměru považuje obžalovaný za nepřiměřeně přísný. Ztotožní-li se odvolací soud se závěry soudu okresního ohledně viny obžalovaného, je na místě uložený trest zmírnit.
13. Ze shora uvedených důvodů proto obžalovaný navrhuje, aby napadený rozsudek byl zrušen a odvolacím soudem bylo rozhodnuto tak, že obžalovaný bude zproštěn v části obžaloby, týkající se skutků, označených po body 8 - 11, neboť není prokázáno, že by se těchto skutků dopustil obžalovaný. Shledá-li odvolací soud, že výrok o vině odpovídá provedenému dokazování a námitky ohledně popisů skutků pod bodem 4, 6, 8 a 9. nejsou na místě, nechť je zrušen výrok o trestu a obžalovanému nechť je uložen mírnější trest.
14. K veřejnému zasedání konaném o odvolání se obžalovaný nedostavil, požádal o konání veřejného zasedání ve své nepřítomnosti, a protože byl k veřejnému zasedání řádně a včas předvolán (§ 233 tr. řádu, § 64 odst. 1 tr. řádu), krajský soud v souladu s ustanoveními § 238 a § 202 (zejm. odst. 4 a 5) tr. řádu jednal v jeho nepřítomnosti.
15. Z podnětu včas a řádně podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k níže uvedeným závěrům.
16. V řízení před soudem prvního stupně nedošlo k tak zásadním procesním vadám či pochybením, které by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost obžalovaného uplatnit svá zákonná práva.
17. Námitku stran procesního postupu soudu prvního stupně při výslechu svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] shledává krajský soud nedůvodnou. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku v bodě č. 6 rozvedl, jaké okolnosti jej vedly k postupu podle § 209 odst. 1 tr. řádu, vyjádření obžalovaného adresované soudu prvního stupně zavadalo důvod k obavám, že svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] coby bývalá přítelkyně obžalovaného před soudem v rámci svědecké výpovědi nebude vypovídat pravdu, proto soud prvního stupně důvodně volil při výslechu svědkyně postup, který trestní řád v ustanovení § 209 připouští. Trestní řád v citovaném

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová

ustanovení nestanoví formu, jakou má být obžalovaný po návratu do jednací síně vyrozuměn s obsahem výpovědi svědka vyslechnutého v jeho nepřítomnosti, dle názoru krajského soudu není nezbytně nutné za všech okolností přehrávat celou výpověď svědka zaznamenanou na zvukovém záznamu. Z protokolu o hlavním líčení ze dne 23.4.2019 vyhotoveného na základě zvukového záznamu včetně zvukového záznamu je zjevné, že obžalovaný byl po návratu do jednací síně samosoudcem v přítomnosti obhájkyne seznámen s obsahem výpovědi svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] byl mu dán prostor k poradě s obhájkyň, neměl ke svědkyni žádné dotazy, soud prvního stupně proto dostal své povinnosti seznámit obžalovaného s obsahem výpovědi svědkyně vyslýchané v jeho nepřítomnosti, když proti takovému postupu nevznesl obžalovaný ani jeho obhájkyne přímo v hlavním líčení žádné námitky, lze tudíž uzavřít, že obžalovaný byl řádně seznámen se všemi podstatnými okolnostmi, které z výpovědi svědkyně vyplývaly. Námitky stran procesního postupu byly uplatněny až v podaném odvolání, leč do té doby nebyl postup soudu prvního stupně ze strany obhajoby jakkoli zpochybňován. Nutno také dodat, že obhájkyne obžalovaného byla výsledku svědkyně přítomna, kladla jí otázky, obžalovanému byla po návratu do jednací síně po seznámení s obsahem výpovědi svědkyně dána možnost klást svědkyni doplňující otázky, měl možnost vyjádřit se k výpovědi svědkyně. Princip kontradiktornosti byl zachován, právo na obhajobu obžalovaného nebylo zasaženo, i proto je výpověď svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] z hlavního líčení procesně použitelná.

18. S námitkou obhajoby o procesní nepoužitelnosti protokolu o prověrce na místě provedené s [REDAKCE] [REDAKCE] ve smyslu ust. § 104e) tr. řádu se však krajský soud ztotožňuje, byť i z jiných důvodů, než je namítáno. [REDAKCE] [REDAKCE] v rámci trestního řízení vedeného ve věci obviněného [REDAKCE] [REDAKCE] vystupovala v postavení svědkyně, o čemž svědčí také úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. řádu, v rámci něhož byla také jako svědkyně poučena mj. ve smyslu § 158 odst. 8 tr. řádu o povinnosti vypovídat pravdu, byla rovněž poučena o trestněprávních následcích krivého obvinění dle § 345 tr. zákoníku. Bezprostředně po podaném vysvětlení dne 16.5.2018, v němž svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] popisovala okolnosti jednání obžalovaného, byla s [REDAKCE] [REDAKCE] provedena prověrka na místě, v rámci této prověrky však byla [REDAKCE] [REDAKCE] poučena jako podezřelá a není zjevné, proč nebyla poučena tak, jako svědkyně jako při podání vysvětlení, které předcházelo prověrce na místě, zejm. o povinnosti vypovídat pravdu ve smyslu § 158 odst. 8 tr. řádu. Dále krajský soud poukazuje na skutečnost, že v době prověrky na místě provedené s [REDAKCE] [REDAKCE] byl již obžalovaný trestně stíhán pro skutky popsané ve výroku o vině napadeného rozsudku pod body č. 1 – 7 a byť se prověrka na místě týkala jiné teprve prověřované trestné činnosti v rámci jedné trestní věci, tak při zachování práva na obhajobu měla být o prověrce na místě provedené s [REDAKCE] [REDAKCE] vyrozuměna rovněž obhájkyne obžalovaného, která mu byla z důvodu uvedeného v § 36 odst. 1 písm. a) tr. řádu již dne 10.5.2018 ustanovena a požádala o vyrozumívání o provádění úkonů trestního řízení. Obhájkyne obžalovaného však o prověrce na místě prováděné s [REDAKCE] [REDAKCE] vyrozuměna nebyla, neměla tak možnost tohoto úkonu se zúčastnit, i proto je protokol o prověrce na místě procesně nepoužitelný. Ačkoli soud prvního stupně při výsledku svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení dne 23.4.2019 postupoval procesně nesprávně, když svědkyni předkládal protokol o prověrce na místě ze dne 16.5.2018, resp. fotografie pořízené při prověrce na místě, nedosahuje toto pochybení takové intenzity, aby bylo možno celou výpověď svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] z hlavního líčení označit jako nezákonnou, resp. procesně nepoužitelnou. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] totiž v hlavním líčení jak na počátku (před představením fotografií z protokolu o prověrce na místě), tak i v průběhu výsledku spontánně vypovíдала, popsala okolnosti, jimž byla přítomna. V tomto rozsahu není její výpověď zatížena procesní vadou. Bez ohledu na předložení fotografií pořízených při prověrce na místě svědkyně v rámci výpovědi v hlavním líčení popsala skutkové okolnosti, jimž byla přítomna, na

základě tohoto popisu lze ve spojení s ostatními důkazy (viz níže) rekonstruovat skutkový stav. Byť se soud prvního stupně předestřením protokolu o prověrce na místě dopustil procesního pochybení, nedosahuje tato vada takové intenzity, aby nebylo možno z výpovědi svědkyně ■■■■■ z hlavního líčení ve výše naznačeném rozsahu vycházet. Nikoli každé porušení práva dosahuje takové intenzity, aby současně mohlo znamenat i zásah do ústavně zaručených základních práv a svobod obviněného.

19. V případě všech skutků popsaných ve výroku o vině napadeného rozsudku vyjma skutku popsaného v bodě č. 8 provedl soud prvního stupně dokazování v rozsahu, který odpovídá ust. § 2 odst. 5 tr. řádu, provedené důkazy vyhodnotil v souladu s ust. §2 odst. 6 tr. řádu a dospěl ke správným skutkovým zjištěním.
20. K jednání popsaným ve výroku o vině v bodech č. 1 – 7 se obžalovaný doznal, popsal skutkové okolnosti svého jednání a krom výpovědi obžalovaného vyšel soud prvního stupně důvodně při zjišťování skutkových okolností také z výpovědi jednotlivých poškozených a listinných důkazů specifikovaných v odůvodnění napadeného rozsudku, které prokazují především místo činu, charakter a výši způsobené škody, rozsah a druh odcizených věcí, potažmo způsob provedení činu.
21. Námitku obžalovaného, že v případě skutku pod bodem č. 4 neodcizil sněžnou frézu a závaží, shledává krajský soud nedůvodnou. Výpovědi svědka ■■■■■ je bez pochyb prokázán rozsah a druh odcizených věcí, včetně sněžné frézy a závaží. Shodný charakter odcizených věcí, tj. technických zařízení na údržbu okolí domu, odůvodňuje závěr, že věci takového charakteru odcizil právě jeden pachatel, jímž je právě obžalovaný, který se k vloupání doznal. Obhajoba obžalovaného, v rámci níž popírá odcizení některých věcí, je vedena v úmyslu snížit míru své trestní odpovědnosti. Krajský soud dále poukazuje na okolnost, že obžalovaný odcizil rovněž přívěsný vozík za čtyřkolku, což osvědčuje jeho reálnou schopnost a možnost z místa činu odcizit všechny věci, které poškozený popsal. Pokud obžalovaný nezpochybňuje odcizení sekačky a přívěsného vozíku, je nelogické, že by neodcizil nejhodnotnější věc, tj. sněžnou frézu. Je sice faktem, že poškozený vloupání do stodoly a odcizení věcí zjistil až s určitým časovým odstupem, přičemž obžalovaný namítá, že kvůli tomu část věcí mohla odcizit jiná osoba, nicméně ani tato okolnost nevyvrací správnost závěru soudu prvního stupně, že všechny věci byly odcizeny při vloupání, které provedl právě obžalovaný. Jak je totiž patrné z výpovědi svědka ■■■■■ včetně protokolu o ohledání místa činu, napadená stodola se nacházela za domem poškozeného, nikoli přímo na místě, kde se mohly volně pohybovat cizí osoby, navíc v době zjištění vloupání vizuálně na první pohled nenesla stodola známky poškození, je tudíž i s ohledem na shodný charakter odcizených věcí krajně nepravděpodobné, aby část věcí byla odcizena jindy, než při vloupání provedeném obžalovaným. Z uvedených důvodů postupoval soud prvního stupně správně, pokud obžalovaného uznal vinným z odcizených věcí tak, jak jsou uvedeny ve výroku o vině pod bodem č. 4 napadeného rozsudku.
22. Relevantní neshledal krajský soud ani tu námitku obžalovaného týkající se určení hodnoty autonavigací v případě skutků popsaných ve výroku o vině napadeného rozsudku v bodech č. 6, 8 a 9. Ke zjištění hodnoty autonavigací soud prvního stupně provedl dostatečné dokazování v podobě zejm. výpovědi poškozených, znaleckého posudku a výpovědi Jiřího Zelenky, znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace motorová vozidla. Znalec popsal, jakým způsobem určil hodnotu autonavigací, přičemž přihlížel k původu autonavigací, amortizaci, kterou při určení hodnoty zohlednil. Lze v obecné rovině připustit, že určité typy autonavigací se

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová

prodávají na internetových portálech za cenu nižší, leč obhajoba nepředkládá konkrétní okolnosti takových prodejů, původ autonavigací, rozsah opotřebení a stáří takto prodáváných autonavigací, na rozdíl od znalce, který při určení hodnoty přesně veškeré okolnosti posuzoval. Navíc v případě skutků č. 6, 8 a 9 šlo o původní autonavigace dodávané spolu s vozidly, pouze v případě skutku č. 1 šlo o dodatečně namontovanou autonavigaci, což bylo důvodem pro skutkový závěr soudu prvního stupně spočívající v nižší hodnotě autonavigace než v ostatních případech, což soud prvního stupně řádně v odůvodnění napadeného rozsudku vysvětlil a ve prospěch obžalovaného posoudil.

23. V případě skutků, popsaných ve výroku o vině napadeného rozsudku v bodech č. 8 – 11 dospěl soud prvního stupně ke správnému závěru, že skutky se staly právě tak, jak jsou popsány ve výroku o vině napadeného rozsudku, skutkové okolnosti jako jsou doba, místo a způsob provedení činů, druh a množství odcizených věcí či výše škody jsou prokázány výpověďmi poškozených, protokoly o ohledání místa činu a fotodokumentací, znaleckými posudky a výpověďmi znalců Jiřího Zelenky a Ladislava Březiny. V případě skutků popsaných ve výroku o vině napadeného rozsudku pod body č. 9 – 11 je rovněž správným závěr soudu prvního stupně, že pachatelem těchto skutků je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE]. Soudu prvního stupně je nutno vytknout, že chronologicky nesprávně seřadil jednotlivé skutky, neboť skutek popsaný ve výroku o vině napadeného rozsudku v bodě č. 8 byl spáchán až po skutcích č. 9 – 10, jak je zjevné z výpovědi svědka [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] přičemž správné chronologické zařazení spáchání jednotlivých skutků má zásadní význam pro hodnocení výpovědi svědka [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] potažmo pro určení osoby pachatele těchto skutků. Zejména svědek [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] přesně popsal jednání pachatelů ve všech případech, přesně popsal jaké věci v případě prvního vniknutí do domu (skutek č. 10) pachatelé odcizili, došlo k poškození brány oplocení i motorového vozidla jeho syna (skutek č. 9), přičemž na místě činu vyrušil dva pachatele. Je faktem, že svědek [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] ani svědek [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] žádného ze spolupachatelů neidentifikovali, nicméně svědek [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] popsal velmi konkrétně skutkové okolnosti jednání těchto pachatelů a právě v kontextu výpovědi tohoto svědka je nutno hodnotit výpověď svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] přičemž z obsahu té části její výpovědi, která není stížena výše uvedenou procesní vadou, je zjevné, že svědkyně popisovala okolnosti pohybu obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] který byl na místě činu a byl právě jedním z pachatelů skutků popsaných ve výroku o vině napadeného rozsudku v bodech č. 9 a 10. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděla, že na tomto místě činu ve Cvikově byla s obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v nočních hodinách pouze jednou. Popsala místo činu shodně, tak jak bylo zjištěno z výpovědi svědka [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] charakter místa činu popsaný svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] odpovídá skutečnému místu činu. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] se také zmiňovala o autě, přičemž téže noci, kdy došlo k vniknutí na pozemek a do domu poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] došlo také k vniknutí do vozidla poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Dále krajský soud poukazuje na okolnost, že svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] nevypovídala o tom, že by slyšela jakoukoli střelbu, byť byla poblíž místa činu, což je nutno hodnotit v souvislosti s výpovědí svědka [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] který o střelbě vypovídal pouze v souvislosti se skutkem č. 8. Všechny zmíněné okolnosti tudíž svědčí o tom, že svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] byla přítomna poblíž místa činu a popisovala jí vnímané okolnosti vztahující se ke skutkům popsaným ve výroku o vině napadeného rozsudku pod body č. 9 a 10, přičemž na základě její výpovědi ve spojení se skutkovými okolnostmi popsanými svědkem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] lze bez důvodných pochybností uzavřít, že jedním z pachatelů skutků č. 9 a 10 je právě obžalovaný.

24. V určení obžalovaného coby pachatele skutku č. 11 soud prvního stupně také nepochybil. Stěžejním důkazem usvědčujícím pachatele činu je výpověď svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Ačkoli

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová

svědkyně nebyla přímo u vniknutí obžalovaného do stodoly, je zjevné s ohledem na to, jak popsala místo, kde s obžalovaným byla, když obžalovaný se vzdálil s tím, že „tam rovnou udělá peníze“, po určité době se vrátil i s věcmi uloženými v taškách, že pachatelem skutku je právě obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE]. Výpověď svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] je nutno hodnotit opět v kontextu s popisem místa činu a doby zjištění vloupání poškozeným [REDAKCE] [REDAKCE] který se shoduje s tím, co vypověděla svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE]. Byť ani v tomto případě obžalovaného přímý důkaz neusvědčuje, nepřímé důkazy tvoří natolik pevný celek, že o vině obžalovaného nevznikají důvodné pochybnosti, stejně jako v případě skutků popsaných v napadeném rozsudku ve výroku o vině pod body č. 9 a 10.

25. V případě skutku, který je popsán ve výroku o vině napadeného rozsudku v bodě č. 12 pochybnosti o správnosti skutkových zjištění nevznikají, obžalovaný proti skutkovým zjištěním nebrojí a jeho vina je prokazována především výpovědí svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE]. Skutečnost, že měl obžalovaný vyslovenu sankci zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, je osvědčována rozhodnutím městského úřadu Rumburk ve výroku o vině napadeného rozsudku citovaným.
26. Závěr soudu prvního stupně o obžalovaném coby pachateli skutku popsaného ve výroku o vině napadeného rozsudku v bodě č. 8 však nemá důkazní oporu. Žádný ze svědků [REDAKCE] obžalovaného jako pachatele činu neidentifikoval, svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] o své přítomnosti na místě činu v tomto případě nevypovídala, z její výpovědi lze seznat, že ve Cvikově byla s obžalovaným pouze jedenkrát (viz skutky č. 9 a 10), přičemž ani tato svědkyně obžalovaného jakožto pachatele skutku neoznačila. Soud prvního stupně v tomto případě postupoval v rozporu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, neboť provedené důkazy řádně a úplně nehodnotil vzájemně a ve všech souvislostech, neuvážil všechny okolnosti případu.
27. S ohledem na shora uvedené okolnosti a s přihlédnutím k pochybení soudu prvního stupně stran závěru o vině obžalovaného v případě skutku č. 8, postupoval krajský soud tak, že výrok o vině napadeného rozsudku pod bodem č. 8 ohledně obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušil a v rozsahu zrušení podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Věc se tak v uvedeném rozsahu vrací do stadia řízení před soudem prvního stupně, v němž je třeba, aby se soud prvního stupně důsledně zabýval všemi provedenými důkazy, tyto důkazy pak hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, tj. podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, a vyvodil náležité skutkové a právní závěry, které mají oporu v provedených důkazech a meritorně rozhodl.
28. V právním hodnocení jednání obžalovaného popsaného ve výroku o vině napadeného rozsudku v bodech č. 1-7, 9-11, jako pokračujícího přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 tr. zákoníku krajský soud pochybení neshledal. Soud prvního stupně rovněž nepochybil v právním hodnocení skutků č. 1-7 a 9-11 jako pokračujícího přečinu poškození cizí věci dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a v právním hodnocení skutků č. 10 a 11 jako pokračujícího přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Znak prisvojení si cizí věci spočívá v tom, že obžalovaný odňal, nebo se pokusil odejmout, věc z dispozice vlastníka (oprávněného držitele) v úmyslu nakládat s věcí jako vlastní. Znak vloupání spočívá ve smyslu § 121 tr. zákoníku ve vniknutí do uzavřeného prostoru nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly. Ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku se škodou nikoli nepatrnou rozumí škoda dosahující částky nejméně 5.000,-

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová

Kč, větší škodou se rozumí škoda dosahující částky nejméně 50.000,- Kč. Obydlím se ve smyslu § 133 tr. zákoníku rozumí dům, byt nebo jiná prostora sloužící k bydlení a příslušenství k nim náležející. Pokračování v trestném činu důvodně soud prvního stupně spatřuje v tom, že obžalovaný jednotlivými dílčími útoky vedenými jednotným záměrem naplňoval v souhrnu skutkovou podstatu stejného trestného činu (krádeže, poškození cizí věci, porušování domovní svobody) podobným nebo shodným způsobem provedení a v blízké časové souvislosti a v předmětu útoku, jak má na mysli ustanovení § 116 tr. zákoníku. U pokračujícího trestného činu jde o jeden trestný čin a způsobená škoda v jednotlivých útocích se sčítá. Nakonec soud prvního stupně správně po právní stránce vyhodnotil i skutek ve výroku o vině napadeného rozsudku popsany v bodě č. 12 jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a svým jednáním porušil zájem na ochraně vlastnictví, majetku, domovní svobody a zájem na řádném výkonu rozhodnutí orgánů státu. Krajský soud tudíž neměl důvodu měnit právní hodnocení jednání obžalovaného popsané ve výroku o vině napadeného rozsudku v bodech č. 1-7 a 9-12, právní hodnocení těchto skutků soudem prvního stupně ob stojí i přesto, že byl výrok o vině napadeného rozsudku v bodě č. 8 zrušen.

29. Vzhledem k tomu, že krajský soud zrušil zčásti výrok o vině napadeného rozsudku, musel zrušit také výrok o trestu napadeného rozsudku a sám nově rozhodl o trestu obžalovaného tak, že obžalovanému za pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku dílem dokonaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, které zůstaly v napadeném rozsudku v bodech č. 1 – 7 a 9 - 12 nedotčeny, uložil podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let a devíti měsíců, pro jehož výkon obžalovaného zařadil podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Při ukládání trestu byl krajský soud veden shodnými úvahami jako soud prvního stupně, obžalovaný vykazuje výrazný sklon k páčání zejm. majetkové trestné činnosti, recidiva trestného jednání je tudíž zásadní přitěžující okolností a byť se obžalovaný k části trestné činnosti doznal, nelze mu uložit jiný než takový trest, který je spojen s omezením osobní svobody. Kriminální narušení obžalovaného již dostoupilo takové úrovně, že je nutno výměru trestu odnětí svobody i s ohledem na rozsah páchané trestné činnosti stanovit již v horní polovině zákonného rozpětí uvedeného v § 205 odst. 3 tr. zákoníku. Vzhledem k tomu, že krajský soud obžalovanému ukládal trest za nižší rozsah spáchané trestné činnosti, vyměřil obžalovanému trest nižší, než soud prvního stupně. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku krajský soud obžalovanému uložil také trest propadnutí věci, tj. kovového šroubováku s plastovou modrou rukojetí o délce 27,5 cm, neboť se jedná o nástroj trestné činnosti.
30. Krajský soud z titulu odvolání podaného obžalovaným zrušil ve smyslu § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu také celý výrok o náhradě škody, protože soud prvního stupně při rozhodování o uplatněných nárocích nepostupoval zcela správně.
31. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§43 odst. 3 tr. řádu). Nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému

vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno. Podle § 229 tr. řádu není-li podle výsledků dokazování pro vyslovení povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení podklad nebo bylo-li by pro rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení třeba provádět další dokazování, jež by podstatně protáhlo trestní řízení, soud odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem (odst. 1) a na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem odkáže soud poškozeného také se zbytkem jeho nároku, jestliže mu nárok z jakéhokoli důvodu přizná jen zčásti (odst. 2).

32. Soudu prvního stupně je nutno vytknout, že obžalovanému uložil povinnost nahradit škodu i některým z poškozených, aniž by se tito řádně připojili k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody. To se týká poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] kteří se totiž v rámci trestního řízení nepřipojili s nárokem na náhradu škody řádně, neboť nároky uplatnili proti neznámému pachateli, proto jsou takto uplatněné nároky neurčitými a nelze o nich z občanskoprávního pohledu vůbec rozhodovat. Krajský soud proto ve svém rozhodnutí o nárocích poškozených [REDAKCE] [REDAKCE] vůbec nerozhodoval.
33. Nově pak krajský soud rozhodl o nárocích poškozených [REDAKCE] [REDAKCE] a Povodí Ohře, kteří své nároky na náhradu škody uplatnili řádně a včas, škoda jim vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Při tomto rozhodování krajský soud (na rozdíl od soudu prvního stupně) zohlednil, že poškozeným část škody hradila pojišťovna, neboť poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] bylo vyplaceno pojistné plnění ve výši 7.759 Kč, poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] bylo vyplaceno pojistné plnění ve výši 30.703 Kč a poškozené Povodí Ohře s.p. část škody ve výši 900 Kč hradil samotný jejich zaměstnanec [REDAKCE] [REDAKCE]. Při zohlednění výše uplatněných nároků, výše způsobené škody a části plnění, kterého se některým z poškozených již dostalo, rozhodl krajský soud o povinnosti obžalovaného hradit uvedeným poškozeným škodu tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku učiněném podle § 228 odst. 1 tr. řádu uvedeno. Se zbytkem uplatněného nároku pak byli poškození [REDAKCE] [REDAKCE] a Povodí Ohře s.p. podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.
34. Poškozeného [REDAKCE], který se rovněž řádně připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, krajský soud odkázal s celým uplatněným nárokem na náhradu škody podle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních proto, že dle výpovědi poškozeného mu škoda byla reparována pojišťovnou.
35. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 10.09.2019

Mgr. František Jahůdka v. r.
předseda senátu



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 24. ledna 2012
samosoudkyní JUDr. Alenou Procházkovou, **t a k t o :**

obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]

obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]

obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

uznávají se vinnými, že**Obžalovaný** ■ ■ ■ ■ ■**1.**

v přesně nezjištěné době od 12.00 hodin do 17.30 hodin dne 13.6.2010 v podnapilém stavu u vjezdu na parkoviště před administrativní budovou firmy DIAMO s.p. ve Stráži pod Ralskem v ulici Máchova čp. 201 poškodil parkovací hliníkový sloupek MOCF2 tím způsobem, že ho vytrhl ze země, čímž poškozené firmě DIAMO s.p. Stráž pod Ralskem způsobil škodu ve výši 3.200,-- Kč,

2.

dne 13.6.2010 kolem 15.00 hodin v podnapilém stavu ve Stráži pod Ralskem v ulici Jižní u bývalého výměníku nejprve vytáhl za ruce ven z vozidla zn. ■ ■ ■ ■ ■ ze strany spolujezdce poškozeného ■ ■ ■ ■ ■ nar. ■ ■ ■ ■ ■ poté poškodil úderem nezjištěnou tyčí sklo zadního okna, ve kterém prorazil otvor o velikosti 40x7 cm uvedeného vozidla, čímž poškozenému ■ ■ ■ ■ ■ nar. ■ ■ ■ ■ ■ způsobil škodu ve výši 6.540,-- Kč, a následně fyzicky napadl poškozeného ■ ■ ■ ■ ■ kterého přitiskl ke zdi výměníku tak, že jej oběma rukama chytil za krk a škrtil ho, svého jednání zanechal po domluvě obžalovaného ■ ■ ■ ■ ■ ke zranění poškozeného ■ ■ ■ ■ ■ nedošlo,

Obžalovaní ■ ■ ■ ■ ■ a ■ ■ ■ ■ ■**3.**

dne 13.6.2010 kolem 15.30 hodin v podnapilém stavu ve Stráži pod Ralskem v ulici Jižní u bývalého výměníku fyzicky napadli poškozeného ■ ■ ■ ■ ■ nar. ■ ■ ■ ■ ■ tím způsobem, že obžalovaný ■ ■ ■ ■ ■ skočil poškozenému na záda dal mu tzv. „kravatu“, strhl jej na zem kde jej obžalovaní ■ ■ ■ ■ ■ a ■ ■ ■ ■ ■ tloukli do celého těla, přičemž vykřikovali vulgární nadávky, svého jednání zanechali až v době příjezdu hlídky Policie ČR, tímto jednáním způsobili poškozenému ■ ■ ■ ■ ■ zranění zhmoždění levého kolena, povrchní poranění vlasové části hlavy, které si vyžádalo lékařské ošetření v NsP v České Lípě.

Obžalovaný ■ ■ ■ ■ ■ se tohoto jednání dopustil přesto, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 17 T 83/2008 ze dne 14.1.2009, který nabyl právní moci dne 11.4.2009 mimo jiné pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odstavec 1 trestního zákona k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání patnácti měsíců se zkušební dobou do 11.10.2012,

Obžalovaný ■ ■ ■ ■ ■ se tohoto jednání dopustil přesto, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 1 T 51/2009 ze dne 18.6.2009, který nabyl právní moci téhož dne mimo jiné pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odstavec 1 trestního zákona k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců se zkušební dobou do 18.6.2011,

Obžalovaný ■ ■ ■ ■ ■**4.**

Dne 1.2.2011 v Jablonném v Podještědí, ■ ■ ■ ■ ■ čp. ■ ■ ■ v bytě ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ jí nejprve nadával, poté ji udeřil pěstí do obličeje a přestože jej poškozená vyzývala, aby byt opustil, nereagoval, vytrhl jí z ruky telefon, kterým chtěla přivolat pomoc, hodil ho na zem tak, že se rozbil.

t e d y

Obžalovaný ■■■■■

ad 1, 2/

poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou

ad 2/

dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti zejména tím, že napadl jiného

Obžalovaný ■■■■■

ad 3/

dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti zejména tím, že napadl jiného

ad4/

neoprávněně setrval v obydlí jiného za užití násilí

Obžalovaní ■■■■■ **a obviněný** ■■■■■

ad 3/

dopustili se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti zejména tím, že napadli jiného, tohoto jednání se dopustili opětovně

č í m ž s p á c h a l i

Obžalovaný ■■■■■

ad 1,2/

přečin poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku

ad 2/

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku

Obžalovaný ■■■■■

ad 3/

přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

ad4/

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku

Obžalovaný ■■■■■ **a obžalovaný** ■■■■■

ad 3/

přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

Za to se

o d s u z u j í

Obžalovaný ■ ■

Podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **p ě t i (5) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **o s m n á c t i (18) měsíců**.

Obžalovaný ■ ■

Podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **o s m i (8) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **o s m n á c t i (18) měsíců**.

Obžalovaný ■ ■

Podle § 358 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 62 odst. 1 tr. zákoníku a dále § 63 odst. 1 tr. zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře **s t o č t y ř i c e t i (140) hodin**.

Obžalovaný ■ ■

Podle § 358 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a §§ 62/1, 63/1 tr. zákoníku k souhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře **t ř i s t a (300) hodin**.

Současně se zrušuje ve výroku o trestu rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 11.10.2010 č.j. 5 T 42/2010 – 65 jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 r. řádu je obžalovaný ■ ■ povinen nahradit poškozenému ■ ■ nar. ■ ■ bytem ■ ■ ■ ■ škodu ve výši **6.540,-- Kč**, přičemž dle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený DIAMO, s.p., Stráž pod Ralskem, IČ 00002739 se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se podle § 226 písm. c) tr. řádu **obžalovaný** ■ ■ **z p r o š t ě u j e** obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že dne 13.6.2010 kolem 15.30 hodin v podnapilém stavu ve Stráži pod Ralskem v ulici Jižní u bývalého výměníku fyzicky napadli poškozeného ■ ■ nar. ■ ■ tím způsobem, že obviněný ■ ■ skočil poškozenému na záda dal mu tzv. „kravatu“, strhl jej na zem kde jej obviněný ■ ■ ■ ■ a ■ ■ kopali do celého těla a bili nezjištěnými tyčemi po celém těle, přičemž vykřikovali vulgární nadávky, svého jednání zanechali až v době příjezdu hlídky

Policie ČR, tímto jednáním způsobili poškozenému [REDAKCE] zranění zhmoždění levého kolena, povrchní poranění vlasové části hlavy, které si vyžádalo lékařské ošetření v NsP v České Lípě s předpokládanou dobou léčení v trvání cca čtrnácti dnů,

čímž měl spáchat dílčí skutek pokračujícího přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

O d ů v o d n ě n í

Provedeným řízením byly zjištěny následující skutečnosti:

ad 1,2

Spáchání obou skutků [REDAKCE] doznal a jeho doznání je ve shodě s obsahem provedených důkazů. K oběma skutkům vypovídali spoluobžalovaní [REDAKCE] uvedl, že neviděl, jak [REDAKCE] rozbil [REDAKCE] sklo u auta, jenom slyšel, že to [REDAKCE] udělal, nebyl ani u zničení sloupku na parkovišti u budovy firmy Diamo ve Stráži pod Ralskem. [REDAKCE] uvedl, že ví, že [REDAKCE] měl [REDAKCE] rozbít okno u auta – zadní sklo, neviděl, jak [REDAKCE] rozbil sloupek na parkovišti před budovou Diamo, u toho nebyl, ale [REDAKCE] se mu později přiznal, že to udělal. [REDAKCE] viděl, jak [REDAKCE] sloupkem rozbil zadní sklo auta [REDAKCE] pak se [REDAKCE] s [REDAKCE] dostali do potyčky, drželi se navzájem, myslí si, že na zem nespadli, o tom, že by [REDAKCE] zničil sloupek na parkovišti, nic neví.

[REDAKCE] uvedl, že o poškozeném sloupku ho informoval vrátný, v důsledku poškození sloupku nefungovalo zařízení na uzavírání parkoviště. S obžalovaným [REDAKCE] se podnik domluvil na náhradě škody, uzavřeli písemnou dohodu, kterou se [REDAKCE] zavázal měsíčně splácet částku 500,- Kč. [REDAKCE] uvedl, že to bylo okolo 15. hodiny, jel v autě se [REDAKCE] přiběhli [REDAKCE] a [REDAKCE] auto zastavili, [REDAKCE] rozbil sklo u auta, neví čím, pak vytáhl svědka z auta, nastrčil ho na zeď, přitom ho trochu přiškrtil, potom ho pustil. Incident skončil příjezdem policie. [REDAKCE] uvedl, že [REDAKCE] byl vzadu u auta s nějakou tyčí, pak vytáhl z auta [REDAKCE] následně svědka obžalovaný oslovil s tím, že mu chce uhradit škodu na autě, ale nijak se nedohodli.

Pokud jde o skutek ad 1, situaci na místě činu zachycuje protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace. Ke stanovení škody na parkovacím hliníkovém sloupku a na vozidle [REDAKCE] byla vypracována odborná vyjádření příslušnými znalci, vyčíslení z odborných vyjádření byla převzata do popisu obou skutků.

ad 3

Spáchání skutku obžalovaní, byť s určitými výhradami, doznali. [REDAKCE] uvedl, že na místo přišli s [REDAKCE] když už se všechno uklidňovalo, [REDAKCE] a [REDAKCE] leželi na zemi a drželi se, nepřišlo mu, že by se prali, o několik metrů dál u výměníku byl [REDAKCE] s [REDAKCE] Připustil, že na místě padly nějaké nadávky. Doplnil, že v ten den on i spoluobžalovaní byli hodně opilí, ve čtyřech vypili nejméně 16 litrů vína, všechno vzniklo proto, že [REDAKCE] šel pro ně koupit další víno, když procházel okolo party [REDAKCE] dostal výprask, přišel zmlácený. [REDAKCE] uvedl, že to bylo v neděli, byli na pláži ve Stráži pod Ralskem, ve čtyřech vypili asi 16 litrů vína, [REDAKCE] šel koupit další víno, cestou se s někým porval, když se vrátil na pláž, dost mu tekla krev, všichni se zvedli s tím, že si to půjdou s útočníkem na [REDAKCE] vyřídit, v té souvislosti se dostali do střetu se [REDAKCE] a [REDAKCE] se sápal na [REDAKCE] a rozbil [REDAKCE] okno u auta (skutek ad

2), ■■■■■ měl v ruce velký kovový klíč, ten mu pak upadl na zem, pak vnímal, že ■■■■■ se ■■■■■ se váleli na zemi, perou se, zkoušeli na sebe kravaty, neviděl, že by do ■■■■■ někdo kopal, tloukl ho pěstí či trubkou, ■■■■■ nic nedělal. ■■■■■ uvedl, že ■■■■■ nebil, neví, jestli ho tloukl někdo jiný. Vše začalo tím, že byli na pláži všichni obžalovaní, popíjeli víno, ■■■■■ šel koupit další, vrátil se celý od krve s tím, že ho zbili, šli si to s útočníky vyřídit. Cestou obžalovaný poškodil ten sloupek, pak rozbil zadní sklo u auta ■■■■■ dostal se do pŕtky s ■■■■■ ale nikoli se ■■■■■ Jak to všechno skončilo, pořádně neví. ■■■■■ uvedl, že vypili asi 16 litrů vína, té potyčce předcházelo, že okolo nich ■■■■■ a ■■■■■ projížděli autem, nejprve se normálně bavili, ale pak ■■■■■ rozbil sklo u toho auta a dostal se do potyčky s ■■■■■ ■■■■■ někam zmizel, zaregistroval ho, jak opět běží na místo a v ruce měl stříbrný klíč na utahování kol, měl dojem, že chce útočit na ■■■■■ a proto na něj ■■■■■ zezadu skočil a se ■■■■■ spadli na zem, přiběhl k nim ■■■■■ a nějak je zvedal ze země, je možné, že ■■■■■ udeřil.

■■■■■ uvedl, že ■■■■■ a ■■■■■ zastavili auto, ve kterém jel společně se ■■■■■ rozbil sklo u auta, vytáhl svědka z auta, pak se objevil ■■■■■ s tím, že jde svědka bránit, ■■■■■ a ■■■■■ strhli ■■■■■ na zem, ■■■■■ nejdříve klečel a potom ležel na zádech, a všichni ho mlátili. ■■■■■ uvedl, že na něho obžalovaní mávali, aby zastavil, v rukách měli klacky, chtěl z místa ujet, ale ■■■■■ mu rozbil zadní sklo, z místa poodjel, pěšky se vrátil, aby se zeptal ■■■■■ proč to udělal, zezadu na něj skočil ■■■■■ dal mu kravatu, svědek upadl na kolena, nemohl dýchat, potom ležel na zemi a všichni ho mlátili klackama, neviděl, jestli někdo udeřil ■■■■■ Po tom útoku měl po těle modřiny, z kolen mu tekla krev, oděv poškozený neměl. Prali se před policejní hlídkou, ta nezasáhla. ■■■■■ viděla, jak ■■■■■ a ■■■■■ napadají ■■■■■ nejprve ranami do obličeje, pak ■■■■■ upadl na zem a oba do něj kopali. ■■■■■ na místa vůbec neviděla. ■■■■■ se rozeběhl s tyčí proti svědkyni, ale nenapadl jí. Na místě bylo hodně lidí, bylo to nepřehledné. Jako svědci byli vyslechnuti členové policejní hlídky, která na místě zasahovala. ■■■■■ uvedl, že v průběhu toho dne bylo těch incidentů mezi obžalovanými na straně jedné a poškozenými a obyvateli domu čp. ■■■■■ ve Stráži pod Ralskem (obyvatelkou je i ■■■■■ na straně druhé několik, proto zasahovali s kolegou opakovaně. Pokud jde o incident s rozbitým autem, když se na místo hlídka dostavila, nikdo se nepral, bylo tam hodně lidí, mezi nimi ženy, děti, situace na místě byla nepřehledná, ■■■■■ tekla krev z rukou a myslí, že i z nohou. Obžalovaní měli něco vypito, ■■■■■ ne. Rozhodně nesouhlasil s tvrzením ■■■■■ že by hlídka pasivně přihlížela potyčce, když se hlídka dostavila na místo, nikdo s nikým se nepral. ■■■■■ rovněž potvrdil, že na místě již žádný fyzický konflikt nebyl, nikdo se s nikým nepral, ty incidenty mezi oběma skupinami byly 2-3 v průběhu dne, vždy, když se hlídka dostavila, byl již klid, nikdo nechtěl podávat trestní oznámení, kvůli podání tr. oznámení přišel ■■■■■ následně na obvodní oddělení. ■■■■■ měl nějaké oděrky. Z lékařské zprávy bylo zjištěno, že ■■■■■ byl dne 14.6.2010 ošetřen na chirurgické ambulanci NsP v České Lípě, bylo konstatováno poranění levého kolene a hlavy s tím, že doba léčení by neměla přesáhnout 14 dnů.

Soud uzavřel, že bylo prokázáno, že obžalovaní spáchali skutky 1-3 způsobem popsáním ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku a tím naplnili ■■■■■ v jednočinném souběhu skutkové podstaty přečinů poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, neboť poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou (ad 1,2) a výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, neboť se dopustil na místě veřejnosti přístupném zejména tím, že napadl jiného (ad 2), ■■■■■ skutkovou podstatu přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, neboť se dopustil na místě veřejnosti přístupném výtržnosti zejména tím, že napadl jiného, ■■■■■ a ■■■■■ skutkovou podstatu přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1,2 tr. zákoníku rovněž ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, neboť se dopustili na místě veřejnost přístupném výtržnosti zejména tím, že

napadli jiného, a tohoto jednání se dopustili opětovně (viz. rozsudky popsány ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku). Již bylo konstatováno, že spáchání skutků ad 1,2 obž. [redacted] zcela doznal, jeho doznání je ve shodě s obsahem provedených důkazů, v průběhu tr. řízení projevil snahu nahradit způsobenou škodu, poškozené Diamo s.p. Stráž pod Ralskem s obžalovaným uzavřelo dohodu o náhradě škody a obžalovaný do ukončení dokazování škodu zcela uhradil, poškozený [redacted] nebyl ochoten se s obžalovaným na náhradě škody dohodnout. Pokud jde o skutek ad 3, tam soud oproti obžalobě upravil popis skutku a zmírnil právní kvalifikaci. Výpovědi obžalovaný soud musel hodnotit obezřetně, všichni obžalovaní se shodli v tom, že byli hodně opilí, ne vždy dokázali vnímat skutkový děj, ne všechno si zapamatovali. Obezřetně hodnotil soud i výpověď sv. [redacted] která je ojedinělá v rozporu s obhajobou obžalovaných, ale i s výpovědi svědků. Pokud jde o rozpory, soud upozorňuje na pasáž, kdy [redacted] mluví o tom, že policie přihlížela fyzickému napadání, oba policisté shodně uvedli, že před nimi k žádnému fyzickému napadání nedošlo, [redacted] mluví o tom, že ho napadali všichni obžalovaní včetně [redacted] sv. [redacted] však mluví o tom, že se s [redacted] se potýkali navzájem, a proto se [redacted] nemohl potýkat se [redacted] Ojedinělá je i výpověď sv. [redacted] která mluví o tom, že [redacted] napadli [redacted] a [redacted] [redacted] vůbec neviděla, přitom všichni obžalovaní, i sv. [redacted] se shodli v tom, že právě [redacted] srazil [redacted] na zem a po zemi se se [redacted] váleli. Jako nejobektivnější se soudu jeví výpověď sv. [redacted] a proto z této výpovědi soud vyšel při popisu skutku. Výpověď tohoto svědka je nejvíce ve shodě s výpověďmi obžalovaných i výpověďmi policistů. Tento svědek uvedl, že se potýkali vzájemně s [redacted] [redacted] napadli [redacted] a [redacted] incident skončil příjezdem policie. Kromě toho, že všichni obžalovaní byli hodně opilí, soud připomíná, že situace na místě byla hodně nepřehledná, pohybovala se tam řada dalších osob, především obyvatelé domu čp. [redacted] kteří stranili poškozeným a snažili se napadat obžalované. Nesporné je, že obžalovaní [redacted] [redacted] a [redacted] se slovním i fyzickým napadením [redacted] dopustili výtržnosti, nebylo však prokázáno, že by [redacted] způsobili takovou újmu na zdraví, že by naplnili svým jednáním i skutkovou podstatu přečinu podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku. Podle výpovědi osob na místě přítomných [redacted] měl krvácivé poranění kolen (měl krátké kalhoty) a rukou, podle lékařské zprávy utrpěl poranění levého kolene a hlavy s dobou léčení maximálně do 14 dnů, [redacted] byl ošetřen bezprostředně po skutku, praktického lékaře však nevyhledal, dle svého vlastního vyjádření netrpěl takovými zdravotními potížemi, které by ho omezovaly v obvyklém způsobu života.

ad 4

[redacted] [redacted] spáchání skutku doznal, když uvedl, že poškozená [redacted] byla v minulosti jeho přítelkyní, nechala ho u sebe v bytě přespát, ale v jiné místnosti než byla ona, obžalovaného v průběhu noci napadlo jít si lehnout k ní, učinil to, usnul vedle ní a když se ona probudila, začala mu nadávat a vystrkovat, on jí udeřil, vyzývala ho, aby z bytu odešel, na to on reagoval tak, že se mu nechce, ona chtěla přivolat policii a jak měl on upito, tak se stalo, že do ní strčil, vytrhl jí mobilní telefon z ruky a ten se rozbil. Poškozená poté odešla z bytu vyhledat pomoc u sousedky. V bytě zůstal až do příjezdu policie. Doznání obžalovaného je ve shodě s provedeným dokazováním. [redacted] [redacted] jako svědkyně uvedla, že to bylo v časných ranních hodinách v únoru 2011, obžalovaný u ní v bytě přespával s jejím souhlasem, pak se ale nepohodli, vykazovala ho ven, on jí zmlátil a když chtěla přivolat policii, tak jí z ruky vytrhnul telefon a rozbil ho. Poškozená šla požádat sousedku, aby přivolala pomoc, obžalovaný jí poté nechtěl pustit zpátky do bytu, pustil jí až když se na místo dostavila policie.

Tresty byly obžalovaným vyměřeny v rámci příslušné trestní sazby s přihlédnutím k zásadám uvedeným v § 39 tr. zákoníku, u obž. [redacted] a obž. [redacted] za použití § 43 odst. 1

tr. zákoníku jako trest úhrnný, u obž. ■■■■ za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku jako trest souhrnný. V neprospěch obž. ■■■■ soud hodnotil jeho dosavadní způsob života. Do data skutku byl obžalovaný 8x soudně trestán v letech 1999 – 2009 pro různou úmyslnou trestnou činnost mj. pro výtržnické jednání, byl již ve výkonu trestu odnětí svobody, avšak je třeba doplnit, že ke čtyřem z uvedených osmi odsouzení v současné době přihlížet nelze, neboť ve zkušební době podmíněného odsouzení se osvědčil a trest obecně prospěšných prací vykonal. Na druhé straně soud u tohoto obžalovaného vážil, že jedním skutkem spáchal jeden přečin a jeho jednání lze hodnotit jako bagatelní. Jako odpovídající soud shledal alternativní trest obecně prospěšných prací vyměřený ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby. Na obž. ■■■■ se hledí jakoby nebyl soudně trestán. V neprospěch tohoto obžalovaného soud hodnotil, že dvěma skutky spáchal dva přečiny. Jako odpovídající byl shledán výchovný trest, konkrétně trest odnětí svobody vyměřený při spodní hranici zákonné tr. sazby podmíněně odložený na krátkou zkušební dobu vyměřenou rovněž při spodní hranici zákonné trestní sazby. Na obž. ■■■■ se hledí jakoby nebyl soudně trestán. V neprospěch tohoto obžalovaného soud hodnotil, že dvěma skutky spáchal dva přečiny. Ve prospěch tohoto obžalovaného soud hodnotil plné a bezvýhradné doznání a skutečnost, že zčásti uhradil způsobenou škodu, velmi pravděpodobně by jí uhradil zcela, ale poškozený ■■■■ s obžalovaným odmítl komunikovat. Jako odpovídající byl shledán výchovný trest, konkrétně trest odnětí svobody vyměřený hluboko v dolní polovině zákonné trestní sazby podmíněně odložený na velmi krátkou zkušební dobu vyměřenou při spodní hranici zákonné trestní sazby. Obž. ■■■■ do data skutku byl 3x soudně trestán, avšak v jeho neprospěch lze hodnotit toliko v řadě třetí odsouzení, trest odnětí svobody podmíněně odložený do 18.6.2011, po datu skutku byl 1x soudně trestán, a proto tomuto obžalovanému byl ukládán trest souhrnný. V neprospěch tohoto obžalovaného bylo hodnoceno, že dvěma skutky spáchal dva přečiny, a to včetně skutku a přečinu v rozsudku rušeném ve výroku o trestu. Protože projednávaného skutku se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, soud jako odpovídající shledal alternativní trest obecně prospěšných prací vyměřený na horní hranici zákonné trestní sazby (současně byl rušen trest obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin uložený rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 11.10.2010, čj. 5T 42/2010-65).

S požadavkem na náhradu škody se k trestnímu řízení připojili poškození Diamo s.p. Stráž pod Ralskem a ■■■■ ■■■■. Protože do vyhlášení rozsudku obžalovaný ■■■■ poškozenému Diamo s.p. škodu zcela uhradil, byl tento poškozený se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Pošk. ■■■■ byla přiznána náhrada škody ve výši odvozené od výroku o vině.

Obž. ■■■■ bylo obžalobou kladeno za vinu, že společně s dalšími spoluobžalovanými měl spáchat skutek, který je uveden ve zprošťující části výroku tohoto rozsudku. Po provedeném dokazování soud uzavřel, že skutek se stal, ale nebylo prokázáno, že skutek spáchal obžalovaný. Soud v této souvislosti poukazuje na shora uvedené odůvodnění a pouze připomíná, že obžalovaný spáchání skutku popřel, spoluobžalovaní nehovořili o tom, že by se skutku aktivně účastnil, naopak někteří uvedli, že se ho účastnit nemohl, protože se v tu chvíli potýkal s pošk. ■■■■ to potvrdil rovněž pošk. ■■■■ v procesním postavení svědka. O tom, že ■■■■ skutek měl spáchat, hovořili svědci ■■■■ a ■■■■ jejich výpovědi však soud hodnotil jako nevěrohodné, jednak byli ve vzájemném rozporu, jednak byli v rozporu s obsahem všech dalších provedených důkazů.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **o s m i** dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 tr. řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat **ve trojím vyhotovení**.

V České Lípě dne 24. ledna 2011

JUDr. Alena Procházková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
M.Hloušková

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
ve výroku o vině a trestu dne 6.3.2017.



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 6. března 2017
samosoudkyní JUDr. Alenou Procházkovou, **t a k t o :**

Obžalovaný



uznává se vinným, že

1)
v přesně nezjištěné době od 1.3.2016 do 15.3.2016 ve Stráži pod Ralskem, okres Česká Lípa, v úmyslu odcizit hlavu hydrogeologického vrtu s popisnou cedulí, odcizil v lesním porostu Děvínského podlesí pod Šibeničním vrchem hlavu hydrogeologického vrtu v hodnotě 1.000,-Kč s popisnou cedulí v hodnotě 500,-Kč, čímž způsobil společnosti **DIAMO, státní podnik**, IČ: 00002739, se sídlem Stráž pod Ralskem, Máchova 201, PSČ 47127, **odcizením hlavy hydrogeologického vrtu s popisnou cedulí škodu v celkové výši 1.500,-Kč,**

a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl

rozsudkem Okresního soudu v Děčíně-soudem pro mládež ze dne 12.12.2013, sp.zn. 5Tm 37/2013, který nabyl právní moci dne 13.5.2014, odsouzen mimo jiné pro provinění krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku, k úhrnnému trestnímu opatření ve výměře 90 hodin, které dosud nepočal vykonávat,

tedy

přisvojil si cizí věci tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen

2)

dne 27.6.2016 v době okolo 22.00 hodin ve Stráži pod Ralskem, okres Česká Lípa, v úmyslu odcizit vhodné věci, v ulici Krajní nedaleko domu ■■■ ■ vniknul po rozstříhání a rozmotání pletiva v okně do neobydlené budovy bez č.p., odkud odcizil v přízemí objektu ruční pilu v hodnotě 200,- Kč, ruční sekeru v hodnotě 100,-Kč, zámečnické kladivo v hodnotě 70,-Kč, stavební krumpáč v hodnotě 150,-Kč, dále vniknul po rozbití zamčených dveří do klubovny v patře objektu, odkud odcizil 3 ks značkovacích plastových lepící pásek v celkové hodnotě 270,-Kč, hnědý kufřík se zdravotnickými potřebami v celkové hodnotě 340,-Kč, čímž způsobil ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ **odcizením věcí škodu v celkové výši 1.130,-Kč, a poškozením zařízení škodu v celkové výši 750,-Kč,**

3)

dne 6.7.2016 v přesně nezjištěné době od 7.00 hodin do 10.00 hodin ve Stráži pod Ralskem, okres Česká Lípa, v úmyslu odcizit jízdní kolo, v ulici Revoluční odcizil z areálu vodního lyžování nacházejícího se poblíž domu č.p. ■■■ u Horeckého rybníka po přestípnutí lankového zámku v hodnotě 100,-Kč horské jízdní kolo značky ■■■ v hodnotě 8.500,-Kč, čímž způsobil ■■■■■ ■■■■■ **nar. ■■■■■ odcizením jízdního kola a lankového zámku škodu v celkové výši 8.600,-Kč,**

4)

dne 7.7.2016 v době okolo 22.00 hodin ve Stráži pod Ralskem, okres Česká Lípa, v úmyslu odcizit vhodné věci, v ulici Pod kaplí vniknul na pozemek u rodinného domu č.p. ■■■ odkud z dřevěného přístřešku odcizil plastovou přepravní bednu na 20 ks piv v hodnotě 100,-Kč a elektrickou ruční úhlovou brusku značky Bosch v hodnotě 1.100,-Kč, čímž způsobil ■■■■■ ■■■■■ **nar. ■■■■■ odcizením věcí škodu v celkové výši 1.200,-Kč,**

a těchto jednání se dopustil přesto, že byl

rozsudkem Okresního soudu v Děčíně-soudem pro mládež ze dne 12.12.2013, sp.zn. 5Tm 37/2013, který nabyl právní moci dne 13.5.2014, odsouzen mimo jiné pro provinění krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku, k úhrnnému trestnímu opatření ve výměře 90 hodin, které dosud nepočal vykonávat,

rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 25.2.2016 sp.zn. 2T 227/2015, který nabyl právní moci dne 12.4.2016, odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2 trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců,

tedy

ad 2)-4)

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, čin spáchal vloupáním a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

ad 4)

neoprávněně vnikl do obydlí jiného,

čímž spáchal

ad 1)

přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku

ad 2)-4)

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 trestního zákoníku

ad 4)

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku.

Za to se**odsuzuje**

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **osmnácti (18) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **dozorem**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se **zrušuje ve výroku o trestu** rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 9.8.2016, č.j. 3 T 81/2016-74, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozenému [REDACTED] škodu ve výši 1.540,- Kč, přičemž dle § 229 odst. 2 trestního řádu se tento poškozený se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozenému [REDACTED] ve výši 8.600,- Kč, přičemž dle § 229 odst. 2 trestního řádu se tento poškozený se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

ODŮVODNĚNÍ

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť se obžalovaný a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poškozeným, kteří se řádně a včas připojili s požadavkem na náhradu škody k trestnímu řízení, byla náhrada škody přiznána ve výši odvozené ve výroku o vině, se zbytkem pak byli poškození odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních, soud doplňuje, že u poškozeného [REDAKCE] byla zohledněna skutečnost, že mu byl vrácen hnědý kufrík se zdravotnickými potřebami v celkové hodnotě 340,-Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

V České Lípě dne 6.3.2017

v.r.

Za správnost vyhotovení:
Nikola Novotná

JUDr. Alena Procházková,

samosoudkyně



ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně Okresního soudu v České Lípě vydala dne 18. května 2018 podle § 314e odst. 1 trestního řádu tento **trestní příkaz**:

Obviněná

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

uznává se vinnou, že

1. dne 9. 11. 2017 ve Stráži pod Ralskem jako přepážková pracovnice – specialistka České pošty na pracovišti ve Stráži pod Ralskem v úmyslu si присвоjit finanční prostředky, které jí byly v rámci výkonu zaměstnání svěřeny, při kontrole hlavní pokladny zjistila přebytek finanční hotovosti ve výši 100.000 Kč, který nezaúčtovala, ale ponechala si jej pro svou vlastní potřebu, čímž poškozenému Česká pošta, s. p., se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, IČO 47114983, způsobila škodu ve výši 100.000 Kč,

2. dne 13. 11. 2017 ve Stráži pod Ralskem jako přepážková pracovnice – specialistka České pošty na pracovišti ve Stráži pod Ralskem v úmyslu si присвоjit finanční prostředky, které jí byly v rámci výkonu zaměstnání svěřeny, při kontrole hlavní pokladny zjistila přebytek finanční hotovosti ve výši 93.000 Kč, který nezaúčtovala, ale ponechala si jej pro svou vlastní potřebu, čímž poškozenému Česká pošta, s. p., se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, IČO 47114983, způsobila škodu ve výši 93.000 Kč,

tedy

ad 1), 2)

prisvojila si cizí věc, která jí byla svěřena, a způsobila tak na cizím majetku větší škodu,

čímž spáchala

ad 1), 2)

přechin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

a odsuzuje se

podle § 206 odst. 3 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. a) trestního řádu k trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obviněné ukládá **přiměřená povinnost** spočívající v tom, aby během zkušební doby podle svých sil **nahradiła škodu** poškozenému Česká pošta, s. p., se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, IČO 47114983.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obviněná povinna nahradit poškozenému **Česká pošta, s. p.**, se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, IČO 47114983, škodu ve výši **117.000 Kč** s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 117.000 Kč od dne 16. 1. 2018 do zaplacení.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do **osmi dnů** od jeho doručení podat u Okresního soudu v České Lípě odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednávání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výší trestu obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stává pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Česká Lípa 18. května 2018

JUDr. Markéta Navrátilová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 13.06.2018 a je vykonatelné. Připojení doložky provedla Veronika Pešková dne 17.08.2018.



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. listopadu 2017
samosoudkyní JUDr. Markétou Navrátilovou **takto:**

Obžalovaná



uznává se vinnou, že

jako zaměstnankyně na pozici obsluha poštovní přepážky a hlavní pokladní na pobočce České pošty, s. p., [redacted], v České Lípě si v době od 11:23 hod. dne 31. 12. 2016 do 12:58 hod. dne 2. 1. 2017 neoprávněně присvojila finanční hotovost ve výši 20.000,- Kč, a to 20 ks bankovek nominální hodnoty 1.000,- Kč, a aby zakryla schodek hotovosti hlavní pokladny, záměrně dne 2. 1. 2017 v 7:34 hodin v přidělu hotovosti na přepážku [redacted] zaměstnankyně [redacted] v předávacím protokole uvedla předání celkem 445 ks mincí v hodnotě 50,- Kč místo skutečně předaných 45 ks mincí, čímž [redacted] vznikl schodek na její přepážce ve výši 20.000,- Kč, a následně v 12:58 hod. v rámci průběžné kontroly hlavní pokladny vyhotovila výčetku, v níž vykazala pouze 130 ks bankovek v nominální hodnotě 1.000,- Kč místo 150 ks bankovek, v důsledku čehož kontrolou stavu hotovosti hlavní pokladny podle její výčetky nebyl schodek zjištěn, přičemž takto neoprávněně získanou finanční hotovost si ponechala pro svou potřebu, čímž poškozenému Česká pošta, s. p., se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, IČ 47114983, způsobilá škodu ve výši 20.000,- Kč,

tedy

přisvojila si cizí věc, která jí byla svěřena, a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

čímž spáchala

přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku.

Za to

se odsuzuje

podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **pěti (5) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **osmnácti (18) měsíců**.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalované ukládá **přiměřená povinnost** spočívající v tom, aby během zkušební doby podle svých sil **nahradila škodu** poškozenému Česká pošta, s. p., se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, IČ 47114983.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná povinna nahradit poškozenému **Česká pošta, s. p.**, se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, IČ 47114983, škodu ve výši **20.000,- Kč** s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 20.000,- Kč od dne 17. 8. 2017 do zaplacení.

O d ů v o d n ě n í :

V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.

Obžalovaná konstatovala, že ji obžaloba uráží, protože peníze nezpronevěřila. Dne 31. 12. 2016 převzala od svědkyně [REDAKCE] pokladnu (trezor s hotovostí), kterou přepočítaly a která souhlasila. Klíče od trezoru, v kterém byly uloženy peníze, měla u sebe; nikdo další neměl klíč od trezoru, protože ten existuje jen jeden a pokladní si ho předávají. Dne 2. 1. 2017 již pokladnu nepřepočítávala ani do ní asi nedoplňovala příděl z pověřené pošty, ale začala připravovat příděl na přepážky. Nejdříve se rozhodla, jakou částku na jednotlivé přepážky přidělí tak, aby na všechny přepážky bylo přiděleno přibližně stejně, v počítačovém programu Apost ručně do výčetky zadala počty bankovek a mincí, výčetku si vytiskla a podle celkové částky na výčetce chystala příděl tak, že bankovky a mince vyndávala z trezoru. Celkovou částku na výčetce není třeba ručně spočítat, protože počítačový program ji spočítá sám. Obžalovaná trvala na tom, že kolegyni [REDAKCE] přidělila částku ve výši 135.961,- Kč uvedenou na výčetce s tím, že pokud je ve výčetce uvedeno, že jí přidělila 445 ks mincí 50,- Kč, což není možné, protože v pokladně bylo pouze 245 ks, musela udělat překlep, kdy místo správně přidělených 45 ks mincí chybně do výčetky napsala 445 ks. Ekvivalent 200 ks mincí 50,- Kč musela kolegyni [REDAKCE] předat jinak, což ve výčetce již neopravovala; překlepu v počtu mincí si nevšimla. Poté obžalovaná přiděl předala kolegyni [REDAKCE] na přepážku, ale neviděla, jestli si přiděl přepočítala, protože se věnovala vlastní přepážce. Výčetka se tiskne ve dvojím vyhotovení, obě vyhotovení podepisuje přebírající pracovnice, z nichž jednu si nechává a druhá se zakládá k dokladům na stůl v pokladně. Po rozdání přídělů obžalovaná nestihla vyhotovit kontrolní výčetku, aby ověřila, zda zůstatková částka, kterou vypočetl počítačový program, odpovídá zůstatku hotovosti, který se fyzicky nachází v trezoru. Výčetku vyhotovila až asi po 12. hod., přičemž výčetka s hotovostí souhlasila, a proto těch předmětných 20.000,- Kč musela vydat; kdyby je kolegyni [REDAKCE] nevydala, nepodepsala by výčetku a na její chybu by přišla. Klíče od trezoru měla obžalovaná po celou

dobu směny u sebe v kabelce na své přepážce; obžalovaná si nevzpomínala, že by si je od ní kolegyně [REDAKCE] půjčovala. Pokud by některé z kolegyň během směny došly peníze na přepážce, nový příděl by vytvořila pokladní. Během směny do trezorové místnosti vstoupila i kolegyně [REDAKCE] důvod obžalovaná nezná, je možné, že šla pro ceniny, protože je měla na starosti, kdy trezor na ceniny se také nacházel v trezorové místnosti. Po ukončení směny se jí kolegyně [REDAKCE] zeptala, jestli jí nepřebyly peníze v trezoru, na což jí obžalovaná odpověděla záporně. Pak šla kolegyně [REDAKCE] do trezoru, zatímco obžalovaná obsluhovala u přepážky a pak šla za kolegyní [REDAKCE]. Obžalovaná měla s kolegyněmi na pracovišti dobré vztahy, finanční situace její rodiny je v pořádku, manžel má slušný plat kolem 50.000,- Kč, obžalovaná měla v dřívějším zaměstnání nemalý plat. Její rodina je finančně zaopatřená, nemá dluhy ani hypotéku, pouze s manželem pravidelně splácí spotřebitelský úvěr. Kolegyně [REDAKCE] žije sama s dětmi, její finanční situace není dobrá, obžalovaná jí na přelomu ledna a února 2017 půjčila 900,- Kč na zaplacení neuznané remitendy, z nichž jí kolegyně [REDAKCE] vrátila 300,- Kč.

Svědkyňe [REDAKCE] vypověděla, že dne 2. 1. 2017 před otevřením pošty šla pro poštu do depa, kterou roztrídila, zapsala záсылky, dělala naskladnění a remitendu novin a časopisů. Práce bylo docela dost, a proto stihla zkontrolovat jen bankovky v peněžním přídělu od obžalované, a to podle položek, mince jen sjela očima a nedívala se na výčetku, kterou však podepsala. V té době již totiž otevřely poštu a u okénka stál klient, jenž žádal ověření podpisu, a proto šla do výpravy pro knihu. Výčetky týkající se peněžního přídělu jsou dvě, obě podepisuje pracovnice, která příděl obdrží, jedna výčetka se uschová v šuplíku v pokladně, druhou si ponechá daná pracovnice. Obžalovaná svědkyni v průběhu směny předala další peněžní příděl ve výši 50.000,- Kč v bankovkách v hodnotě 1.000,- Kč, svědkyně do trezorové místnosti vstoupila asi dvakrát, když si šla pro příděl cenin v ceninovém trezoru. Když svědkyně kolem 13:30 hod. končila směnu na přepážce, zjistila, že jí chybí částka ve výši 20.000,- Kč. Nejdříve hledala, jestli neudělala chybu u sebe v cyklu přepážky, pak jí obžalovaná k jejímu dotazu potvrdila, že kontrolovala pokladnu a že její zůstatek odpovídá. Přesto si svědkyně od obžalované půjčila klíče od trezoru, částku v něm přepočítala, stejně jako finanční prostředky na přepážce obžalované a obojí sedělo. Poté znovu trezor přepočítala sama a následně ještě jednou s kolegyní [REDAKCE] a pak si zaúčtovala schodek ve výši 20.000,- Kč. Následující den jí kolegyně [REDAKCE] pomáhala hledat chybu a všimly si, že v peněžním přídělu má svědkyně uvedeno o 400 mincí v hodnotě 50,- Kč více. Když pátraly, proč peníze nepřibýly v trezoru, zjistily rozdíl podle informativní výčetky obžalované, kde mělo být 150 ks bankovek v hodnotě 1.000,- Kč, ale bylo tam jen 130 ks. Peníze jsou uloženy v zamčeném trezoru, od něhož má klíče pokladní, která má aktuálně směnu, a manažer obvodu. Klíč od trezorové místnosti má u sebe pokladní a vedoucí pošty, již byla v té době svědkyně. „Balíkáři“, kteří ukládají a přebírají balíky ve výpravě, nemají klíče od pokladní místnosti. Trezor si pokladní většinou předávají den předem, kdy jeho obsah přepočítávají, vytisknou informativní výčetku, kterou podepíší. V inkriminovaný den bylo zažádáno o peněžní příděl pro pobočku, který pokladní zaeviduje do počítače, přepočítá a připraví příděly pro přepážky, načež příslušná pracovnice přepážky po přepočítání přídělu podepíše výčetku. Ihned po rozdělení přídělů byly pokladní zvyklé si provést kontrolu zůstatku v trezoru, byť to nebylo povinné. Klíč od trezoru si pokladní ukládají na přepážce do časového trezoru; svědkyně nevěděla, zda v něm obžalovaná klíče uschovala. Svědkyně byla od dne 1. 5. 2017 přeřazena na pozici přepážkové pracovnice, již tedy není vedoucí pracovnící. Její vztah s obžalovanou byl v pořádku, neměly konflikty, obžalovaná v práci nedělala extra velké chyby, svědkyně si od obžalované půjčila peníze na úhradu novin. Svědkyně pracuje na poště od roku 2002, pokud přepážkovým pracovnícím vznikl schodek, nikdy nepředstavoval tak vysokou částku, jednalo se o částky 500,- Kč nebo 1.000,- Kč.

Svědkyňe [REDAKCE] uvedla, že dne 31. 12. 2016 předávala pokladnu obžalované. Svědkyně nepřepočítávala peníze v trezoru, protože si je spočetla ráno po vytvoření přídělů. Na

konci směny si proto svědkyně do počítače stáhla odvozy z jednotlivých přepážek, spočítala peníze, které jí přepážkové pracovnice vrátili, přičemž obě sumy musely souhlasit. Poté si vytiskla předběžnou uzávěrku s celkovou částkou, která představuje součet zůstatku v trezoru a odvodů z přepážek. Následně si v počítači otevřela formulář výčetky KPH, do níž ručně zadává počty jednotlivých bankovek a mincí. Čas 11:23 hod. uvedený na této výčetce je čas otevření tohoto formuláře a nikoli čas vytištění výčetky, neboť tu vytiskla o několik minut později po zjištění skladby bankovek a mincí. Po vytištění výčetky KPH předala trezor obžalované, která si peníze přepočítala v přítomnosti svědkyně a jednotlivé položky na výčetce odškrtnula, vše bylo v pořádku, a tak podepsaly předávací protokol. Svazky bankovek přepásané páskou přepočítávají tak, že pásku sejmou a počítají jednotlivé bankovky. Mince v zapečetěných balíčcích nepřepočítávají, pokud jsou balíčky neporušené. Klíč od trezoru má u sebe příslušná pokladní, svědkyně si ho během směny ukládá do časového trezoru a pak si ho odnáší domů. Svědkyně byla přítomna tomu, když svědkyně [REDAKCE] zjistila schodek 20.000,- Kč na své přepážce a snažila se najít jeho příčinu. Vyndala si peníze, přepočítávala je, kontrolovala účetní transakce na své přepážce, ale chybu našla až svědkyně [REDAKCE] následujícího dne, když zjistila, že ve výčetce – přidělu přepážce je uvedeno nesmyslné množství mincí. K tvorbě přidělu uvedla, že jakožto pokladní do formuláře zadá počty přidělených mincí a bankovek, kdy konečnou sumu přidělu spočítá automaticky program v počítači. Příslušná přepážková pracovnice si přiděl přepočítá; svědkyni se nestalo, že by si jej nepřepočítala, protože to by byla pracovnice sama proti sobě. Svědkyni se taktéž nikdy nestalo, že by v přidělu, který obdržela, sice neodpovídal počet mincí nebo bankovek, ale celková částka přidělu by byla správná. Svědkyně při přepočítávání přidělu vychází z výčetky a kontroluje jednak počet bankovek a mincí a jednak, zda nedošlo k záměně určitého druhu bankovky nebo mince za jinou. Na nesrovnalosti v přidělu by měla přijít sama pokladní, případně přepážková pracovnice, která by měla chybu nahlásit pokladní, aby chybu opravila a vyhotovila další výčetku. Svědkyně se od obžalované dozvěděla, že půjčila svědkyni [REDAKCE] peníze.

Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že si na začátku směny přepočítává přiděl z pověřené pošty v Ústí nad Labem, pak vytvoří přiděly a informativní výčetku, aby věděla, kolik peněz jí po vydání přidělu zbylo v trezoru, a tyto peníze fyzicky přepočítá, zda souhlasí s informativní výčetkou. Na konci směny při předávání trezoru si již finanční prostředky v trezoru přepočítává nastupující pokladní. Klíč od trezoru má u sebe pokladní, svědkyně si ho během směny ukládá do trezoru na své přepážce, po směně si jej odnáší domů, pokud nepředává trezor nové pokladní. Svědkyně si přiděl vždy přepočítává, a to tak, že postupuje podle položek ve výčetce, které přepočítává a odškrtnává si je. Svědkyni se ještě nestalo, že by skladba bankovek a mincí přidělu neodpovídala; pokud by se to stalo, musela by pokladní vytisknout novou výčetku. Její kolegyně si přiděl také přepočítávají. Příčinu schodku u svědkyně [REDAKCE] odhalila okamžitě, jakmile otevřela její výčetku, protože v trezoru mívají 200 až 300 padesátikorunových mincí, takže počet 445 vydaných mincí je hloupost, na což obžalovaná, která na poště pracovala dva měsíce, přijít nemohla, ale svědkyně [REDAKCE] která na poště pracuje déle, si této chyby všimnout mohla.

Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že pracovala na pobočce č. [REDAKCE] do dne 23. 12. 2016. Chyběla jí částka ve výši 1.370,- Kč v losech, jednou jí na pokladně chyběla částka 500,- Kč a podruhé 300,- Kč. Přiděl na přepážku si vždy přepočítávala, při předávání směny si hotovost v trezoru přepočítávala stejně jako obžalovaná. Pokud neměla přepážková pracovnice stažený přiděl do počítače, mohla zákazníka obsloužit jen tehdy, jestliže nevyplácela peníze; při výplatě finančních prostředků by ji počítač „nepustil“.

Svědék [REDAKCE] pracovník odboru inspekce České pošty, s. p., vypověděl, že na základě oznámení o zjištěném schodku svědkyně [REDAKCE] provedl šetření na této pobočce a zjistil, že nebyly dodržovány některé interní předpisy a technologické postupy. S ohledem na

řetězové porušení předpisů, zejména neprovádění kontroly ze strany vedoucí pošty a nepředávání hotovosti hlavní pokladny (trezoru) a přidělu z ruky do ruky kus po kus, nebylo možno zjistit, kdy se peníze ztratily a kdo ztrátu zavinil. Podle výpovědí pracovníc nebyla hotovost hlavní pokladny v závěru roku předána fyzicky, ale pouze účetně, což potvrzuje i krátký časový rozestup mezi vytištěním jednotlivých výčetek, v němž by nestihly hotovost spočítat. Pracovnice dále přepočítávaly pouze volně uložené bankovky a nikoli svazky bankovek převázané páskou. Obžalovaná svědkovi sdělila, že v inkriminovaný den nepřepočítala přiděl z pověřené pošty a o den dříve ani přebíranou hotovost z trezoru a že si není vědoma, že by při tvorbě přidělu vydala více nebo méně peněz. Vedoucí pobočky paní [REDAKCE] ji neseznámila s interními předpisy, nevyžadovala po ní jejich dodržování, spokojila se s položením přidělu na přepážku s tím, že si ho později přepočítala a zaúčtovala, také si od obžalované standardně půjčovala klíče od trezorové místnosti. Počet vydaných 445 padesátikorun obžalovaná vysvětlila překlepem; průběhu dne si vytiskla informativní výčetku, jejíž konečná suma odpovídala hotovosti v trezoru. Svědkyně [REDAKCE] mu sdělila, že si půjčila klíče k trezoru od obžalované a hotovost z trezoru přepočítávala bez přítomnosti obžalované. Svědek dále uvedl, že do pokladní místnosti vstupovali i jiní zaměstnanci, kteří tam v té době neměli co dělat. Po přepočítání přidělu si přepážková pracovnice stáhne do svého počítače výčetku, do které už nezadáva ručně skladbu přijatých bankovek a mincí. Pokladní na konci směny zná konečnou sumu, kterou by měla mít po sečtení hotovosti z trezoru a hotovosti odvedené z přepážek, nezná však jejich skladbu. Příděly z pověřené pošty v Ústí nad Labem procházejí trojí nebo čtverou kontrolou, a tak není pravděpodobné, že by nedošlo k dodání hotovosti deklarované v přidělu.

Z listinných důkazů soud zjistil, že Česká pošta, s. p. uzavřela s obžalovanou pracovní smlouvu na dobu určitou od dne 1. 9. 2016 do dne 28. 2. 2017 s pracovním zařazením jako pracovnice přepážky, pracovní poměr byl prodloužen do dne 31. 8. 2017 (srov. **pracovní smlouva** na č. l. 46 – 47, **dohoda o změně pracovní smlouvy** na č. l. 48). Po nástupu na pobočku č. [REDAKCE] v České Lípě byly kompetence obžalované rozšířeny o činnost pokladny a vnitřní služby. Obžalovaná v pracovním týmu vystupuje jako začátečník, který nic neví, k zákazníkům se chová klidně a vstřícně, nebyla s ní řešena žádná stížnost na její chování či neochotu (srov. pracovní hodnocení na č. l. 50). Dne 31. 12. 2016 v 11:22 hod. byla vyhotovena předběžná uzávěrka, podle které celková hotovost, kterou svědkyně [REDAKCE] předala obžalované, činila 460.721,- Kč, jež dle výčetky KPH s časem 11:23 hod. obsahovala mj. 223 tisícikorunových bankovek a 245 padesátikorunových mincí; jednotlivé položky jsou ručně odškrtnuty (srov. **výčetka KPH a předběžná uzávěrka** na č. l. 20). Dne 2. 1. 2017 v 7:06 hod. byla vyhotovena výčetka – přiděl přepážce pro obžalovanou v celkové částce 119.465,- Kč, jež vykazovala mj. 62 tisícikorun a 45 padesátikorun, a v 7:17 hod. byla vyhotovena výčetka – přiděl přepážce pro svědkyni [REDAKCE] v celkové částce 135.961,- Kč, která uváděla mj. 61 tisícikorunových bankovek a 445 padesátikorunových mincí (srov. **výčetky** na č. l. 21). Téhož dne v 10:30 hod. byla vyhotovena výčetka – přiděl přepážce pro svědkyni [REDAKCE] v celkové částce 50.000,- Kč skládající se z 50 tisícikorunových bankovek (**výčetka** na č. l. 22). Následně v 12:48 hod. byla vyhotovena informativní výčetka, která vykazovala celkovou částku 335.295,- Kč, z toho mj. 130 tisícikorunových bankovek a 155 padesátikorunových mincí (srov. **informativní výčetka** č. l. 22 verte). Příděl pro pobočku Česká Lípa [REDAKCE] zpracovaný dne 30. 12. 2016 a splatný dne 2. 1. 2017 činil 180.000,- Kč a obsahoval po sto tisícikorunových, pětisetkorunových, dvousetkorunových a stokorunových bankovkách (srov. **výčetka – přiděl poště** na č. l. 70). Obžalovaná dne 11. 1. 2017 svědku [REDAKCE] sdělila, že v inkriminovaný den převzala přiděl od pověřené pošty v Ústí nad Labem, který si nepřepočítala. Příděly tvořila tak, aby jí v trezoru zůstaly jednotlivé nominální hodnoty mincí a bankovek v desítkách nebo stovkách. Po fyzickém rozdělení hotovosti do jednotlivých přidělů zadala do výčetky v počítači skladbu přidělu, přičemž fyzicky přepočítala jednotlivé bankovky a mince. Trezor i pokladní místnost zamkla, klíče uložila do časového trezoru koval. Je běžnou praxí, že se v trezorové místnosti hotovost neukládá do

trezoru, ale je volně položená na manipulačním stole. V několika případech se jí stalo, že jí v průběhu směny zmizela částka kolem 1.000,- Kč z hlavní pokladny (srov. **zápis se zaměstnancem** na č. l. 32 – 33). Svědkyně [REDAKCE] dne 27. 1. 2017 svědku [REDAKCE] sdělila, že až do otevření pošty pro veřejnost dne 2. 1. 2017 zpracovávala denní tisk a remitendu a třídila listovní zásilky. Kolem 7:30 hod. jí obžalovaná položila na přepážku příděl, s jehož přepočítáváním začala asi před otevřením pošty a skončila po jejím otevření, kdy přepočítala bankovky a jejich počet zkonfrontovala s výčetkou, avšak mince pouze zběžně zkontrolovala v mincovní vložce. Po ukončení směny zjistila, že oproti konečnému zůstatku hotovosti na přepážce, který vyčíslil program SW Apost, jí chybí 20.000,- Kč. V předchozích účetních transakcích chybu nenašla, dvakrát přepočítala trezor i hotovost obžalované na přepážce, ale chybějící částku v nich nenašla. Trezor odemkla, veškerou hotovost vyndala na pokladní stůl a přepočítala ji; skladba bankovek i mincí odpovídala informativní výčetce. Když svědkyně [REDAKCE] následujícího dne objevila omyl ve výčetce, šla ho svědkyně [REDAKCE] obžalované ukázat, přičemž z jejího výrazu bylo zřejmé, že si chybu vůbec neuvědomuje. Pracovnice pověřené pošty Ústí nad Labem vyloučily chybu v přídělu pošty (srov. **zápis se zaměstnancem** na č. l. 34 – 37). Svědek [REDAKCE] na základě zápisů s jednotlivými zaměstnankyněmi mj. učinil závěr, že svědkyně [REDAKCE] jakožto vedoucí pobočky neprováděla předepsané kontroly, zjistil přebytky a schodky v pokladně cenin a ohledně novin a časopisů, našel ztracené zásilky a zjistil řadu přestoupení interních předpisů České pošty, s. p., za něž ponejvíce odpovídala svědkyně [REDAKCE] (srov. **zpráva o výsledku operativního šetření** na č. l. 24 – 31). Obžalovaná není vedena v insolvenčním rejstříku, zatímco ohledně svědkyně [REDAKCE] a jejího manžela schválil Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 20. 2. 2014 č. j. KSLB [REDAKCE] oddlužení plněním splátkového kalendáře po dobu pěti let od března 2014, přičemž celková výše nezajištěných závazků činí 1.125.675,25 Kč a nezabavitelná částka představuje 10.831,- Kč (srov. **usnesení** na č. l. 144 – 147).

Z kamerových záznamů pořízených dne 2. 1. 2017 je zřejmé následující:

7:21 – 7:48 vyjma dvou dvouminutových přestávek svědkyně [REDAKCE] zadává do počítače noviny a časopisy nebo je přerovnává vyložené na skřínce,
7:34 – obžalovaná svědkyni [REDAKCE] pokládá příděl na opačný okraj přepážkového stolu do místa, které je kameře zakryto políčkou,
7:49:10 – svědkyně [REDAKCE] odemýká zásuvku na přepážce, počítá bankovky a ukládá jednotlivé balíčky do zásuvky a současně přichází první klient, který předkládá listinu s dokladem totožnosti, postává u přepážky, zatímco svědkyně [REDAKCE] počítá bankovky,
7:51:10 – svědkyně [REDAKCE] se natahuje pro mincovník a pokládá jej do zásuvky,
7:51:13 – svědkyně [REDAKCE] zavírá zásuvku a opouští přepážku,
7:51:48 – svědkyně [REDAKCE] se vrací s černým sešitem, píše do něj, zadává osobní údaje zákazníka do počítače, zákazník platí mincemi, svědkyně [REDAKCE] zavírá zásuvku, lepí dvě nálepky do sešitu, zákazník podepisuje sešit, svědkyně [REDAKCE] mu vrací listinu, zákazník odchází v 7:57:17 hod., svědkyně [REDAKCE] do zásuvky vkládá mince a zásuvku zavírá. Svědkyně [REDAKCE] hovoří s obžalovanou a dalším zákazníkem, obžalovaná přes přepážku svědkyně [REDAKCE] podává tomuto zákazníkovi listiny, zákazník i svědkyně [REDAKCE] odcházejí, třetímu zákazníkovi [REDAKCE] vydává obálku a balíček. Čtvrtý zákazník postává u přepážky, svědkyně [REDAKCE] pracuje na počítači a zákazníkovi předává lístek,
8:02:05 – svědkyně [REDAKCE] krátce s něčím manipuluje na stole a pracuje na počítači do 8:03:53 hod., pak čeká a dívá se na obrazovku,
8:04:40 – pátý klient předkládá doklad totožnosti, svědkyně [REDAKCE] odchází a vrací se s balíčkem, který vydává v 8:07:06 hod.,
8:07:50 – svědkyně [REDAKCE] odchází s listem papíru,

8:12:13 – svědkyně [] se vrací s nejméně jedním listem papíru v každé ruce, pokládá je na přepážku, odchází, předává obžalované složku, kontroluje mobilní telefon a manipuluje s listem papíru, na kterém něco kontroluje, pracuje s počítačem,

8:15:50 – svědkyně [] odchází, vrací se 8:16:15 hod., pracuje s listy papíru a počítačem, přichází obžalovaná, hovoří spolu, svědkyně [] něco prstem ukazuje na papíře, obě se dívají do počítače, obžalovaná odchází, svědkyně [] podepisuje papír, překládá několik dalších papírů, něco na nich ukazuje obžalované a s papírem i těmito přeloženými papíry odchází,

8:18:50 – svědkyně [] se vrací, smrká, odchází, vrací se se dvěma obálkami, pracuje na počítači, obžalovaná i svědkyně [] manipulují s časopisy vyloženými na skříňce, šestá zákaznice svědkyni [] podává obálku, platí mincemi, svědkyně [] jí vrací mince ze zásuvky,

8:27:20 – sedmý klient u svědkyně [] kupuje časopis a zřejmě dálniční známku,

8:35:20 – osmý klient předkládá lístek, svědkyně [] pracuje na počítači, klient platí, svědkyně [] telefonuje, vrací peníze,

8:37:10 – devátá klientka podává k přepravě balíček a dopisy,

...

13:01:30 – svědkyně [] prodává noviny poslednímu zákazníkovi, uzavírá přepážku, pracuje na počítači, odchází a telefonuje,

13:07:00 – svědkyně [] se vrací, odkládá mobilní telefon, pracuje na počítači,

13:08:30 – svědkyně [] počítá bankovky v zásuvce, po spočtení každého druhu zadá údaje do počítače, podívá se na obrazovku a svazek vrátí do zásuvky, po přepočtení posledního balíčku bankovek se podívá na obrazovku, následně se ohlédne zpět do zásuvky, bankovky přepočte a údaj zadá do počítače, balíček vrátí do zásuvky, přehrabuje se v oddílu, do kterého balíček uložila, ruku ponechá v zásuvce, poté vytahuje mincovník, přehrabuje se v zásuvce, stejným způsobem počítá mince, hovoří se svědkyní [] stojící u skříňky s časopisy, zavírá zásuvku, kontroluje mobilní telefon, shýbá se u zásuvky, prohledává její okolí, obžalovaná mezitím přichází ke skříňce s časopisy ze strany své přepážky, sleduje svědkyni [] svědkyně [] jí podává kartičku, znovu otvírá zásuvku, pracuje na počítači, počítá mince a zadává údaje do počítače,

14:31:30 – obžalovaná prodává časopis klientovi,

14:32:10 – svědkyně [] usedá k počítači na přepážce obžalované, krátce s ním pracuje, otvírá zásuvku, počítá jednotlivé balíčky bankovek tak, že po spočtení každého balíčku zadá údaj do počítače, posléze vytahuje mincovník na stůl a pracuje s ním stejně; obžalovaná stojí u svědkyně [] a pozoruje ji,

14:36:00 – svědkyně [] odchází a obžalovaná pokračuje v obsluze zákazníků přijetím balíčku.

Soud **hodnotil** provedené **důkazy** podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že vina obžalovaného je na základě výše provedených důkazů prokázána tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Bylo nepochybné, že svědkyně [] vykazala po ukončení směny schodek hotovosti ve výši 20.000,- Kč a že před začátkem směny jí obžalovaná nemohla vydat příděl hotovosti ve skladbě, která byla uvedena v příslušné výčetce (konkrétně 445 ks padesátikorunových mincí), protože do mincovníku se vejde pouze 45 padesátikorunových mincí a v trezoru se nacházelo 245 těchto mincí. Z výpovědi obžalované i svědkyně [] měl soud za prokázáno, že dne 31. 12. 2017, tedy posledního pracovního dne, který předcházel dni 2. 1. 2017, kdy svědkyni [] vznikl schodek ve výši 20.000,- Kč, obžalovaná od svědkyně [] řádně převzala hotovost uloženou v trezoru, kterou položku po položce přepočítala, což si odškrtnula na výčetce KPH, trezor uzamkla a klíč od něj měla stále u sebe v místě svého bydliště a poté během směny jej měla uložený v kabelce na své přepážce, přičemž ho nikomu nepůjčovala. To vyvrací možnost, že by během ranní směny dne 2. 1. 2017 částku ve výši 20.000,- Kč odcizila z trezoru třetí osoba, ať už zaměstnanec pošty či pouhý návštěvník. Trezor totiž nikdo nemohl

neoprávněně otevřít, protože jedinou osobou, která měla klíče od něj, byla obžalovaná. Rovněž tím přestává být podstatné, kolikrát, na jak dlouho a zda sama či v něčím doprovodu vstoupila svědkyně [REDAKCE] do trezorové místnosti, nehledě na to, že měla důvod do trezorové místnosti jít, protože spravovala ceninový trezor, který se také nacházel v této místnosti. V informativní výčetce z téhož dne z 12:48 hod., kterou pro kontrolu stavu hotovosti v trezoru vyhotovila obžalovaná, je uvedeno 130 tisícikorun, což odpovídá tvrzení obžalované, že při tvorbě přídelu pro svědkyni [REDAKCE] z trezoru opravdu odebrala částku stanovenou ve výčetce, tj. včetně inkriminované částky ve výši 20.000,- Kč. Tedy skutečnost, že svědkyně [REDAKCE] po 13. hodině odešla sama do trezorové místnosti počítat hotovost v trezoru, není důležitá, neboť v té době již stav trezoru odpovídal tomu, že chybějící částka byla z trezoru odebrána, a podezření, že by snad svědkyně [REDAKCE] tuto částku z trezoru ztratila nebo odcizila, tak nemá logické opodstatnění. Uváděl-li svědek [REDAKCE] poukazem na časový rozestup jedné minuty mezi předběžnou uzávěrkou a výčetkou KPH, že obžalovaná a svědkyně [REDAKCE] trezor nepřepočítaly, soud odkazuje na výpověď svědkyně [REDAKCE] která vysvětlila, že čas uvedený na výčetce KPH, jež následuje po předběžné uzávěrce, je časem otevření formuláře výčetky a nikoli časem vytištění vyplněné výčetky. Za vyvrácenou má soud i možnost, že by přídel z pověřené pošty, který obžalovaná dle svého tvrzení nepřepočítala, neobsahoval deklarovanou částku, neboť svědek [REDAKCE] i svědkyně [REDAKCE] vypověděli, že tvorba tohoto přídelu prochází trojí nebo čtverou kontrolou, což v podstatě vylučuje chybu. Soud tedy učinil dílčí závěr, že obžalovaná dne 31. 12. 2016 skutečně převzala hotovost uloženou v trezoru ve výši deklarované ve výčetce KPH a že části této hotovosti ve výši 20.000,- Kč se jiná osoba nezmocnila tím, že by ji neoprávněně vyňala z trezoru.

Obžalovaná se hájila, že svědkyni [REDAKCE] částku uvedenou ve výčetce předala, a protože se dopustila překlepu, kdy ve výčetce místo skutečně vydaných 45 padesátikorunových mincí chybně napsala 445 kusů, čehož si nevšimla, musela jí ekvivalent 400 padesátikorunových mincí, tj. částku ve výši 20.000,- Kč vydat jinak. Bylo-li tomu tak, nejspíše obžalovaná tuto částku vydala v tisícikorunách, poněvadž těch je v informativní výčetce z času 12:48 hod. uvedeno o dvacet méně (130), než kolik by jich mělo být, odečtou-li se přídělky (62 ks, 61 ks a 50 ks) od dříve převzatého počtu těchto bankovek (223 ks od svědkyně [REDAKCE] a 100 ks jakožto přídelu od pověřené pošty z Ústí nad Labem). Jestliže by obžalovaná vydala přídel svědkyni [REDAKCE] v jiné skladbě, než kterou uvedla ve výčetce, lze předpokládat, že by na to svědkyni [REDAKCE] upozornila, neboť se jednalo o neobvyklou událost, protože svědkyně [REDAKCE] uvedly, že přijatý přídel přepočítávají podle výčetky a ještě nikdy se jim nestalo, že by odpovídala celková částka, ale neodpovídala by skladba bankovek a mincí. Obžalovaná však uváděla, že si překlepu nevšimla, z čehož je pak nutno vyvodit závěr, že buď ve skutečnosti svědkyni [REDAKCE] nevydala celkovou částku uvedenou ve výčetce, nebo při fyzické tvorbě přídelu nepostupovala podle skladby přídelu vyplněné ve výčetce. To však soud nepovažoval za pravděpodobné, protože by to odporovalo jejím vlastním postupům i efektivitě pracovního postupu. Obžalovaná totiž při přebírání trezoru od svědkyně [REDAKCE] dne 31. 12. 2017 nepřepočítávala hotovost v trezoru tak, že sama svým počítáním dospěla k celkové částce, ale pouze kontrolovala jednotlivé položky ve výčetce KPH, které si odškrtnula, o čemž svědčí tato výčetka i výpověď svědkyně [REDAKCE]. Dále ze zápisu sepsaného svědkem [REDAKCE] vyplývá, že obžalovaná po vytvoření přídelu položku po položce přepočítala a počty bankovek a mincí zadala do výčetky. Konečně by to odporovalo i snaze ulehčit si práci, která je lidstvu obecně vlastní, když by sice obžalovaná měla k dispozici výčetku, podle které by mohla jednoduše přidělit hotovost, ale výčetkou by se neřídila a počítala by bankovky a mince, které nebyly kulaté na desetitisíce, a snáze by se dopustila chyby. Tyto úvahy pak vedly soud k závěru, že obžalovaná skutečně částku odpovídající ekvivalentu 400 ks padesátikorun z trezoru odebrala.

Soud se dále zabýval verzí, kterou předkládala obhajoba, tj. že svědkyně [REDAKCE] tuto částku ztratila, případně že si ji úmyslně ponechala pro sebe. To by znamenalo, že by si svědkyně [REDAKCE] chyby ve výčetce všimla a využila situace, případně, že by chybu nepostřehla, ale shodou okolností by částku zrovna této výši ztratila. Svědkyně [REDAKCE] tvrdila, že si chyby ve výčetce nevšimla, protože z důvodu nedostatku času přepočítala pouze bankovky, přičemž jejich počet odpovídal počtu uvedenému ve výčetce. Z kamerového záznamu je patrné, že svědkyně [REDAKCE] si skutečně přepočítala pouze bankovky a micovník ihned poté vložila do zásuvky, do které předtím svazek po svazku ukládala bankovky. Toto porušení pracovního postupu je vysvětlitelné nedostatkem času, protože již v době zahájení počítání bankovek u okénka postával první zákazník a svědkyně [REDAKCE] byla bezprostředně předtím takřka půl hodiny zaměstnána zatřídňováním a remitendou denního tisku. V takové situaci si lze představit, že se přepočítání přidělu nevěnovala dostatečně svědomitě. Pro úsudek, že obě zaměstnankyně neměly dostatek času na přípravu před otevřením pobočky, svědčí fakt, že i sama obžalovaná si po vydání přidělu nestihla vyhotovit informativní výčetku, aby si zkontrolovala, zda stav hotovosti v trezoru odpovídá účetnímu stavu. To lze vysvětlit tím, že se jednalo o první směnu v novém roce, kdy se dá předpokládat nutnost činností, které v průběhu kalendářního roku nebo měsíce není nutno provádět každý den. Z kamerového záznamu je též evidentní, že svědkyně [REDAKCE] minimálně prvním devíti zákazníkům poskytla takové poštovní služby, při kterých nevyplácela hotovost, a proto nebyla nucena si výčetku stáhnout do počítače. Po jejím stažení již nemělo smyslu mince přepočítávat, protože první a šestý až devátý zákazník za službu platil, čímž došlo ke změně skladby mincí. Svědkyně [REDAKCE] si omylu ve výčetce nemusela všimnout, poněvadž jednotlivé položky výčetky nezadávala ručně do počítače, ale pouze si ji celou odkliknutím stáhla, a proto tento fakt mohl uniknout i zkušené pracovníci, již svědkyně [REDAKCE] byla. Varianta skutkového děje spočívající v tom, že by svědkyně [REDAKCE] zaregistrovala chybu v počtu přidělených padesátikorun a využila by situace tak, že by si přisvojila jejich ekvivalent v tisícikorunách, nepovažuje soud za logickou, protože schodek by i v tomto případě vznikl jí a stěží by mohla spoléhat na to, že se jí účinně podaří odvrátit odpovědnost za schodek. Pro tvrzenou ztrátu finančních prostředků svědkyni [REDAKCE] není v provedeném dokazování žádná opora, z kamerového záznamu je evidentní, že svědkyně [REDAKCE] prohlíží zásuvku i její okolí. Nadto by bylo velkou náhodou, že by svědkyně [REDAKCE] ztratila zrovna částku, která by odpovídala chybě, o níž nevěděla. Namítala-li obhajoba, že svědkyně [REDAKCE] po ukončení směny nepřepočítala hotovost z přepážky podle skladby bankovek a mincí, ale tak, aby dospěla k celkové částce, je třeba upozornit, že tak musela činit, protože při účetních operacích na přepážce se zaznamenává pouze celková vyplacená nebo přijatá částka a nikoli její skladba, kterou pak zjišťuje až pokladní při předávání trezoru nové pokladní a údaje zadává do výčetky KPH. Konečně se soud zabíral motivem obou zaměstnankyň. Obžalovaná tvrdila, že je finančně zajištěna, zatímco svědkyně [REDAKCE] je v insolventi a neoplývá finančními prostředky, protože obžalované z půjčené částky 900,- Kč na zaplacení neuznané remitendy vrátila pouze 300,- Kč. Tato skutečnost má samozřejmě vliv na zkoumání, kdo nese vinu za to, že svědkyni [REDAKCE] vznikl schodek hotovosti, nicméně bez spojitosti s dalšími skutkovými okolnostmi nelze za viníka označit svědkyni [REDAKCE]. Není možno také pominout fakt, že obžalovaná ve věci vedené Okresním soudem pod sp. zn. 18 T 25/2017 zaplatila nemalou finanční částku za účelem využití institutu účinné lítosti dle § 242 trestního zákoníku a že tudíž i ona mohla potřebovat finanční injekci. Poukazovala-li obhajoba na skutečnost, že obžalovaná nemohla předvídat, že si svědkyně [REDAKCE] hotovost nepřepočítá, je také třeba doplnit, že pokud by si hotovost přepočítala a nesrovnalost odhalila, neznamenalo by to pro obžalovanou žádné vážné riziko v rovině pracovněprávní nebo trestněprávní, jelikož mohla jednoduše poukázat na překlep, který se může stát, a výčetku opravit.

Jestliže soud na základě výše uvedených úvah dospěl k závěru, že obžalovaná byla jedinou osobou, která po dobu, kdy měla svěřenu hotovost z hlavního trezoru, mohla s touto hotovostí disponovat, zároveň vyloučil-li soud možnost, že obžalovaná ve skutečnosti hotovost v této výši

nepřevzala od svědkyně [REDAKCE] či že část přídelu ve výši 20.000,- Kč ztratila či zpronevěřila svědkyně [REDAKCE] nemohl dospět k jinému závěru než, že obžalovaná si tuto částku присvojila ve formě dvaceti tisícikorunových bankovek, a aby tuto skutečnost zakryla, uvedla do výčetky k přídelu vydanému svědkyni [REDAKCE] 445 padesátikorunových mincí, ač jí ve skutečnosti předala pouze 45 těchto mincí, čímž vše účetně odpovídalo.

Obžalovaná svým jednáním **naplnila** po stránce objektivní i subjektivní **skutkovou podstatu** přečinu zpronevěry dle § 206 odst. 1 trestního zákoníku, tedy присvojila si cizí věc, která jí byla svěřena (z trezoru, jehož obsluha a obsah jí byl svěřen jejím zaměstnavatelem Českou poštou, s. p., si pro svou potřebu odebrala částku ve výši 20.000,- Kč), a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, tj. nejméně 5.000,- Kč (v tomto konkrétním případě ve výši 20.000,- Kč). Toto jednání obžalované bylo vedeno úmyslem přímým dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, poněvadž obžalovaná věděla, že se nejedná o její finanční prostředky, a přesto si je chtěla ponechat pro sebe, což také učinila.

Při úvaze o **druhu a výměře trestu** soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku (zákonost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozeného) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalované nic nepřitěžuje, naopak jí polehčuje, že je osobou trestně i přestupkově bezúhonnou a její jednání tak lze hodnotit jako ojedinělé vybočení z jinak řádně vedeného života, kdy již samotné trestní řízení je pro ni velkým ponaučením, a proto na obžalovanou není nutno působit důrazným trestem, ale postačí pouze sankcionování krátkým výchovným trestem odnětí svobody nespojeným s přímým výkonem ve věznici. V rámci sazby až dvou let považoval soud za přiměřený trest odnětí svobody v trvání pěti měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců.

Soud zavázal obžalovanou k úhradě **náhrady škody** ve výši 20.000,- Kč s úrokem z prodlení poškozenému Česká pošta, s. p., s kterýmžto nárokem se poškozený řádně a včas připojil k trestnímu řízení. Současně soud uložil obžalované přiměřenou povinnost spočívající v tom, aby během zkušební doby nahradila podle svých sil způsobenou škodu, kdy tato přiměřená povinnost představuje nástroj kutvrzení obžalované ve vedení řádného života a přístup obžalované k plnění této povinnosti bude jedním z kritérií při posuzování, zda se obžalovaná osvědčila ve zkušební době podmíněného odsouzení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do **o s m i** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 22. listopadu 2017

JUDr. Markéta Navrátilová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

Veronika Pešková



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 28.11.2011 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Alice Havlíkové a přísedících Mgr. Ferdinada Maráka a Květuše Hapiákové, **t a k t o :**

Obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]

se uznává v i n n ý m,

ž e

dne 30.8.2011 kolem 12.40 hod. v České Lípě, Bulharské ulici čp. [REDACTED], vstoupil do pobočky České pošty 2 a pod pohrůžkou namířené pistole a se slovy: „dej sem peníze, nebo někdo umře“, požadoval po pracovníci České pošty, s.p. [REDACTED] nar. [REDACTED] která seděla za přepážkou, vydání peněz, když mu [REDACTED] odmítla vydat peníze, tak od dalšího jednání upustil a z pošty utekl, ke zranění [REDACTED] nedošlo a poškozené organizaci Česká pošta, a.s. Politických vězňů 909, Praha 3, IČ: 47114983, nebyla způsobena škoda,

t e d y

proti jinému užil pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

č í m ž s p á c h a l

zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku.

Za to se o d s u z u j e

podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **tří (3) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se zkušební doba stanoví na dobu **pěti (5) let**.

Podle § 84 tr. zákoníku se současně vyslovuje nad obžalovaným dohled probačního úředníka.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se ukládá **trest propadnutí věci**, a to jednoho kusu plastové pistole.

ODŮVODNĚNÍ

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě podal dne 4.10.2011 ke zdejšímu soudu obžalobu na ■■■■■ ■■■■■ pro jednání právně kvalifikované jako zločin loupeže dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se měl dopustit způsobem blíže uvedeným ve výroku podané obžaloby.

Obžalovaný ■■■■■ ■■■■■ se jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení k jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu, doznal, uvedl, že ho to moc mrzí a nikdy si to neodpustí. Skutku se dopustil proto, že měl strach, že přijde o byt a s přítelkyní přijdou o děti. Ještě ten den, kdy to udělal, šel za svým šéfem panem ■■■■■ u kterého pracoval, který mu odmítl vyplatit zálohu s tím, že má u něj málo odpracováno. Chtěl si půjčit peníze od kamaráda a na bytovém družstvu se chtěl domluvit na splátkách, což mu odmítli. Pokud jde o zbraň, kterou měl u sebe, jednalo se o hračku, kdy synovi objednal přes internet nějaké hračky, mezi nimi byla i pistole, kterou si dal do kapsy s tím, že ji vyhodí. V předmětný den šel s přítelkyní do práce, on šel za panem ■■■■■ tak se rozdělili, chodil po městě, od koho by si mohl půjčit, pak došel na nádraží, že se zeptá na místo taxikáře, ale tam již nedošel. Cestou viděl poštu a v tom momentě ho to napadlo. Zapálil si cigaretu, šel na poštu, kde namířil uvedenou pistolí na úřednici. Úřednice se odsunula od stolu s tím, že je jí hrozně špatně. Tak od toho upustil a šel pryč směrem na Slovanku, po cestě pistoli zahodil.

Svědkyne ■■■■■ ■■■■■ ve své výpovědi před soudem uvedla, že pachatel toho 30.8.2011 počkal, až tam nikdo nebude, potom přistoupil s pistolí k přepážce. Bála se ho, požadoval peníze, řekla mu, že je jí špatně, že asi omdlí, že mu žádné peníze dát nemůže a on potom odešel. Pistole byla taková stříbrná, nepozná, zda je pravá či nikoliv. Říkal jí, „dej sem peníze“ a pak dodal „nebo někdo zemře“. Bála se tak, že nerozpoznala, zda pachatel působil sebejistě či nikoliv. Odstrčila se na židli na kolečkách, odjela od stolu, pachateli řekla, že omdlí, on utekl a poté stiskla tlačítko. Bouchla do poplašného zařízení a utíkala za vedoucím, že je přepadli. Pak přijela policie.

Svědka ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ve své výpovědi před soudem uvedl, že po pachateli přepadení pošty bylo radiostanicí vyhlášeno pátrání kolem půl jedné s tím, že pachatel utíká po kolejích směrem na Dubici. Další informace byla, že se pohybuje za prádelnami ve směru na Holý Vrch, šel za stadionem tím směrem, pak ho uviděl, šel chvíli za ním a poté ho požádal o prokázání totožnosti a aby mu ukázal obsah zavazadla. Následně byl odvezen na policejní služebnu, kde se ke skutku doznal, spolupracoval, ukázal jim místo, kde odhodil zbraň. Byla to kulčková pistole, která je běžně v prodeji.

Za souhlasu stran byl v hlavním líčení čten protokol o výpovědi svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] z přípravného řízení, která ve své výpovědi uvedla, že s obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] jsou spolu asi dva roky, bydlí spolu ve společné domácnosti. O tom, co udělal, se od něj dozvěděla telefonicky, volal jí ten den, co byl zadržen policií. Měli problém sehnat práci, ke konci července 2011 jí skončila nájemní smlouva na byt, s domovní správou měli domluveno, že je tam ještě nechají 14 dní bydlet, ale do 14.8.2011 museli uhradit částku 30.000,-Kč na nájemném. [REDAKCE] měl od kamaráda slíbeno, že mu půjčí částku 20.000,-Kč, což se však nestalo. V pondělí večer situaci řešili, neboť druhý den jim hrozilo vystěhování z bytu na ulici. V předmětný den ráno říkal, že jde za pánem, který mu dá peníze za odpracovaného hodiny, což se nestalo, poté měl již telefon vypnutý. [REDAKCE] není žádný gauner, uvedeného jednání se dopustil proto, aby vyřešil jejich sociální situaci.

Vyjma doznání obžalovaného a výpovědí výše uvedených svědků je jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu, dále prokázáno listinnými důkazy, a to protokoly o vydání věci a protokolem o ohledání místa činu včetně fotodokumentace.

K osobě obžalovaného bylo z opisu z evidence rejstříku trestů zjištěno, že v minulosti byl třikrát soudně projednáván a odsouzen, kdy k jednomu z odsouzení již nelze v současnosti přihlídnout. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 31 T 141/2009 ze dne 4.8.2010 pro tr. čin zanedbání povinné výživy dle § 213 odst. 1 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání 3 let za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku zdejšího soudu sp. zn. 3 T 14/2009 ze dne 19.7.2010.

Zhodnocením důkazů dle § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k závěru, že obžalovaný [REDAKCE] se jednání uvedeného obžalobou dopustil a tím, že se za použití zbraně pod pohrůzkou násilí domáhal vydání finančních prostředků po úřednici na poště, tak naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zločinu loupeže dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku.

V rámci úvah o druhu a výši trestu dle § 39 odst. 1 a § 37 odst. 1 tr. zákoníku soud zohlednil polehčující okolnosti svědčící obžalovanému, a to jeho doznání, vyjádření lítosti nad spáchaným jednáním. Obžalovaný se t.č. nachází ve zkušební době podmíněného odsouzení rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 31 T 141/2009 pro tr. čin neplacení výživného dle § 213 odst. 1 tr. řádu. V průběhu hlavního líčení byly soudu předloženy složenky o úhradě dlužného výživného z citovaného rozsudku, jakož i další složenky dokládající úhradu běžného výživného, je zde dán tedy dán důvodný předpoklad, že obžalovaný se ve zkušební době tohoto podmíněného odsouzení osvědčí a uložený trest mu nebude přeměněn na trest nepodmíněný. S ohledem na osobu pachatele, okolnosti spáchání uvedené trestné činnosti, jeho doznání, vyjádření lítosti nad spáchaným jednáním, omluvu poškozené za toto jednání s přihlédnutím k úhradám výživného, soud dovodil, že uložení již nepodmíněného trestu odnětí svobody by v jeho případě bylo nepřiměřeně přísným. Vědom si společenské škodlivosti uvedeného jednání soud přistoupil k uložení trestu ještě podmíněného, jehož výměru stanovil mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby pro § 173 odst. 1 tr. zákoníku a který podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 5 let za současného stanovení dohledu nad obžalovaným. Současně soud rozhodl o propadnutí věci, a to jednoho kusu plastové pistole.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 tr. řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší obžalovanému, který se jej výslovně vzdal.

V České Lípě dne 28.11.2011

**JUDr. Alice Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu**

Za správnost vyhotovení:
Iveta Plechatá



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 6.března 2012 v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Malinovského a soudkyň JUDr.Dagmar Šídové a Mgr.Dagmar Dziakové ve věci obžalovaného [REDACTED] o odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 28.listopadu 2011 č.j. 42T 138/2011-104, **t a k t o :**

Podle § 258 odst.1 písm.e/, odst.2 tr. řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** ve výroku o tretu odnětí svobody a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se rozhoduje tak, že se obžalovanému [REDACTED] podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ukládá trest odnětí svobody v trvání **d v o u (2) roků.**

Podle § 56 odst.2 písm.b/ tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s dozorem.**

Jinak zůstává napadený rozsudek **n e z m ě n ě n.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDACTED] uznán vinným zločinem loupeže podle § 173 odst.1 tr.zákoníku, kterého se dopustil tím, že

- dne 30.8.2011 kolem 12.40 hod. v České Lípě, Bulharské ulici čp. [REDAKCE] vstoupil do pobočky České pošty 2 a pod pohružkou namířené pistole a se slovy: „dej sem peníze, nebo někdo umře“, požadoval po pracovníci České pošty, s.p. [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] která seděla za přepážkou, vydání peněz, když mu [REDAKCE] [REDAKCE] odmítla vydat peníze, tak od dalšího jednání upustil a z pošty utekl, ke zranění [REDAKCE] [REDAKCE] nedošlo a poškozené organizaci Česká pošta, a.s. Politických vězňů 909, Praha 3, IČ: 47114983, nebyla způsobena škoda.

Podle § 173 odst.1 tr.zákoníku byl obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] uložen trest odnětí svobody v trvání tří let a podle § 81 odst.1 tr.zákoníku mu byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen a podle § 82 odst.1 tr.zákoníku byla stanovena zkušební doba na dobu pěti let. Podle § 84 tr. zákoníku byl současně vysloven nad obžalovaným dohled probačního úředníka.

Podle § 70 odst.1 písm.a/ tr.zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to jednoho kusu plastové pistole.

Proti tomuto rozsudku podal státní zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě v zákonné lhůtě odvolání v neprospěch obžalovaného, a to do výroku o trestu. Namítá, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] se dopustil zvláště závažného zločinu loupeže podle § 173 odst.1 tr.zákoníku se zbraní, a to ve zkušební době podmíněného odsouzení rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 4.8.2010 sp.zn. 31T 141/2009 pro trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst.1 tr.zákona, i přes toto odsouzení obžalovaný pokračoval v neplacení výživného, o čemž svědčí podaná obžaloba ze dne 19.8.2011 u Okresního soudu v České Lípě pod sp.zn. 2 ZT 250/2011 pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst.1, odst.3 písm.a/,b/ tr.zákoníku. Má za to, že soud prvního stupně při svém rozhodování o uložení druhu a výměry trestu nepřihlédl k těmto skutečnostem a uložil obžalovanému příliš mírný trest při spodní hranici trestní sazby. Navrhuje proto, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a obžalovanému uložil přísnější nepodmíněný trest odnětí svobody v polovině trestní sazby ustanovení § 173 odst.1 tr.zákoníku se zařazením do věznice s ostrahou.

Krajský soud přezkoumal podle § 254 odst.1 tr.řádu zákonost a odůvodněnost výroku napadeného rozsudku, proti němuž odvolání směřuje, tedy výroku o trestu odnětí svobody, i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k těmto závěrům:

V řízení před soudem prvního stupně nedošlo k procesním vadám, které by mohly mít vliv na správnost skutkových zjištění nebo na možnost obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] uplatnit svá práva a krajský soud zjistil, že vytýkané vady nemají svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání a proto nebylo důvodu postupovat podle § 254 odst.2 tr.řádu.

Nejprve se krajský soud zabýval námitkou státního zástupce, který v odvolání uvádí, že mělo být přihlédnuto k tomu, že obžalovaný ve zkušební době podmíněného odsouzení rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 4.8.2010 sp.zn. 31T 141/2009 pro trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst.1 tr.zákona, nadále pokračoval v neplacení výživného, o čemž svědčí podaná obžaloba ze dne 19.8.2011 u Okresního soudu v České Lípě pod sp.zn. 2 ZT 250/2011 pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst.1, odst.3

písm.a/,b/ tr.zákoníku. Je třeba zdůraznit, že podle § 2 odst.2 tr.řádu dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen. Ke skutečnosti, že na obžalovaného [REDAKCE] byla podána další obžaloba pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst.1, odst.3 písm.a/,b/ tr.zákoníku, o které nebylo dosud soudem pravomocně rozhodnuto, nelze v žádném případě při rozhodování o trestu v nyní projednávané věci přihlížet, neboť by tak došlo k zásadnímu porušení jedné ze základních zásad trestního řízení, a to zásady presumpce neviny.

Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 4.8.2010 č.j. 31T 141/2009 byl [REDAKCE] uznán vinným trestným činem zanedbání povinné výživy podle § 213 odst.1 tr.zákona a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let a obžalovanému byla uložena povinnost, aby ve zkušební době řádně hradil běžné výživné a dle svých schopností splácel dlužné výživné. Současně byl zrušen výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 19.7.2010 č.j. 3T 14/2009-65, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 19.7.2010 č.j. 3T 14/2009-65 byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným rovněž trestným činem zanedbání povinné výživy podle § 213 odst.1 tr.zákona. Konec zkušební doby podmíněného odsouzení připadá na 4.srpna 2013.

Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku uvádí, že „v rámci úvah o druhu a výši trestu dle § 39 odst. 1 a § 37 odst. 1 tr. zákoníku zohlednil polehčující okolnosti svědčící obžalovanému, a to jeho doznání, vyjádření lítosti nad spáchaným jednáním. Obžalovaný se t.č. nachází ve zkušební době podmíněného odsouzení rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 31 T 141/2009 pro tr. čin neplacení výživného dle § 213 odst. 1 tr. řádu. V průběhu hlavního líčení byly soudu předloženy složenky o úhradě dlužného výživného z citovaného rozsudku, jakož i další složenky dokládající úhradu běžného výživného, je zde dán tedy důvodný předpoklad, že obžalovaný se ve zkušební době tohoto podmíněného odsouzení osvědčí a uložený trest mu nebude přeměněn na trest nepodmíněný.“ Pomineme-li skutečnost, že soud prvního stupně uvádí nesprávný název trestného činu podle § 213 odst.1 tr.zákona, je zcela nesprávná úvaha o tom, že zde důvodný předpoklad, že obžalovaný se ve zkušební době tohoto podmíněného odsouzení osvědčí. Především tuto skutečnost nemohl soud prvního stupně řešit jako otázku předběžnou již proto, že konec zkušební doby podmíněného odsouzení připadá až na 4.srpna 2013, otázkou, zda lze dojít k závěru, že odsouzený ve zkušební době vedl řádný život, se lze zabývat až po uplynutí zkušební doby. V průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení sice lze rozhodnout, že odsouzený původně podmíněně odložený trest odnětí svobody, vykoná, rozhodně však před skončením zkušební doby nelze rozhodnout o tom, že se odsouzený osvědčil. Takovou možnost trestní zákon ani trestní zákoník neupravuje. Kromě toho je úvaha soudu prvního stupně nesprávná i v to, že skutečnost, že odsouzený ve zkušební době podmíněného odsouzení platí běžné i dlužné výživné, je jen jedním z hledisek, které jsou posuzovány při rozhodování, zda se odsouzený ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil. Je třeba zkoumat, zda podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádný život (například, zda nespáchal další trestný čin) a vyhověl uloženým podmínkám.

Jak již bylo uvedeno shora, soud prvního stupně zcela nesprávně posuzoval skutečnost, že odsouzený se zločinu loupeže podle § 173 odst.1 tr.zákoníku, kterým byl napadeným rozsudkem uznán vinným, dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. To je skutečnost, která obžalovanému podle zjištění krajského soudu výrazným způsobem přitěžuje. Není důvodu nevěřit obhajobě obžalovaného, že se jednání dopustil v souvislosti s momentální tíživou finanční situací, to však nemůže omluvit spáchání zvláště závažného zločinu. Obžalovaný se jednání dopustil v době, kdy měl právě svým chováním prokázat, že pohrůžka trestem odnětí svobody je dostatečná k tomu, aby se vyvaroval jakéhokoli protispolečenského jednání.

Krajský soud proto zjistil, že v daném případě nejsou splněny podmínky stanovené v § 81 odst.1 tr.zákoníku pro podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody. Proto byl napadený rozsudek ve výroku o trestu odnětí svobody zrušen a krajský soud sám rozhodl tak, že obžalovanému uložil nepodmíněný trest odnětí svobody na dolní hranici zákonné trestní sazby, pro jehož výkon byl za splnění podmínek ustanovení § 56 odst.2 písm.b/ tr.zákoníku obžalovaný zařazen do věznice s dozorem. Krajský soud neshledal důvodným návrh státního zástupce na uložení trestu odnětí svobody v polovině zákonné trestní sazby ustanovení § 173 odst.1 tr.zákoníku, která je stanovena na dvě léta až deset let. Obžalovaný se sice dopustil trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení, jde však o pachatele, kterému kromě odsouzení k podmíněnému trestu odnětí svobody shora uvedeným rozhodnutím žádné další odsouzení nepřitěžuje. Ani způsob spáchání činu pak nevedl krajský soud k závěru, že by bylo nutné ukládat jiný trest, než trest na dolní hranici zákonné trestní sazby.

Výroky o vině a o trestu propadnutí věci nebyly odvoláním státního zástupce napadeny, takže tyto výroky krajský soud nepřezkoumával a výrok o vině a o trestu propadnutí věci tak zůstaly v napadeném rozsudku nezměněny.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **d o v o l á n í** do **d v o u m ě s í c ů** od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst.1 tr.řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst.3 tr.řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst.1 písm.a/ až l/ tr.řádu,

o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 6.března 2012

Mgr. Jiří M a l i n o v s k ý v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení :
Petra Plhalová